

அத்தியாயம் 01

சிற்பக்கலை பற்றிய அறிமுகம்

அறிமுகம் (Introduction)

இந்திய மரபில் கலையுருவாக்கம் தொடர்பான விதிகளை விதந்துரைக்கும் பல நூல்கள் வழக்கிலுள்ளன. இவை சிற்பம், ஓவியம், கட்டிடம், நடனம், நாட்டியம் போன்ற பல துறைகளிலும் காணப்படுகின்றன. இவையனைத்தும் பிரமாணத்தை முதன்மைப்படுத்திய ஷடங்கக் கொள்கைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தே உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. சித்திரலக்ஷணம், சிவதத்துவ ரத்தினகாரம், சரஸ்வதியம் போன்ற நூல்கள் ஓவியவுருவாக்கம் பற்றிக் கூறுவனவற்றில் சிலவாகும். மானசாரம் கட்டிடக் கலையுருவாக்கம் பற்றிக் கூறும் நூலாகும். மயமதம், விஸ்வகர்மியம், ஐந்திரமதம், காசியம், மனுசாரம் என்பன கட்டிட, சிற்பக்கலை பற்றிப் பேசுகின்றன. சரஸ்வதியம், பிராம்மியம், சகலாதிகாரம் என்பன சிற்பவுருவாக்கம் பற்றிக் கூறுகின்றன. இதனைவிட விஷ்ணுதர்மோத்திரம், ஆகம நூல்களான காரணாகமம், காமிகாகமம் மற்றும் சுக்கிரநீதி போன்ற நூல்களிலும் கலையுருவாக்க விதிகள் விதந்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. சிற்பக்கலைக்கு அடிப்படையாக இத்தகைய நூல்கள் காணப்படுகின்ற போதிலும் சிற்பரத்தினம் இவற்றுள் முதன்மையானதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இந்தச் சிற்ப நூல்கள் சிற்பங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டிய முறைகள், அளவுப் பிரமாணங்கள் போன்றன பற்றி ஆழமாக விபரிக்கின்றன. இந்நியமங்களுக்கேற்ப அமைக்கப்படுகின்ற சிற்பங்களும் விக்ரகங்களுமே ஆலயங்களில் பிரதிஷ்டை செய்யப்படுகின்றன.

.....
.

பிரதான சொற்கள்: சிற்பநூல்கள், விக்ரகங்கள், பிரதிஷ்டை, சிற்பக்கலை

நோக்கங்கள் (Objectives)

1. கலை பற்றிய அடிப்படை எண்ணக்கருக்களை அறிந்து கொள்வர்.
2. சிற்பக்கலை பற்றிய அடிப்படை அறிவினைப் புரிந்து கொள்வர்.

Hindu Sculpture and Iconography

3. இந்துச் சிற்பக்கலை பற்றி விளக்கும் மூல நூல்களை அறிந்து கொள்வர்.
4. சிற்பங்கள் செய்யப்படும் முறைகள், பிரமாணங்கள் பற்றி விளங்கிக் கொள்வர்.
5. மனித உணர்வுகளுக்கும் சிற்பக்கலைக்குமுள்ள தொடர்புகளை விளங்கிக் கொள்வர்.

கற்றல் பேறுகள்: (Learning Outcomes)

1. இந்துச் சிற்பக்கலை பற்றிக் கூறும் மூல நூல்களை அறிந்து விளக்குவார்.
2. சிற்பங்கள் செய்யப்படும் அளவுப்பிரமாணங்களை அறிந்து விளக்குவார்.
3. மனித உணர்வுகளுக்கும் கலைக்குமுள்ள தொடர்புகளை அறிவதன் வாயிலாக கலையாக்கங்களிலுள்ள நல்லுணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவார்.

உள்ளடக்கம் (Contents)

- 1.1 கலை பற்றிய விளக்கமும் சிற்பக்கலையும்
- 1.2 சிற்பரத்தினம்
- 1.3 சிற்பங்கள் உருவாக்கப்படும் அளவுப் பிரமாணங்கள்
- 1.4 சிற்பத்தை அழகுபடுத்தல்
- 1.5 பாவத்தை வெளிப்படுத்தும் விதம்
- 1.6 விக்கிரகங்களின் அமைப்பு முறை

1.1 கலை பற்றிய விளக்கமும் சிற்பக் கலையும்

கலை எனும் சொல் 'கல்' என்னும் வேர்ச் சொல்லிலிருந்து பிறந்தது. இச்சொல் 'கலா' என்னும் வடமொழிச் சொல்லிலிருந்து தோற்றம் பெற்றது என்கிறார் கு.வே. பாலசுப்பிரமணியன். இதற்கு 'அறிவார்ந்த திறன்' என்பது பொருள். லத்தீன் மொழியிலும் 'சிறப்பு வகையான தொழிற்றிறன், ஆக்கத்திறன்' ஆகிய கருத்துக்களை இது குறித்து நிற்கிறது. கலையினை மனத்திறத்தின் வெளிப்பாடு என சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடுகிறது. மனதிலிருந்து புறப்படும் கலைகள் கண்களால் கண்டும் காதால் கேட்டும் இன்பம் தரக் கூடியவை.

Centre for External Degree and Professional Learning

இந்தவகையில் மனிதனாற் படைக்கப்படும் சகல படைப்புக்களும் கலை என்றே கொள்ளப்படத்தக்கன.

கலைகள் அறுபத்து நான்கு என்பதனை சிலப்பதிகாரம் “எண்ணெண் கலையும் இயைந்துடன் போக” என்று கூறுகின்றது. மனித உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதாக கலை அமைகின்றது. கலை பற்றிய பல்வேறு அறிஞர்களின் கருத்துக்கள் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கவை. அரிஸ்ரோட்டில் மனித தேவைகளையும் ஆர்வங்களையும் பூர்த்தி செய்யும் வல்லமை கலைக்கு உண்டு என நம்பினார். கலை பற்றி ஆராய்ந்த மெய்யிலாளர்களில் பியேட்ஸ்ஸி (Breardsey), நெல்சன் குட்மன் (Nelson Goodman) ஆகிய இருவரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். புலக்காட்சிப் பொருளே கலையென பியேட்ஸ்ஸி கலைக்கு விளக்கம் தருகிறார். ஆனால் நெல்சன் குட்மனோ கலையை புலக்காட்சிப் பொருளாக விபரிப்பது சரியல்லவென்றும் கலையை ஒரு குறியீடாகவே புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றும் கூறுகிறார்.

இந்துப் பண்பாட்டின் பிரதான கூறாக விளங்குவது கலை. கலை என்பது இந்துக்களைப் பொறுத்தமட்டில் இன்பத்தை அளிப்பது மட்டுமல்ல, அது இறைவனிடம் கொண்டுபோய் சேர்ப்பதுமாகும். ஆன்மிக சாதனமாகக் கொள்ளப்படும் நிலையில் கலை சமயத்துடனும் மெய்யியலுடனும் தொடர்புபட்டவை. மெய்யியலாளர்கள் கலை பற்றியும் அதன் பெறுமானம் அல்லது கலை விழுமியங்கள் பற்றியும் நன்கு விளக்கியுள்ளனர். கலை என்பது இயற்கையானதுமன்று செயற்கையானதுமன்று. அது உயர் குறிக்கோளைக் கொண்ட இலட்சியமயப்படுத்தப்பட்ட கலையாகக் (Idealised Art) கொள்ளப்படுகின்றது. பக்தி நோக்கத்தில் ஆற்றப்படும் கலை நிகழ்த்துபவரையும் பக்தனையும் ஒரே உணர்வுக்குள் ஆட்படுத்தக்கூடியது. இத்தகைய உணர்வுக்குள் மனிதனை ஆட்படுத்தக்கூடிய கலைகளில் சிற்பக்கலை முதன்மையானது.

1.2 சிற்பரத்தினம்

சிற்பக்கலை பற்றிக் கூறும் நூல்களில் சிற்பரத்தினம் சிறப்பு மிக்கது. சிற்பரத்தினம் ஸ்ரீகுமாரரால் இயற்றப்பட்டது. அந்தண குலத்தைச் சார்ந்தவர். மலையாள தேசத்தில் பிறந்தவர். சிற்பத்தில் ஆழ்ந்த அறிவு உடையவர். கி.பி 16ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் அம்பலப்புழை என்னும் நகரில் அரசு செலுத்திய தேவநாராயணன் என்னும் அரசனது ஆணைப்படி இந்நூலை இயற்றியதாக கூறப்படுகின்றது.

Hindu Sculpture and Iconography

சிற்பரத்தினம் இரண்டு பாகங்களை உடையது. முதல் பாகம் கோயில்கள், வீடுகள், கிராமங்களினை நிர்மாணிக்கும் வகையை விளக்குகின்றது. இரண்டாம் பாகம் தேவர்களின் பிம்பங்கள், லிங்கங்கள் இவற்றைச் செய்யும் முறையை விளக்குகின்றது. சிற்பரத்தினம் இந்து மதப் பின்னணியில் நின்று சிற்பம் தொடர்பான விதிகளை விதந்துரைக்கிறது. இங்கு தெய்வங்கள், வாகனம் மற்றும் ஆயுதங்களை உருவாக்கும் விதிகள் காணப்படுகின்றன.

சிற்பரத்தினம் இந்து சிற்பம் பற்றி விபரித்தாலும் இந்திய மரபில் கலையுருவாக்க விதிகள் அனைத்து மதப்பின்னணியிலும் ஏற்க்குறைய ஒரே வகையானதாகவே காணப்படுகிறன. இங்கு மதப்பின்னணிகள் மாறுபடுகின்றனவே தவிர கலையுருவாக்க விதிகள் மாறுபடுவதில்லை. சிற்பரத்தினம் இந்து சிற்ப உருவாக்கம் பற்றி கூறினாலும் அதன் விதிகள் இந்திய சிற்பவுருவாக்கத்தில் ஈடுபடும் சகல தரப்பினரும் பயன்பெறத்தக்க தன்மையிலேயே அமைந்துள்ளன. ஸ்ரீகுமாரர் சிற்பரத்தினத்தின் மூலமாக இந்திய மரபில் சிற்பம் உருவாக்கப்படுவதற்கான விதிமுறைகளை முன்மொழிகிறார். இதனால் சிற்ப உருவாக்கத்தில் ஈடுபடும் கலைஞர்களுக்கு இது கைநூலாகக் கொள்ளப்படத்தக்கது. பல்வேறுபட்ட சிற்பங்களும் எவ்வாறான அளவுப்பிரமாணத்தில் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது முன்மொழியப்படுகிறது.

1.3 சிற்பங்கள் உருவாக்கப்படும் அளவுப் பிரமாணங்கள்

இந்திய மரபில் உருவாக்கப்படும் சிற்பத்தை மூன்று பெரும் பிரிவில் அடக்கலாம். அவை,

1. நிஷ்களம்
2. ஸ்களம்
3. மிச்சரம்

என்பனவாகும். நிஷ்களம் அவையங்கள் அற்ற லிங்கங்களாகும். அவயங்களுடன் கூடியது ஸ்களமாகும். ஸ்களம் சிற்பசித்திரம், அர்த்தசித்திரம், சித்திராபாசம் என மூன்று வகைப்படும். எல்லா அவயங்களுடனும் கூடியது முதல்வகை, பாதி உடல் காணப்படுவது இரண்டாவது வகை, எழுதப்படுவது மூன்றாவது வகை. மிச்சரம் நிஷ்களம், ஸ்களம் என்னும் இரு வகையும் கலந்து உருவாக்கப்படுபவை. அவயங்கள் புலப்படும் புலப்படாததுமான தோற்றப்பாட்டை இச்சிற்பங்களினூடே காணலாம்.

Centre for External Degree and Professional Learning

சிற்பத்தை உருவாக்கும் சிற்பியின் செயற் தொடரின் பெரும்பகுதி பிரமாணத்தை நிர்ணயிப்பதிலேயே செலவிடப்படுகிறது. பிரமாணத்தை நிர்ணயித்த பின்னரே ஏனைய செயற்தொடர்களுக்கான (ஷ்ருபபேதம், லாவண்ய யோஜனம், சாதிருச்சியம், பாவம் என்பனவற்றை உருவாக்குவதற்கான) வழிகள் திறந்து விடப்படும்.

பிரமாணத்தை நிர்ணயிப்பதற்கென விதிமுறைகள் உருவாக்கப்பட்டு, அவை சிற்ப அளவை முறைகளாக நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றன. பல்வேறு அளவை முறைகள் வழக்கில் உள்ள நிலையில் சிற்பி தனது திறனுக்கும் தேவைக்கும் ஏற்ப ஏதாவதொரு அளவை முறையைப் பின்பற்றி படைப்பை உருவாக்கலாம். இவ்வளவை முறைகளைப் பின்பற்றி படைப்பை உருவாக்கும் கலைஞனுக்கு அளவைகளை சரியான முறையில் கணித்துத் தனக்குத் தேவையான அளவைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு தேர்ந்த கணித அறிவு மிகவும் அவசியமானது.

சிற்பங்களுக்கான பிரமாணத்தை நிர்ணயிக்கும் அளவை முறைகளாக பின்வருவனவற்றை சிற்பரத்தினம் கூறுகிறது.

1. தாலமானம்
2. மானாங்குலம்
3. மாத்திராங்குலம்

ஸுகள பிம்பங்களின் (சிற்பங்களின்) பிரமாணம்

ஸுகள பிம்பங்களை உருவாக்கும் அளவை முறைகளில் சிறந்ததாக தாலமானத்தைச் சிற்பரத்தினம் கூறுகிறது. உறுப்புக்களுடன் கூடியவையாக ஸுகள பிம்பங்கள் விளங்குவதால் அவற்றைக் கூர்ந்து அவதானித்து நேர்த்தியாகவும், பொருத்தமான முறையில் இயைபோட்டம் உடையவையாகவும் அமைப்பதற்கு தாலமானம் சிறப்பானதெனக் கருதப்படுகிறது. மேலும், உடற்கூறுகளின் எச்சிறிய பரப்பையும் கலைஞனது அளவைக்குட்படுத்துவதற்கு தாலமானம் இடமளிக்கக்கூடிய விதத்தில் அமைந்துள்ளதால் அழகியலுணர்வை ஏற்படுத்தவும் காலாகிறது.

ஒரு தாலம் 12 அங்குலம் (அங்குலம் என்பதை விரல், அம்சம், கூறு என்றும் சிற்பநூலோர் கூறுவர்) கொண்டது. ஒரு அங்குலம் 8 யவங்களை உள்ளடக்கியது. ஒரு யவம் 8 யுகைகளைக் கொண்டது. இத்தால அளவு தசதாலம் (பத்துத் தாலம்) தொடக்கம் ஏக (ஒரு) தாலம் வரை பத்து அளவுகளை உள்ளடக்கியது. இவ்வொவ்வொரு தால அளவிலும் உத்தம,

Hindu Sculpture and Iconography

மத்திம, அதம என மூன்று உட்பிரிவுகள் உள்ளன. தசதாலத்தை எடுத்துக் கொண்டோமேயானால் 12 அங்குலங்கள் 10 சேர்ந்தது தசதாலம். இவ் 120 அங்குலத்துடன் 4 அங்குலத்தைக் கூட்டினால் அது உத்தம தசதாலம். 4 அங்குலத்தைக் கழித்தால் அது அதம தசதாலம். 120 அங்குலம் கொண்டது மத்திம தசதாலம் ஆகும். மத்திம தசதாலத்தில் மூன்று அளவுகள் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது போல ஏனைய தாலமானங்களுக்கும் பெற்றுக் கொள்ளமுடியும்.

தாலம், அங்குலம், யவம் என்பன சிற்பியின் சங்கேதச் சொற்களாகவே காணப்படுகின்றன. விக்கிரகத்தை உருவாக்கத் தீர்மானித்த சிற்பி, சிற்பம் எவ்வளவு உயரம் உடையதாக இருக்க வேண்டும் எனக்கருதுகிறாரோ, அதற்கேற்ப தாலமானத்தை நிர்ணயம் செய்து கொள்வார். உத்தேசித்த உயரத்தை பத்துக் கூறுகளாகப் பிரித்து ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு தாலமாகக் கொள்ளும் போது அதனை தசதாலம் என்போம். தசதாலத்தைத் தீர்மானித்தது போன்று ஏனைய தால அளவுகளையும் சிற்பி தீர்மானிப்பான்.

தாலங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் எவ்விதமான விக்கிரகங்களை உருவாக்க வேண்டும் என்பது வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. குறித்த விக்கிரகங்களை இத்தால வரையறைகளின் கீழ் நின்று உருவாக்கும் போது அவை கலைத்துவம் உடையனவாக விளங்குகின்றன. கீழ்க்காணும் அட்டவணையிலிருந்து இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

தாலமானமும் விக்கிரகங்களும்

இல.	தாலமானம்	விக்கிரகம்
1	உத்தம தசதாலம்	பிரமா, திருமால், சிவன்
2	மத்திம தசதாலம்	பார்வதி, கலைமகள், உஷா, பூமிதேவி, துர்க்கை, இலக்குமி, ஐயேஷ்டை, ஸப்த மாதர்களின் உருவம்.
3	அதர்ம தசதாலம்	மும்மூர்த்திகள், சந்திரன், சூரியன், அச்சிவினி தேவர்கள், சாஸ்த்தா, இந்திரன், சண்டேஸ்வரர், க்ஷேத்ர பாலகர்,

Centre for External Degree and Professional Learning

		மஹர்ஷிகளின் கூட்டங்கள், அவர்களின் தேவிமார்
4	உத்தம நவதாலம்	வித்தியாபதிகள் (பிருஹஸ்பதி, சுக்கிராச்சாரியார் முதலியோர்), அஸ்திரங்களின் மூர்த்திகள், குஹர்யர்கள் (தேவயோனிகளில் ஒரு வகை), மற்றுமுள்ள தேவர்கள், அவர்களின் தேவிமார்
5	மத்திய நவதாலம்	அஷ்டமூர்த்திகள், மருதுக்களுடைய கணங்கள், அஸுர கணங்கள்
6	அதம நவதாலம்	வித்தியாதர்களுடைய கணங்கள், அஸுரர்கள், ஸித்தர்கள், கந்தருவர்கள், பித்ருக்கள்
7	அஷ்டதாலம்	மானிடர்
8	ஸப்ததாலம்	பைசாசங்கள்
9	ஆறுதாலம்	கோணலான வடிவுடையவர்கள்.
10	உத்தமபஞ்சதாலம்	விக்கினேஸ்வரர், கந்தன், வாமன மூர்த்தி
11	மத்திம அல்லது அதமபஞ்சதாலம்	பூதகணங்கள்
12	நான்கு தாலம்	சிறுவர்கள், பூதகணங்கள்
13	மூன்று தாலம்	யக்ஷர்கள், சின்னர்கள்
14	இரண்டு தாலம்	கூர்மாண்டர்கள் (ஒருவகைக் கணங்கள்)
15	ஒரு தாலம்	திருமாலின் கூர்ம வடிவம்

பிரமாணம் வகுக்கும் போது முதலில் சிற்பங்களுக்கான நீளம் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. நீளத்திற்கு ஏற்ப அகலம், சுற்றளவு (திணிவு) என்பனவற்றைத் தீர்மானித்து பின்னர் அவயங்களின் (உறுப்புக்களின்) பிரமாணம் தீர்மானிக்கப்படும். சிற்பத்தின் பாகங்கள் சிறுபகுதியாக இருந்தாலும் யாவற்றுக்கும் பிரமாணம் உண்டு.

Hindu Sculpture and Iconography

உச்சிமுதல் உள்ளங்கால் வரையான பிரமாணமே தாலமானத்தை அடையாளப்படுத்தும். உதாரணமாக, உத்தமதசதாலம் 124 அங்குலங்களை உள்ளடக்கியது. நவதாலம் 108 அங்குலங்களை அல்லது 9தாலங்களை உள்ளடக்கியது. மேற்குறிப்பிட்ட அளவே இரு தாலங்களுக்கும் உச்சி முதல் பாதம் வரை பங்கீடு செய்யப்படும்.

தலைப்பாகை, முன்கூந்தல் என்பன சிற்பத்திற்குச் சிற்பம் மாறுபட்ட அளவிடையை உடையதாக விளங்குகின்றன. ஷநுபத்தின் தன்மைக்கேற்ப இப்பகுதிகள் மாறுபடும் தன்மையுடையனவாக விளங்குவதால் அவற்றின் அளவிடையில் வேறுபாடு காணப்படுகிறது. இம்முறைகளைக் கூர்ந்து அவதானித்தால் அவற்றினிடையே ஒரு இயைபோட்டத்தைக் காணமுடியும். உதாரணமாக, உத்தம தசதாலம், மத்திம தசதாலம், அதர்ம தசதாலம், உத்தம நவதாலம், மத்திம நவதாலம், அதர்ம நவதாலம் இவற்றில் தொடைகளின் நீளம் முறையே 27, 26, 25, 24, 23, 22 அங்குலங்களாக கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு அங்குல நீளம் குறைந்து கொண்டு செல்வதைக் காணலாம். உடற்கூறுகளின் இயைப்புப்பொருத்தத்திற்கு ஏற்ப தால அளவுகள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு வகுக்கப்பட்டுள்ளதையே உணர்த்துகிறது. இருந்தும் தாலமானத்தைப் பின்பற்றி சில உருவங்களை உருவாக்கும் போது இவ்வொழுங்கு முறையில் மாற்றம் செய்யப்படும். உதாரணமாக, பஞ்ச தாலத்தில் பிள்ளையார் உருவம், ஒரு தாலத்தில் திருமாலின் கூர்ம அவதாரம் இவற்றையுருவாக்கும் போது மேற்குறித்த இயைபோட்டத்தைக் காணமுடியாது.

குதிரையின் பிரமாணம் நிர்ணயிக்கப்படும் முறை (ஒரு எடுத்துக்காட்டு)

“குதிரையின் முகம் மூன்று தாலம் நீளம் இருக்க வேண்டும். உச்சந்தலை வட்டமாக இருக்க வேண்டும். அதன் அகலம் ஆறு அங்குலம் இருக்கவேண்டும். காதுகளின் அடிப்புறம்வரை மூன்று அங்குலம் என அறுதியிடப்பட்டுள்ளது. காதுகளின் அடிப்புறத்தில் எட்டு அங்குலம் நீளம் உடையதாக காது அமைக்கப்பட வேண்டும். இவற்றினகலம் நான்கு அங்குலம் இருக்க வேண்டும். காதுகளின் அடிப்புறத்துக்கும் கண்களுக்கும் இடையில் ஒன்பதங்குலம் நீளம் இருக்க வேண்டும்” என விபரித்துக்கொண்டு செல்கிறது சிற்பரத்தினம். இங்கு குதிரையின் முகம், காது, நெற்றி, மூக்கு, பிடரிமயிர், தலைமயிர், நெஞ்சுக்குழி, மார்பு, கால்கள், வாய் என சகல உறுப்புக்களின் பிரமாணமும் வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

நிஷ்கள பிம்பங்களின் பிரமாணம்

நிஷ்கள பிம்பம் என்பது சிவலிங்கத்தையே குறிக்கும். நிஷ்கள பிம்பங்கள் நாகரலிங்கம், திராவிடலிங்கம், வேசரலிங்கம் என மூன்று வகைப்படும். அவை ஜயதம், பௌஷ்டகம், ஸார்வகாமிகம் என அவற்றின் உயரத்தையும் அகலத்தையும் கணக்கிட்டு பெயர் வழங்கப்படுகிறது. சிவலிங்கங்கள் ஒவ்வொன்றும் பிரமபாகம், விஷ்ணுபாகம், சிவாம்சம் என மூன்று பகுதிகளை உடையதாக விளங்குகின்றன. இம்மூன்று பகுதிகளின் அளவின் வேறுபாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஷர்வாம்சம் (பிரமாம்சம், விஷ்ணுவாம்சம், சிவாம்சம் மூன்றும் சமமாக இருப்பது), வர்த்தமானம் (மூன்று பகுதிகளும் படிப்படியாக வளர்ந்து கொண்டு செல்வது), சிவாதிகம் (மற்றைய பகுதிகளைவிட சிவாதிகம் உயரம் உடையதாக விளங்குவது) என மூன்று வகையாக வழங்கப்படும்.

நிஷ்கள பிம்பங்களை உருவாக்கும் போது அவை பிரதிஷ்டை செய்யப்படும் கட்டிடத்தின் கர்ப்பக்கிருஹம், த்துவாரம், விமானம், வாயிற்படி போன்றவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு பிரமாணம் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது.

உலோகச் சிற்பம்

உலோகச்சிற்பங்களை அமைக்கும் பொழுது 8" - 7"வரையான உயரங்களுக்குள் 8" வீதம் உயர்த்திக்கொண்டு போனால் 9 அளவுகள் பெற்றுக்கொள்ளப்படும். அல்லது 8" தொடங்கி 2" வீதம் கூட்டிக்கொண்டு போனால் 72" வரையும் 33 அளவுகள் கிடைக்கும். இவ்வளவுகளில் ஏதாவது ஒரு அளவைப் பின்பற்றி சிற்பி சிற்பத்தை அமைக்கலாம்.

மரச்சிற்பம்

மரத்தால் சிற்பம் அமைக்கும் போது 16"-144" வரையும் 16" வீதம் இடைவெளி விட்டு கணக்கிட்டுப் போனால் 9 அளவுகள் கிடைக்கும். 16"-144" வரையும் 4" இடைவெளி விட்டு கணக்கிட்டுப் போனால் 33 அளவுகள் கிடைக்கும். இவற்றில் ஏதாவதொரு அளவைப் பின்பற்றி சிற்பத்தை அமைக்கலாம்.

லிங்கங்களுக்கான சுற்றளவு நிர்ணயிக்கும் முறை

சிற்பத்தின் குறுக்களவினை 3ஆல் பெருக்கி குறுக்களவின் 1/8 பாகத்துடன் 1/8 பாகத்தைக் கூட்டினால் கிடைப்பது சுற்றளவு. அல்லது அகலத்தை 3ஆல்

Hindu Sculpture and Iconography

பெருக்கி, அகலத்தில் 21ல் ஒரு பகுதியை கூட்டினால் சுற்றளவைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஷ்ருபத்தை மனதில் பதித்தல்

பிரமாணம் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பின்னர் குறித்த பிரமாணங்களைப் பின்பற்றி சிற்பத்தையருவாக்கும் சிற்பியானவன் பிரமாணத்துக்குரிய ஷ்ருபத்தை மனதிலே ஆழப்பதித்துக்கொள்ள வேண்டும். இது ஷ்ருபத்தை பிரமாணத்துடன் தொடர்புபடுத்தி சிற்பத்தை உருவாக்க உதவும். இதனால் சிற்பத்தை உருவாக்கும் சிற்பிக்கு ஷ்ருபபேதம் பற்றிய அறிவு அவசியமாகிறது.

சிற்பிதான் உருவாக்கும் பல்வேறு ஷ்ருபங்களையும் வேறுபடுத்தி மனதிலே பதித்துக்கொள்ளும் போதே படைப்புச் செயற்பாடு சிறப்பாக நடைபெறும். ஷ்ருபத்தை மனதில் இருத்திக்கொள்ளும் செயற்பாட்டை தியான நிலையில் நின்றே கலைஞன் மேற்கொள்கின்றான். இதனால் இந்திய மரபில் கலைஞனை யோகிக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறுவர். “தெய்வங்களின் ஒவியத்தையோ அல்லது சிற்பத்தையோ உருவாக்க விரும்பும் கலைஞன் தூய்மையுடையவனாகி கிழக்கு நோக்கியிருந்து தியான சுலோகங்களைப் பாராயணம் செய்து தன் படைப்பினை உருவாக்க வேண்டும்” என விஷ்ணுதர்மோத்திரம் கூறுகிறது.

சுக்கிராச்சாரியார் குறிப்பிடும் தியானமே தெய்வ வழிபாட்டிலும் கலைஞன் ஒருவனுடைய ஆக்கமுறையிலும் காணப்படுகிறது. பக்தன் தெய்வத்தின் வடிவத்தைக் கூறும் தியானத்தை பாடி, அதற்கேற்றவாறு உள்ளக்கிழியில் உருவெடுக்கிறான். அதன்பின்னர் அவ்வுருவத்துக்கு பிரார்த்தனை செய்து நிவேதனம் படைக்கிறான். அவ்வாறே கலைஞனும் ஆராதனை நடத்தி மனதில் பதித்த உருவத்திற்கு கல்லிலோ திரையிலோ பிரத்தியட்சமாக அமைக்கிறான்.

தியான சுலோகங்களில் மனித உறுப்புக்களான நகம், விரல், பாதம், இடை, ஆண்குறி, தொப்புள், வயிறு, அடிவயிறு, சதைப்பிடிப்புக்கள், காரைஎலும்புகள், கழுத்து, மீசை, தாடி, முகம், நாக்கு, செவிகள், மூக்கு, கண்கள், ரேகை மற்றும் யோனி, கொங்கைகள், உதடு, கெண்டைக்கால், முழங்கால் போன்றன அமைக்கப்படும் விதம் விளக்கப்பட்டுள்ளது. தோள்களுக்கான தியான சுலோகத்தின் மூலம் “தோள்களிரண்டும் நன்றாகப் பொருந்துமாறு அழகாக இணைக்கப் பெற்றவையாகவும் விசாலமானவையாகவும் சதைப்பிடிப்பு இல்லாதவையுமானவை சுகம் தரும். மயிர்கள் உள்ளனவாயும் சதை மடிப்புக்கள் உள்ளவையும் சதைப்பற்றில்லாதவையும் துன்பத்தைத் தரும்” என விளக்கப்பட்டுள்ளது. கொங்கை வட்டவடிவமாகவும் மார்பு

உரோமமின்றியும் இருப்பது சிறப்பு (27:551) என விளக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வுறுப்புகளை உருவாக்கும் சிற்பி, குறித்த தியான சுலோகங்களை பாராயணம் செய்து உருவாக்கலாம்.

சிவ மூர்த்தங்கள், வைணவ மூர்த்தங்கள், சக்தி மூர்த்தங்கள், இந்திரன், அக்கினி, கணபதி, முருகன், சூரியன், நரசிம்மன் என எல்லாவிதமான சிற்பங்களுக்கும் தியான சுலோகங்கள் உள்ளன. உருவாக்கக் கருதிய சிற்பத்துக்குரிய தியான சுலோகத்தைப் பாராயணம் செய்து மனதில் பதித்து அதற்கென வகுக்கப்பட்ட பிரமாணத்தைப் பின்பற்றி சிற்பத்தை உருவாக்கலாம்.

1.4 சிற்பத்தை அழகுபடுத்தல்

சிற்பத்தை அழகுபடுத்துவதற்காக பல்வேறு அலங்காரங்களை சிற்பி மேற்கொள்கிறான். அவை அனைத்தையும் லாவண்ய யோஜனத்தில் அடக்கி விடலாம். உடற்கூற்றியல் சார்ந்த சிற்பங்களைப் பொறுத்தவரை சிற்பங்களில் அமைந்துள்ள இயற்கையான அவயங்களைத் தவிரந்த ஏனைய அலங்காரங்கள் யாவும் லாவண்ய யோஜனத்திலேயே அடங்குகின்றன. ஆடையலங்காரம், காதணி, கழுத்து அட்டிகை, மாலை, கைவளையல், மோதிரம் என இவற்றை வகைப்படுத்திச் செல்லலாம்.

இந்திய மரபிலே பெண்களும் ஆண்களும் தம்மை அழகுபடுத்துவதற்காக பலவற்றை ஆடைகள், ஏற்ற ஆபரணங்கள் மற்றும் அலங்காரப் பொருட்கள் என்பவற்றைப் பயன்படுத்தும் மரபுண்டு. மானிடர்க்கு மேற்கொள்ளப்படும் இவ்வலங்காரங்கள் தெய்வங்களுக்கும் சமயம் சார்ந்த மானிட உருவங்களுக்கும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. தெய்வத் திருவுருவங்களையோ அல்லது அது சார்ந்த ஏனைய உருவங்களையோ அமைக்கும் போது குறித்த உருவங்களுக்கென சிறப்பாக அமைந்து விளங்கும் அலங்கார வடிவங்களை உள்ளடக்கி சிற்பத்தை உருவாக்குவர். சிவபெருமானின் உருவத்தினை அமைக்கும் போது சடாமுடி, பாம்பு மாலை என்பனவற்றையும் விஷ்ணுவின் உருவத்தை அமைக்கும் போது சங்கு, சக்கரம் என்பவற்றையும் திருநாவுக்கரசு (அப்பர்) சுவாமிகளை உருவாக்கும் போது உழவாரத்தையும் இணைத்து உருவாக்குவர். இவை குறித்த ஷ்ருபங்களை இனங்காட்டும் அடையாளங்களாகும்.

Hindu Sculpture and Iconography

அலங்காரங்களை அமைக்கும் போது சிற்பி பிரமாண விதிகளைப் பின்பற்றி அமைப்பதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறான். இவற்றுக்குரிய பிரமாணங்களின் கீழ் நின்று அமைக்கும் போதே அழகின் முழுமை வெளிப்படுமென வற்புறுத்தப்படுகிறது. காதணி அமைக்கும் முறையை நோக்கினால், “பனை, தென்னை முதலியவற்றின் ஓலைகளையே சுற்றி காதணியாக அணிவதுண்டு. அவை பத்திரகுண்டம் எனப்படும். அவற்றின் அகலம் மூன்று, நான்கு அல்லது ஐந்து அங்குலம் இருக்கலாம். இவற்றின் சுருள்களின் கனம் ஒரு யவம் இருக்கவேண்டும். வெண்மை நிறமோ செந்நிறமோ இருக்கலாம்” எனக்கூறப்பட்டுள்ளது. அடுத்து கைவளை பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, “முன் கையில் கடகம், வளையம் அணிவிக்க வேண்டும். இந்த வளையின் சுற்றளவு கையின் சிறுவிரலின் சுற்றளவுக்குச் சமமாம். இவ்வளை வட்டவடிவமாக இருக்கலாம் அல்லது தட்டையாக இருக்கலாம்.”

ஊடகத்தின் தன்மைக்கேற்ப சிற்பியின் அழகுபடுத்தும் செயற்பாட்டிலும் வேறுபாடு காணப்படுகிறது. மரத்தால் சிற்பத்தை உருவாக்கும் சிற்பிகள் அச்சிற்பங்களை அழகுபடுத்துவதற்காக “கைத்தலங்கள், பாதங்கள், காதுகள் என்னும் இடங்களில் செப்புப்பட்டையால் (தகடு) அழகுறச் செய்யவேண்டும்” எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனைவிட கல்லால் உருவாக்கும் சிற்பத்தின் சகல வேலைகளும் முடிந்த பின்னர் சிற்பத்தை அழகுபடுத்துவதற்காக சிற்பி சாணை பிடிக்கும் கல்லினாலும் மணல் முதலியவற்றாலும் பசுமாட்டினுடைய வாலின் மயிர்களினாலான கயிறுகளினாலும் மேடுள்ளம் இல்லாது சமமாக தேய்த்து வளவளப்பாக்குவான்.

1.5 பாவத்தை வெளிப்படுத்தும் விதம்

சிற்பத்தை உணர்ச்சி வெளிப்பாடுடையதாக அல்லது உயிர்த்துடிப்புடையதாக அமைப்பது பற்றி ‘பாவம்’ வற்புறுத்தும். பாவத்தின் வெளிப்பாட்டை சுவைஞனின் எதிர்வினையில் இருந்தே சிற்பி முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். அது உணர்ச்சி சார்ந்த விடயம். நுகர்வோனைக் கவரக்கூடிய இரசனை உணர்வு.

லாவணிய யோஜனமும் சுவைஞனைக் கவர்வதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் அலங்காரமே, இருந்தும் இரண்டையும் ஒரே தரத்தில் வைத்து நோக்க முடியாது. லாவண்ய யோஜனம் சிற்பத்தின் அழகை வெளிப்படுத்த, பாவம் வெளிப்படுத்தப்படுவதற்கான ஒரு ஊடகமாக அமையும்.

Centre for External Degree and Professional Learning

ஷ்ருபம், ஷ்ருபத்துக்கான பிரமாணம், லாவணிய யோஜனம் என்பனவற்றைக் கொண்டு சிற்பம் உருவாக்கப்படுகிறது. இம்முன்றினதும் இணைவில் கலைத்துவம் வெளிப்படும் விதமே பாவம் எனப்படும். பாவத்தை சிற்பத்தில் வெளிப்படுத்துவது முழுக்கமுழுக்க கலைஞனின் திறனிலேயே தங்கியுள்ளது. உடற்கூறுகளின் நேர்த்தியான, சிறந்த கலைக்கட்டமைப்பிலிருந்தே பாவம் வெளிப்படும். சிற்பி தான் உருவாக்கும் சிற்பத்தில் பாவத்தை வெளிப்படுத்த எவ்வாறான உத்தி முறைகளைக் கையாள வேண்டுமென சிற்பரத்தினம் விபரித்துச் செல்கிறது.

கண்களை அமைக்கும்போது ஸமதிருஷ்டி (நேர்பார்வை) உடையதாகவும் உதடுகள் சிறிதளவு புன்னகையுடனும் கூடப்பெற்று விளங்குமாறும் அமைக்க வேண்டும். கழுத்து அடிப்புறத்தில் பருமனாகவும் மேலே செல்லச் செல்ல படிப்படியாக குறைந்து கொண்டு செல்வதாகவும் வட்டமாகவும் இருக்க வேண்டும். இதுபோன்றே ஆண், பெண் இரு பாலாரினதும் தொடைகள் பருமன் மேல் இருந்து கீழ் வரையில் படிப்படியாக குறைந்து கொண்டு செல்வதாக அமைக்கவேண்டும். தொடைகள் உரோமங்கள், சதைப்பிடிப்புக்கள் இல்லாது வழுவழப்பாகவும் கவர்ச்சியாகவும், வாழைத் தண்டைப் போலவும் இருக்கவேண்டும்.

உணர்ச்சி பேதங்களின் வெளிப்பாடுகளுக்கேற்ப உடற்கூறுகளை அமைக்கும் தன்மையில் வேறுபாடு உண்டு. சிற்பி எவ்வாறான உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டினை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என நினைக்கிறானோ, அதற்கேற்ப உடற்கூறுகளின் அமைப்பொழுங்கிலும் மாற்றம் செய்து உருவாக்குகிறான். மூக்கினை அமைக்கும் போது, “மூக்கின் துவாரங்கள் (கோணாபிலம் என வழங்கப்படும்) ஒவ்வொன்றும் சிறு விரலின் அளவுள்ளனவாம். சாதாரண நிலையில், சிரமம் (கணப்பு), சிரித்துக் கொண்டே மூச்சுவிடல், கோபம், காதல் போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் அதற்கு மேலும் அகன்று விரியும்” என விளக்கப்பட்டுள்ளது. இது போன்று பற்கள் அமைக்கும் முறையை விபரிக்கும் போது, “சாதாரண நிலையில் மேல் - கீழ் உதடுகள் இரண்டினாலும் பற்கள் மறைக்கப்பட்டிருக்கும். எழுதும் பொழுதும் கடித்துக் கொள்ளும் பொழுதும் நகைக்கும் பொழுதும் கண்ணாடியைப் பார்க்கும் பொழுதும் வெளியில் தெரியும்” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இங்கு சிற்பி எவ்வாறான உணர்வு நிலையினை உருவாக்க முனைகிறானோ அது சிற்பத்தில் வெளிப்பட உதவுவதுடன் சிற்பத்திற்கு உயிரோட்டமான தன்மையை வழங்கப் பாவம் உதவுகிறது.

Hindu Sculpture and Iconography

ஊடகத்தைத் தெரிவு செய்யும் போது சிற்பவருவாக்கத்திற்கென தீர்மானித்த அளவை விடக் கூடுதலாக ஊடகத்தின் தன்மைக்கேற்ப தெரிவு செய்ய வேண்டும். கல்லால் சிற்பங்கள் உருவாக்கத் தீர்மானித்த சிற்பி உத்தேசித்த உயரத்தைப் போன்று இருமடங்கு உயரமுடையதாகவும் உத்தேசித்த அகலத்தைப் போன்று 1% பங்கு அகலம் உடையதாகவும், உத்தேசித்த கனத்தைப் போன்று 17 பங்கு கனமுள்ளதாகவும் தெரிவு செய்யவேண்டும். சிற்பவேலைகள் யாவும் பூர்த்தியானதும் தேவையற்ற பகுதியை நீக்கிவிடலாம். குறித்த அளவைவிட குறைவான அளவுடைய கல்லை தெரிவுசெய்யும் பட்சத்தில் அதில் சிற்பி உருவாக்கத் தீர்மானித்த சிற்பத்தை உருவாக்க முடியாது போய்விடுவதுடன் குறித்த கல் பயனற்றதாகியும் விடும். இதனால் சிற்பி தான் உருவாக்கத் தீர்மானித்த சிற்பத்துக்கேற்ற இன்னொரு கல்லைத் தெரிவு செய்யவேண்டி ஏற்படும். கிடைத்த ஊடகத்திற்கேற்ப தனது படைப்பாக்கச் செயற்தொடரில் மாற்றம் செய்ய முடியாதபடி படைப்பிற்கான சகல அம்சங்களும் ஏற்கனவே வரையரை செய்யப்பட்டிருப்பதால் அவ்வரையறைகளின் கீழ் நின்று சிற்பி செயற்பட வேண்டும் என்பதையே இது உணர்த்துகிறது.

அடுத்து, சிற்ப உருவாக்க உத்திமுறை தொடர்பாக சிற்பரத்தினம் கூறும் விடயங்களை நோக்குவோம்.

1. ஸுகள பிம்பங்களின் பிரமாணம், நிஷ்கள பிம்பங்களின் பிரமாணம் என பிரமாணத்தை வேறுபடுத்தி வரையறுப்பது போன்று சிற்ப உருவாக்க உத்திமுறைகளும் இவ்விரு வேறுபட்ட சிற்பங்களுக்கும் வேறுபட்ட விதத்திலேயே விளக்கப்பட்டுள்ளன.
2. ஸுகள பிம்பங்களை உருவாக்க முனையும் போது குறுக்குச் சூத்திரங்களையும் (கோடுகள்) மேலிருந்து கீழான சூத்திரங்களையும் முதற்கட்டமாக சிற்பத்தை உருவாக்கத் தீர்மானித்த பகுதிகளை உள்ளடக்கியதாக வரையவேண்டும்.
3. சிற்பத்தையருவாக்கும் போது ஒவ்வொரு பகுதியும் எவ்விதம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்குரிய வழிகாட்டுதல்களும் வழங்கப்படுகின்றன. ஸ்தனப் பிரதேசத்திலிருந்து இடுப்பு வரையான பகுதியை அமைக்கும் போது படிப்படியாக மேலிருந்து கீழ் வரை அகலம் குறைந்து கொண்டு வருவதாக அமைக்கவேண்டும்.

1.6 விக்கிரகங்களின் அமைப்பு முறை

சிற்பம் எனும் பொதுச் சொல்லினுள் உள்ளடங்கும் ஒரு பகுதியே விக்கிரகம் ஆகும். சுருங்கக் கூறினால் சிற்பங்கள் என்பவை அனைத்துவித வடிவங்களையும் குறித்து நிற்கும் பதம். ஆனால் விக்கிரங்கள் தெய்வங்களின் வடிவங்களை மாத்திரம் குறித்து நிற்கின்றன. விக்கிரகங்கள் உருவாக்கப்படும் முறைகள் பற்றியும் சிற்ப நூல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன.

- ❖ குணங்குறிகளற்ற இறைவனை குணங்குறிகளால் வகுத்து அவனுக்கு புறத்தோற்றம் கொடுத்து கட்புலனுக்குள் அடங்கச் செய்யும் முறையே விக்கிரகம் அமைத்தல் ஆகும்.
- ❖ விக்கிரகம் என்பது பிம்பம், மூர்த்தி, பேரம், பிரதிமை என பல பெயர்கள் பெறும்.
- ❖ விக்கிரகங்கள் பிரமாணங்களுக்கேற்ப அமைதல் வேண்டும். அங்குலம் எனும் அளவு முக்கியமானதாகக் கூறப்படும். இது நான்கு வகைப்படும்.
 - பேராங்குலம் - விக்கிரகத்தின் விரலகலம்
 - மானாங்குலம் - நாம் அளக்கும் வேளை கொள்ளும் அங்குலம்.
 - மாத்திராங்குலம் - கர்த்தாவின் நடுவிரலின் நடு இடைவெளி.
 - தேவலப்தாங்குலம் - உருவத்தை 126, 120, 116 பகுதிகளாக பிரிக்கவரும் அங்குலம்.
- ❖ விக்கிரங்களின் சுற்றளவை அளப்பது பற்றி ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.
 - மானம்
 - பிரமாணம்
 - உன்மானம்
 - பாமாணம்
 - உபமானம்
 - லம்பமானம்
- ❖ உருவங்கள் நேரானதாக அமைவதற்காக சில கோடுகள் வரையப்படுகின்றன. இவை சூத்திரங்கள் எனப்படுகின்றன.

கீழிருந்து மேலாக :

- பிரமசூத்திரம்
- மத்தியசூத்திரம்

Hindu Sculpture and Iconography

- பாரசுவசூத்திரம்
- கசசூத்திரம்
- லம்பசூத்திரம்

இடமிருந்து வலமாக :

- புருவசூத்திரம்
- ஹிக்காசூத்திரம்
- நாபிசூத்திரம்
- கடிசூத்திரம்

- ❖ உருவங்கள் நிற்கும் நிலையைக்கொண்டு மூன்று வகைப்படுத்துவர்:-
 - சமபங்கம் - உருவம் வளையாது நேரே நிற்பது.
 - அபங்கம் - ஒரு பக்கம் சரிந்து நிற்கும்.
 - அதிபங்கம் - ஒன்றுக்கு அதிகமான வளைவுகளைக் கொண்டது.
- ❖ கோபாலபட்டர் விக்கிரகங்கள் அமைக்கப்படும் முறைகளை மேல்வருமாறு வகைப்படுத்துகின்றார்.
 - சித்திரஜம் - துணியால் தீட்டப்பட்டிருக்கும்.
 - லேபஜம் - மண்ணால் அமைவது.
 - பாகஜம் - உலோகங்களால் உருக்கி வார்க்கப்படுவது.
 - சஸ்திரோத்கீர்ண - நுண்கருவிகளால் அமைக்கப்படுவது.
- ❖ சிற்பநூல்கள் விக்கிரகங்கள் அமைக்கப்படும் முறைகளை மேல்வருமாறு வகைப்படுத்துகின்றார்.
 - மிருண்மயீ - மண்ணாலமைவது.
 - தாருகடிதம் - மரத்தாலமைவது.
 - லோகஜம் - உருக்கிவார்க்கப்படுவது.
 - ரத்தஜம் - இரத்தினங்களால் அமைவது.
 - சைலஜம் - கல்லால் ஆக்கப்படுவது.
 - கந்தஜம் - வாசனைப் பொருட்களால்(சந்தனம்) ஆக்கப்படுவது.
 - கௌசம் - பூக்களால் அமைவது.
- ❖ சுக்கிரநீதிசாரம் விக்கிரம் அமைப்பதற்குரிய பொருட்கள் பற்றி கூறுகின்றது.

Centre for External Degree and Professional Learning

- அவை மணல், மா, மை, வைரப்படுத்துணி, களிமண், மரம், கல் என்பன.
- மதூச்சிஷ்டவிதானம் - மெழுகால் அமைத்து வார்க்கப்படுவது.
- இது பற்றி மானசாரம் - 68 ஆம்அத்தியாயம் கூறுகின்றது.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. கலை என்பதனால் நீர் விளங்கிக் கொள்வது யாது?
2. கலைக்கும் மனிதனது உணர்வுக்குமுள்ள தொடர்புகளை எடுத்துக்காட்டுக.
3. இந்துச் சிற்பக்கலை பற்றி எடுத்துரைக்கும் மூல நூல்களைக் குறிப்பிடுக.
4. இந்துச் சிற்பக்கலை மரபில் ‘சிற்பரத்தினம்’ பெறுகின்ற முக்கியத்துவத்தை மதிப்பிடுக.
5. சிற்பங்கள் உருவாக்கப்படும் அளவுப் பிரமாணங்கள் பற்றி கருத்துரைக்க.
6. சிற்பங்களுக்கும் விக்கிரகங்களுக்கும் இடையேயான வேறுபாட்டினைக் குறிப்பிட்டு விக்கிரகங்கள் அமைக்கப்படும் முறைகள் பற்றி தெளிவுறுத்துக.

அடிக்குறிப்புகள்

01. இராமசுவாமி, மே.சு., 1976, **தமிழ் நாட்டுச் செப்புத் திருமேனிகள்**, தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை, சென்னை.
02. இன்பமோகன்,வ., 2007, இந்தியக் கலையும் இரசனையும், விபுலம் வெளியீடு, மட்டக்களப்பு.
03. கணபதி ஸ்தபதி, வை., 1978, **சிற்பச் செந்நூல்**, தொழில்நுட்பக் கல்வி இயக்கம், சென்னை.
04. காளிதாசு இராசு, வேலுச்சாமி சுதந்திரன், சந்திரகுமார், த., 1995, **சிற்பக்கலை**, தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
05. தண்டபாணி தேசிகர், ச., 1967, **ஆடவல்லான்**, திருவாவடுதுறை ஆதீனம், திழுவா வடுதுறை.
06. சுப்பிரமண்ய சாஸ்திரி, கே.எஸ்., 1960, **ஸ்ரீ காசியப்ப சில்பசாஸ்திரம்**, ஸரஸ்வதி மஹால், தஞ்சை.
07. சுந்தரம்பிள்ளை, செ., 2001, **இந்து நாகரிகத்திற் கலை**, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.
08. தேவநாதாச்சாரியார், (பதி.), 1961, சிற்பரத்தினம், சிவஞான போத யந்திரசாலை, ஸரஸ்வதி மஹால், தஞ்சை.

Hindu Sculpture and Iconography

09. பத்மநாதன், சி., 2001, **இந்து கலாசாரம், கோயில்களும் சிற்பங்களும்**, இந்து சமய கலாசார அலுவலர்கள் திணைக்களம், கொழும்பு.
10. நவரத்தினம், க., 1941, **தென்னிந்திய சிற்ப வடிவங்கள்**, திருமகள் அழுத்தகம், சுன்னாகம்.
11. வைத்தியலிங்கன், செ., 2003, **சிற்பக்கலை**, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.
12. ஸ்ரீநிவாஸன், பி.ஆர்., 1965, **கோயிற் கலையும் சிற்பங்களும்**, கலைஞன் பதிப்பகம். சென்னை.
13. இராஜசேகரன், 2003, **சைவப் பெருவெளியில் காலம்**, நர்மதா வெளியீடு.
14. நீலகண்ட சாஸ்திரி, கே.ஏ., 2007, தமிழாக்கம் கே.வி., ராமன், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
15. சிவத்தம்பி, கா., 2007, தமிழர் கலைகள், அனைத்துலக தமிழ்க்கலை நிறுவகம்.
16. Alice Boner, 1962, **Principles of Composition in Hindu Sculpture**, Cave Temple Period, E.J. Brill Leiden.
17. Aranda Coomaraswamy, 1927, **History of Indian and Indonesian Art**, (Reprint 1972), Munshi Ram Manoharlal, New Delhi.
18. Banerjea, J.N., 1941, **The Development of Hindu Iconography**, University of Calcutta, Calcutta.
19. Coomaraswamy, A.K., 1959, **The Dance of Siva**, The Noonday Press, New York.
20. Coomaraswamy, A.K., 1976, **Visvakarma**, Munshi Ram Manohar Lal, Pvt. Ltd., New Dehli.
21. Douglas Barrett, 1965, **Early Chola Bronzes**, Bhulabhai Memorial Institute, Bombay.
22. Gangola, O.C., 1915, **South Indian Bronzes**, Calcutta.
23. Gopinath Rao, J.A., 1971, **Elements of Hindu Iconography**, Vol I & Vol. II, Indological Book House, Delhi.
24. Goswami, A., 1959, **Indian Sculpture**, Rupa & Co., Calcutta.
25. Kanwar Lal, 1970, **Temples and Sculpture of Bhuvaneshwar**, Art of Letters, Delhi.
26. Sivaramamurti, C., 1963, **South Indian Bronzes**, Lalit Kala Academy, New Delhi.
27. Srinivasan, K.R., 1975, **The Dharmaraja Ratha and its Sculptures**, Abhinav Publications, New Delhi.

அத்தியாயம் 02

வடஇந்தியாவின் பிரதான இந்துச் சிற்பங்கள்

அறிமுகம்

வட இந்திய சிற்பக்கலை வரலாற்றில் சிந்துவெளி கால சிற்பங்கள், குப்தர் கால சிற்பங்கள், கஜிராஹோ சிற்பங்கள் என்பன மிக முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றன. இவை வடஇந்திய சிற்பக்கலை வளர்ச்சியின் அடிக்கற்களாக அமைகின்றன. சிந்துவெளி கால இலட்சிணைகளிலே பொறிக்கப்பட்டிருந்த சிற்பங்கள் வாயிலாக சிற்பக்கலையின் வளர்ச்சியை கண்டறிய முடிகின்றது. இறைத்திருவுருவங்கள், நடனமாதின் வடிவங்கள், மரம், நாகம், பதுமைகள் என்பவற்றின் வாயிலாக இக்காலத்தில் சிற்பக்கலை கொண்டிருந்த வகிபங்கை எடுத்துரைக்கின்றன. குப்தர் காலத்திலே சைவ, வைணவ, சமண, பௌத்தம் தொடர்பான அதிகளவு சிற்பங்கள் தோற்றம் பெற்றன. இவை சிறந்த நுணுக்கமான கலையம்சம் கொண்டனவாக அமைக்கப்பட்டதிலிருந்தே அக்காலத்தில் சிற்பக்கலை அடைந்திருந்த உன்னத வளர்ச்சி நிலையை ஊகித்துக் கொள்ளலாம். ஜபல்பூர், தேவகிரி, குவாலியர், சாஞ்சி போன்ற பிரதேசங்களிலே இக்கால சிற்பக்கலை அம்சங்களை கண்டுகொள்ளலாம். 10ஆம், 11ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சந்தெலிக வம்சத்தைச் சேர்ந்த இராசபுத்திரர்களால் அமைக்கப்பட்டவையே கஜிராஹோ சிற்பங்களாகும். இவை நாகர பாணியில் அமைக்கப்பட்டவையாகும். இக்கால சிற்பங்கள் சைவம், வைணவம், சமணம் தழுவியனவாக அமைந்திருக்கின்றன. பிற்கால வட இந்திய சிற்பக்கலை வளர்ச்சிக்கு இக்கால சிற்பங்களே ஆதாரமாக அமைந்தன.

.....
.

பிரதான சொற்கள் : சிந்துவெளி, குப்தர் காலம், கஜிராஹோ சிற்பங்கள்

நோக்கங்கள்

1. சிந்துவெளி கால சிற்பங்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்வர்.
2. குப்தர் கால சிற்பங்கள் பற்றிய தெளிவான விளக்கத்தைப் பெறுவர்.
3. கஜிராஹோ சிற்பங்களின் சிறப்பம்சங்களை அறிவர்.

Hindu Sculpture and Iconography

கற்றல் பேறுகள்

1. சிந்துவெளி காலம் பற்றி தெளிவாக விளக்குவர்.
2. சிந்துவெளி கால சிற்பக்களை பற்றி விபரிப்பர்.
3. குப்தர் கால சிற்பங்களைப் பற்றி தெளிவாக அறிந்து விளக்குவர்.
4. கஜிராஹோ சிற்பங்கள் பற்றி கருத்துரைப்பர்.

பொருளடக்கம்

- 2.1 சிந்து வெளிக்கால சிற்பங்கள்
 - 2.2 குப்தர்காலச் சிற்பங்கள்
 - 2.3 கஜுராஹோ சிற்பங்கள்
-

2.1 சிந்து வெளிக்கால சிற்பங்கள்

பண்டைய இந்தியாவில் வடக்கிலிருந்து தெற்காக ஓடி அரபிக் கடலில் கலக்கும் சிந்து நதியின் கரையை அண்டிய பகுதிகளே சிந்துவெளி நாகிகத்தின் பிறப்பிடம். ஜோன் பிரவுண்டன், வில்லியம் பிரவுண்டன் ஆகிய பொறியியலாளர் சகோதரர்கள் இரயில் பாதையமைக்க கற்கள் தேடிய போது கற்களுடன் காளை உருவம் கொண்ட முத்திரையும் கண்டனர். 1856 இல் தளபதி அலெக்சாண்டர் கன்னிங்காம் இம்முத்திரையையும் அதிலுள்ள எழுத்துக்களையும் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்தார். இதன் விளைவாக அவர் 1872 இல் இந்திய தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித்துறை தலைவராக வந்து, பின் தனது கண்டுபிடிப்பை ஏனையோர் அறியும் வகையில் எழுத்திலே வடித்தார்.

1921 இல் சேர் ஜோன் மார்சல் தொல்பொருள் துறைப் பணிப்பாளர் நாயகமாக வந்தவுடன் சிந்து வெளி ஆய்வைத் தொடக்கி வைத்தார். சிந்துவெளி நாகரிகம் எனும் போது மொகஞ்சதாரோ, ஹரப்பா ஆகிய இரு நகரங்கள் முக்கியமானவை. இந்து நதியின் வட கரையிலே பஞ்சாபில், இராவி நதியின் இடப்புறத்திலே அரப்பா நகரம் காணப்படுகிறது. இதே போன்று இந்து நதியின் வடகரையில் அதன் கழிமுகத்திலிருந்து 250 மைல் தொலைவில் மொகஞ்சதாரோ நகர் காணப்படுகின்றது. சேர் ஜோன் மார்சல் மேற்பார்வையில் R.D பனர்ஜி 1922-1931 வரை மொஹஞ்சதாரோ மண்மேட்டை அகழ்ந்து அந்நகரத்தை வெளிக் கொணர்ந்தார்.

சேர் யோடிமர் உசீஷர் என்பவர் 1945-1948 வரை பணிப்பாளராகப் பணியாற்றிய போது தயாராம் சஹானி என்பவர் ஹரப்பாவை வெளிக்கொணர்ந்தார். இதன்படி

Centre for External Degree and Professional Learning

இந்நாகரிகங்களின் காலமாக கி.மு. 3250 – 2750 வரையான காலப்பகுதி குறிப்பிடப்படுகின்றது. எனினும் இந்நாகரிகத்தின் கால நிர்ணயத்தில் அறிஞர்களிடையே சிறிது கருத்து வேறுபாடு காணப்படுகின்றது.

மேலும், சிந்துவெளிக் காலம் பற்றி விளக்குகின்ற போது அறிஞர்கள் “இந்தியாவின் வடமேற்கு எல்லையிலே சிந்து நதிப் பாயும் பள்ளத்தாக்கில் நனி சிறந்த நாகரிகம் ஒன்று வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலே விளங்கியது என்பது அகழ்வாராய்ச்சியினால் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இது சிந்துவெளி நாகரிகம் எனப்படுகிறது. இந்நாகரிகம் இருக்குவேதம் காட்டும் ஆரியருடைய நாகரிகத்திலும் முற்றாக வேறுபட்டது” என்று கூறுகின்றார். இதன் மூலமாக தென் இந்தியாவிலே உள்ள திராவிடருடைய நாகரிகத்தை தோற்றுவித்தவர் திராவிட இனத்தவரே என்பதை ஆராய்ச்சியாளர் ஒப்புக்கொள்கின்றனர்.

அதுமட்டுமன்றி சிந்துவெளியில் 1920-30 இல் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தொல்லிந்திய நாகரிகம் (Protoindian Civilization) 20 ஆம் நூற்றாண்டின் அகழ்வாய்வுக் கண்டுபிடிப்புக்கள் அனைத்திலும் மிக முக்கியமானது என்றனர் அறிவியலறிஞர்கள். பின்னர் நடந்த அகழாய்வுகளில் அந்நாகரிகம் சிந்துவெளி மட்டுமன்றி அதற்குக் கிழக்கு மற்றும் தெற்குப் பகுதியிலும் அதாவது கத்தியவார் தீவுக்குறை முதல் டெல்லி வரையான பகுதிகள் போன்றவற்றிலும் பரவியிருந்தது தெரியவந்துள்ளது.

“எகிப்து மொசபத்தேமிய நாகரிகங்கள் தொன்மை இல்லாமல் இருந்திருக்கக் கூடும் எனினும் சிந்துவெளி நாகரிகப் பரப்பு எகிப்து நாகரிகப் பரப்பை விடவும் பன்மடங்குப் பெரியது” என தமிழ் நாகரிகமும் சிந்துவெளி நாகரிகமும் எனும்

Hindu Sculpture and Iconography

நூலில் காந்திரதாவ் விளக்குகின்றார். மேலும் இந்நாகரிகம் பற்றி வி. சிவசாமி “ஆரியர் ஆதி வரலாறும் பண்பாடும்” என்ற நூலில் “ஹரப்பா கலாசாரம் கி.மு 2500 – 1500 வரை எனப் பொதுவாக கொள்ளலாம். ஆனால் அண்மைக் காலத்திலே காபன் 14 முறைப்படி இதன் காலம் பொதுவாக கி.மு 2300 – 1750 வரை எனக் கணிக்கப்படுகின்றது” என்கிறார்.

சிந்துவெளி மொகஞ்தாரோ, ஹரப்பா தவிர்ந்து மூன்று சிறிய பட்டினங்களும் சட்லஜ் நதியின் மேல் கரையிலிருந்து கத்தியவாரிலுள்ள இரங்கம்புரம் என்னும் இடம் வரை பல சிற்றூர்களும் ஆய்வின் போது வெளிப்பட்டன. ஏறக்குறைய 950 மைல் வரை பரந்த பெரு நிலப்பரப்பில் பெறப்பட்ட தொல்பொருட் சின்னங்களைக் கொண்டு கி.மு 5000 ஆண்டுப் பழைமை வாய்ந்ததோர் நாகரிகம் நிலவிய உண்மை புலனாயிற்று. கி.மு 2000 ஆம் ஆண்டளவில் ஆரியர் என்ற இனத்தினர் இந்தியாவினுள் நுழைந்து வேதங்களை உருவாக்கிய காலத்திலிருந்தே இந்தியாவின் முறையான வரலாறு தொடங்குகின்றது என்று அது நாள் வரை நிலவி வந்த கருத்து இப்புதிய சான்றுகளால் தகர்ந்து போயிற்று” என்றும் விளக்கினார்.

இந்திய நுண்கலைகளின் ஊற்றுக்கால்களை சிந்துவெளியில் நன்கு கண்டுணர முடிகின்றது. சிந்துவெளியில் மொஹஞ்சதாரோ, ஹரப்பா ஆகிய இருபெரு நகரங்களும் லோத்தல், லொஹஞ்சதாரோ, சான்ஹூதரோ ஆகிய சிறு நகரங்களும் வெளிக்கொணரப்பட்டன. இந்நகரங்களனைத்தும் நன்கு திட்டமிடப்பட்டுக் கட்டப்பட்டனவாகும். இக்காலத்திலே கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை என்பன ஓர் உச்சகட்ட வளர்சியைக் கொண்டிருந்தன.

மொஹஞ்சதாரோவில் மட்டுமே 500 வகையான முத்திரைகளை காணக்கூடியதாயுள்ளது. பல வகை எருதுகள் உதாரணமாக, ஆறுகதிர் கொண்ட எருது, திமில் காளை, தலையாட்டும் எருது மற்றும் யானை, காண்டாமிருகம், முதலை, முறுக்குண்ட கொம்புகள் கொண்ட செம்மறியாடுகள், ஆறுதலை விலங்கு, புலி, ஆடு, எருமை, முயல், மான் குரங்கு, பாம்பு, புறா, கருடன், மரம் போன்றன காணப்படுவதிலிருந்து அவை அக்கால மக்களின் புனிதப் பொருட்களாக அல்லது விலங்கினமாக கொள்ளப்பட்டிருக்கலாம் என்றும் விளக்கப்படுகின்றது. இவற்றை குலக்குறி வழிபாட்டின் ஒரு வடிவமாகக் கொள்ளலாம்.

மரம்

இலச்சிணைகளிலே பல மரங்கள் காணப்படுவதாகவும் அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்க மரம் அரசு என்பதாகவும் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். அதாவது அரசமரத்தின் நடுவில் ஒரு கொம்புள்ள தேவதை இருக்க, அதனை இன்னோர் தேவதை மண்டியிட்டு வணங்கும் முத்திரை மரவழிபாட்டை விளக்குவதாய் உள்ளது. இதனை விட அங்கு ஆல், வேம்பு போன்றனவும் வழிபடப்பட்டதை இலட்சிணைகள் விளக்குகின்றன.

இம்மர வழிபாடானது நாளடைவில் மரங்களில் தேவதைகள் உறைகின்றன என்ற நம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்தின. இதற்குச் சான்றாக மொகஞ்சதாரோவில் “தாண்டவன் இர்நால் மரம்” என ஒரு பட்டயத்தில் காணப்படுகின்றது. நான்கு மரங்களுக்கிடையில் தாண்டவமாரும் கடவுள் உள்ளார் என்பது இதன் பொருள். இதனை, “Thandavan is among the four trees. I.E this shows that the idea of god , dancing as the source of all the movement of the universe is a very old one- The journal of the university of Bombay- Fr. Heras” என்று கந்தையாபிள்ளை குறிப்பிடுகின்றார்.

இதனை கொண்டே இன்று கிறிஸ்தவரின் தேவாலயத்துக்கு பெயராகி விளங்கும் “சேட்ச்” என்னும் பெயர் கருவாலி மரத்தைக் குறிக்கும் “கோர்க்” எனும் சொல்லிலிருந்து பிறந்தது என்றனர். இதனை, “Trees were worshiped by the ancient celts, and Brosses even drives the word kirk now softened onto church , from queries an Oak, the species being peculiarly sacred- The origin of the civilization and primitive condition of man” மேலும் அங்குள்ள மர வணக்கத்திற்குரிய மரங்களின் உச்சிக்கிளை மீது ஆடைத் துண்டுகளைக் கொடி போல் கட்டி பறக்கவிடுதல் பற்றிய விடயங்களும் கிடைக்கப்பெற்ற முத்திரைகளிலிருந்து அறியக்கூடியதாயுள்ளது.

குரங்கு

மொஹஞ்சதாரோவில் காணப்படும் “பின்னங்கால்களில் அமைந்துள்ள குரங்குப் படிமம்” போன்ற ஒன்று ஊர் கல்லறையில் கிட்டியுள்ளது. இராமாயணத்தில் வரும் வானரக் கடவுள் அனுமானின் முன்னோடியாக இக்குரங்கு படிமம் இருக்கலாம். பண்டைய நாகரிக மக்களுக்கு இந்திய விலங்காகவே அறிமுகமானது. குரங்கு “புனித விலங்கு” என்று கருதப்பட்டிருந்தாலொழிய சிற்பங்களில் இடம்பெற்றிராது. இவற்றால் மேலை ஆசிய வெண்கலக் கால

Hindu Sculpture and Iconography

நாகரிகம் இந்திய சமயக் கோட்பாடுகள் சிலவற்றை ஏற்றுக் கொண்டதாக கருதலாம் என கே.என் தீட்சித் எனும் தொல்லியலாளர் கூறுகின்றார்.

காளை

சிந்துவெளியில் கிடைக்கப்பெற்ற விலங்குகளின் வடிவங்கள் சிறப்பாகக் காளைகளின் வடிவங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன என்றும் இவற்றுள் ஒன்று

மட்டுமே திமிலோடு கூடியது என்றும் மற்றையவை சாதாரண காளைகள் என்றும் கூறும் A.L பசாம், நந்தி வழிபாடும் அக்காலத்தில்

நிலவியதாக கூறுகின்றார்.

இதிலிருந்து அங்குள்ள மக்கள் காளையை தம் குலக்குறியாக கொண்டிருந்தனர் என்று அறியலாம். மேலும், முத்தலை மூர்த்தியாகிய பசுபதியைச் சூழ்ந்து நிற்கும் விலங்குகளில் காளையின் வடிவம்

காணப்படாமையால் நந்தியைச் சிவனோடு இணைத்து வழிபடும் வழக்காறு சிந்துவெளி காலத்தில் நிலவவில்லை என்பது காளை விலங்குகளின் வழிபாட்டில் முதன்மை பெற்றிருக்கும் என்பதும் பசாம் அவர்களின் முடிபாகும்.

கொம்புகள்

சிந்து வெளியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட படிமங்களில் கருத்தைக் கவரும் யோகி போன்ற அமைப்புடைய ஆண் சிலை ஒன்றின் படிமத்தில் தலையில் இருந்து பல கொம்புகள் செல்வதாகக் காணப்படுகிறது. அக்கால மக்கள் இப்படிமத்தினை கொம்புத் தெய்வமாக வழிபட்டிருக்கலாம் என்றும் இதுவே பிற்காலத்தில் திரிகூல வழிபாடாக மாறியது எனவும் ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். கொம்புகள் கடவுள் தன்மையையும் அதிகாரத்தையும் குறிக்கின்றன. மொஹஞ்சதாரோ, ஹரப்பா இடங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட முத்திரைகளிலுள்ள பசுபதிக் கடவுளின் தலையில் இரு கொம்புகள் காணப்பட்டதை சான்றாக கொள்ளலாம்.

யானை

யானை வடிவமானது இக்காலப்பகுதியில் அதிகளவில் காணப்பட்டது. இவ்வுருவம் விளையாடும் பொம்மையாகும். இவற்றோடு நந்தியின் சிற்பங்களும் அதிகளவில் கிடைத்துள்ளன.

கோடரி

மொஹஞ்சதாரோவிலும் கோடரிகள் நட்டு வழிபடப்பட்டது. இது வேலினை நட்டு முருகக் கடவுளை வழிபடுவதை ஒத்தது என ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

சூலம்

சிவனுடைய கைகளில் இருக்கும் சூலம், மழு (கைக்கோடரி) என்னும் இரு ஆயுதங்கள் ஹரப்பாவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட முத்திரைகளில் காணப்படுகின்றன. அத்தோடு திரிகூலம், உடுக்கு போன்றவற்றுடன் நடன நிலையில் காணப்படும் முத்திரை கிடைக்கப்பெற்றது. இது நடராஜர் என விளக்குவதோடு இதன் வழி சூலம் அம்மக்களின் குலக்குறியாக காணப்படுகிறது என்றும் கூறப்படுகின்றது.

இலிங்கம்

சிந்து வெளியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட 600 இற்கு மேற்பட்ட பெரிய, சிறிய இலிங்கங்கள் அம்மக்களின் இலிங்க வழிபாட்டை பிரதிபலிப்பதோடு அவற்றில் சிறிய இலிங்கங்கள் துளைகள் இடப்பட்டுக் காணப்பட்டன. இவற்றை மக்கள் கழுத்தில் கைகளில் மார்பில் அணிந்திருப்பர் எனப்படுகிறது. மேலும், அங்கு சிவலிங்க வடிவிலே அமைந்துள்ள ஒரு கருநிறக் கல் காணப்படுகின்றது. அதைவிட அந்நகரிலே அகழ்ந்து எடுக்கப்பட்ட கூம்புருவான பல பொருட்கள்

Hindu Sculpture and Iconography

சிவலிங்க வடிவம் என்றே கருதப்படுகின்றன. இலிங்கம் சிவனைக் குறிப்பதாகவும் பீடம் சக்தியைக் குறிப்பதாகவும் ஆய்வாளர்கள் விளக்குவதோடு பீடலிங்கம் சக்தியும் சிவமும் இணைந்து உலகத்தைப் படைக்கும் தத்துவத்தை விளக்குகிறது என்றும் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

இதனை சான்று பகரும் வகையில் “இந்திய நாகரிகமும் அதன் பழமையும்” என்னும் நூலில் முக்கேசி என்பவர் இலிங்க வழிபாட்டின் வியாபகத்தை கூற வந்த நிலையில், “இந்திய மக்கள் சிவனின் அருட் குறியாகிய சிவலிங்கத்தை தொன்று தொட்டு வழிபட்டு வருகின்றனர்” என்று கூறியுள்ளார்.

நாகம்

முக்காலி ஒன்றிலே வாய் அகன்ற மண் பாத்திரம் ஒன்று வைக்கப்பட்டிருப்பது போலவும் அதனுள் தலையை வைத்த வண்ணம் நாகம் ஒன்று படுத்திருப்பது போலவும் மக்கள் கூட்டமர்கு கைகூப்பி நிற்பது போன்றதுமான படிமம் கண்டெடுக்கப்பட்டது. மேலும், மொஹஞ்சதாரோவில் “மூன்று கண்ணுள்ள பாம்பை மீனவர் தியானிக்கிறார்கள்” என்ற பட்டயம் காணப்படுவதாக ஹெரஸ் பாதிரியார் கூறுவது இதனை சான்று பகர்கிறது.

இதனை விட ஹெரஸ் பாதிரியார் மேலும் விளக்குகையில் “கைக்கோடரி”(மழு) யை பற்றிக் குறிக்கும் பட்டயம் காணப்படுவதிலிருந்தும் “மீனவர் பெரிய கடவுளின் மூன்று கண்களை தியானித்திருப்பர்” என்ற பட்டயம் காணப்படுதிலிருந்தும் அங்கு மக்கள் குறிப்பிட்ட குறிகளை தம் கடவுளராக வணங்கியுள்ளமை அறியக்கிடக்கிறது என்று கூறியுள்ளார். சிறு மீன்களை வைத்துள்ள முதலை, ஆமை போன்ற உருவங்கள் ஆறுகளுடன் சேர்த்து பொறிக்கப்பட்ட முத்திரை இதை பறைசாற்றுகின்றது.

கடல்

தீபத்தை கடலில் விடுவது போன்ற முத்திரை கண்டெடுக்கப்பட்டது.

சூரியன், சந்திரன்

கதிர்களோடு கூடிய இலட்சிணை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

விநாயகர்

இங்கே பிள்ளையாரின் சிற்பம் ஒன்றும் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது. அச்சிற்பம் தற்போது பாகிஸ்தான் அரும்பொருட்காட்சியகத்தில் (EBK 7712) உள்ளது. சுட்ட மண்ணாற் செய்யப்பட்ட மூன்று தலைகளைக் கொண்ட இவ்வுருவம் (உயரம் - 6.76 செ.மீ, நீளம் - 6.97 செ.மீ, உயரம் - 4.42 செ.மீ) 1992 இல் கிடைத்ததாகும். யானை, சிங்கம் (புலி), காளை என மூன்று வகையான தலைகள் உள்ளன. அவற்றில் யானை மற்றும் சிங்கம் (புலி) ஆகியவற்றின் தலைகள் தெளிவாக உள்ளன. குறிப்பாக யானையின் காது, தும்பிக்கை என்பன விநாயகரைக் குறிப்பனவாக உள்ளன. இத்தகைய மூன்று தலைகள் கொண்ட சிற்பங்கள், இந்தியக் கலைப்பொருட்களில் அரிதாகவே காணப்படுகின்றன.

தாய் கடவுள்

மிகப் பழைய மக்கள் “சோகி” எனும் ஒரு வகைக் கடல் உயிரின் ஓட்டினைத் தாய்க்கடவுளின் வடிவாகக் கொண்டு வழிபட்டனர். இதற்குக் காரணம் அவ்வோடு பெண்களின் இரகசிய உறுப்பு போன்ற வடிவுடையது. இம்முறையிலிருந்து தாய்க்கடவுளைக் குறிக்க பெண்ணுறுப்பின் வடிவங்களும் அமைத்து வழிபடப்பட்டதை அறிய முடிகின்றது. இவ்வகை வடிவங்கள் மொஹஞ்சதாரோவிற்கு காணப்பட்டன.

நடனமாதா

மொஹஞ்சதாரோவிற்கு கிடைத்த வெண்கலத்தாற் செய்யப்பட்ட நடனமாதின் உருவம் சிந்துவெளி மக்களின் சிற்ப அறிவைப் புலப்படுத்தும் மிக முக்கிய ஆவணமாகும். இதன் இடது கை நிறைய வளையல்கள் காணப்படுகின்றன. இதனது கூந்தல் மிகவும் நுட்பமாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இச்சிலை வழவழப்பாகவும் ஒழுங்காகவும்

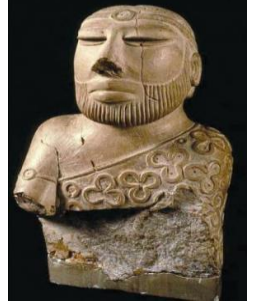

அமைந்துள்ளது. வேறுசில உருவச் சிலைகள் நடனஞ் செய்வதற்கு ஏற்றவாறு நிற்கும் கோலத்தில் அமைந்துள்ளன. இச்சிலைகள் சிவபிரானது நடனக் கோலத்தின் முன்னோடியாக அமையலாம் என றோலண்ட் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

Hindu Sculpture and Iconography

தாடியுடைய மனிதன்

மொஹஞ்சதாரோவில் கிடைத்த தாடியையுடைய மனிதனின் சுண்ணாம்புக் கற்சிலை, ஹரப்பாவிற் கிடைத்த மணற்கல்லாலாகிய ஆணின் உடற் குறை என்பனவற்றைப் பார்த்த சேர். ஜோன் மார்சல் பின்வருமாறு கூறினார்.

“நான் முதன் முதலில் இவற்றைப் பார்த்த பொழுது, இவை வரலாற்றுக்கு முற்பட்டவை என நம்பவில்லை. புராதன கலைகள் பற்றி நாம் கொண்டிருந்த கருத்துக்கள் பலவற்றையும் இவை தலைகீழாக்கி விட்டன. இவை போன்ற உருவமைப்பைக் கிரேக்க ஹெலனிய காலம்வரை புராதன உலகம் அறிந்திருக்கவில்லை.”

சிந்து வெளியிற் புரோகிதனே அரசனாக இருந்திருத்தல் வேண்டும். இங்கே கண்டெடுக்கப்பட்ட தாடிக்கார மனிதன் புரோகித அரசனாக இருக்க வேண்டும் என குறோவர் குளிப்பிட்டுள்ளார்.

பதுமைகள்

இக்காலப்பகுதியில் உருவ வழிபாட்டு முறைகள் வாயிலாக கிரியை முறைகள் இடம்பெற்றமையை விளக்கும் வகையிலான சிற்பங்களும் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவையாவன,

1. தாய்க் குழந்தைகளை ஏந்தி நிற்கும் பதுமைகள்
2. தவழ்ந்து செல்லும் குழந்தைப் பதுமைகள்
3. விலங்குப் பதுமைகள்

இவை நேர்த்திக்கடனுக்காக ஆலயங்களில் வைக்கப்பட்ட சிற்பங்களாக இருக்க வேண்டும் என வரலாற்றறிஞர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட சில பெண்களின் சிற்பங்கள் புகை படிந்த நிலையிலே காணப்படுகின்றன. இதனை அவதானித்த ஆய்வாளர்கள் இவை, மனைகளிலும் மாடங்களிலும் வைக்கப்பட்டு தூப தீபங்களால் பூஜிக்கப்பட்ட பெண் பதுமைகளின் சிற்பங்களாக இருக்கக்கூடும் என கருத்துரைத்துள்ளனர்.

இவ்வாறு சிந்துவெளி காலத்தில் பல்வேறு குலக்குறிகள் வழிபடப்பட்டதோடு அவை பிற்கால கடவுள் வழிபாட்டிற்கும் அடிப்படையை அமைத்துவிட்டுச்

Centre for External Degree and Professional Learning

சென்றது என்பதில் வியப்பில்லை. இதனால் தான் சிந்துவெளி நாகரிகம் உலக வரலாற்றில்

“விழுது விட்ட நாகரிகம்
விழுந்துவிட்டது தான் ஆனாலும்
கலை மீதிகளின் கண்டெடுப்பால்
சாகாவரம் பெற்றுச் சரித்திரமாய் நிற்கின்றது”

எனப் புகழப்படுகின்றது.

சிந்துவெளி தொல்பொருட்களில் காணப்படும் உருவ இலட்சினைகள் (சுதீற்றைற்று இலட்சினைகள்), சுடு மண்ணிலான சிலைகள், சுதீற்றைற்று சிலைகள், வெண்கலப் படிமங்கள் என்பன இக்கால இந்து மதத்தில் காணப்படும் பல்வேறு சிற்ப அமைப்புக்களின் அடிப்படையாக அமைந்திருப்பதனைக் காண முடிகின்றது.

1. சுதீற்றைற்று உருவ இலட்சினைகள் இன்றைய இந்துக் கோயில்களில் காணப்படுகின்ற புடைப்புச் சிற்பங்களிற்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன.
2. சுடுமண்ணிலான சிற்பங்கள், சுதீற்றைற்று சிலைகள் என்பன இன்றைய இந்துக் கோயில்களில் காணப்படுகின்ற தூபிகளில் இடம்பெறும் பொம்மைச் சிற்பங்கள், தெய்வ முகூர்த்தங்கள் என்பனவற்றிற்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன.
3. வெண்கலப் படிமங்கள் இன்றைய இந்துக் கோயில்களில் காணப்படுகின்ற வெண்கல விக்ரிகங்கள், தெய்வீகச் சிலைகள் என்பவற்றிற்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன.

2.2 குப்தர்காலச் சிற்பங்கள்

மௌரிய காலத்தையடுத்துக் குப்தர் காலம் சிறப்பிடம் பெறுகிறது. இதன் காலம் கி.பி 320 முதல் 600 வரையில் எனலாம். குப்தர் காலத்தில் இந்துமதம் மறுமலர்ச்சியடைந்தது. இதனால் இந்தியப் பண்பாடு மறுபிறவியெடுத்தது என்பர் தங்கவேல். கட்டிடக்கலை, சிற்பக்கலை, ஓவியக்கலை, இலக்கியக்கலை, நாடகக்கலை என்பனவும் வளர்ச்சி பெறலாயின. இவர்களுடைய காலம் இந்தியக் கலையின் பொற்காலம் எனக் கூறப்படுகிறது.

பிராமணிய வேத சமயமும் சைவ, வைணவ சமயங்களும் இக்காலத்தில் புத்துயிர் பெற்று வளர்ந்தன என்பதற்குக் குப்தர்களின் கல்வெட்டுகளும்

Hindu Sculpture and Iconography

நாணயங்களும் சான்று பகர்கின்றன. குப்த மன்னர்களில் பெரும்பாலானோர் பிராமணர்கள். இவர்கள் வைணவ மதத்தையே பின்பற்றினார்கள். இவர்களுடைய அதிகாரிகளுட் பெரும்பாலானோர் சைவத்தை ஆதரித்தனர் என்பர் இராமச்சந்திர தீட்சிதர். குப்த அரசர்கள் தங்களை ‘பரமபாகவதர்கள்’ என அழைத்துக் கொண்டனர். தங்கள் நாணயங்களில் இலக்குமியின் வடிவத்தையும் முத்திரைகளில் விஷ்ணுவின் ஊர்தியாகிய கருடனையும் பொறித்தனர். கருடக்கொடியும் இவர்களுக்குரியது. இவர்கள் சைவத்தை ஆதரித்ததோடு சைவசமயச் சின்னமாகிய நந்தியையும் வழிபட்டனர். சிவனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் பார்வதிக்கும் துர்க்கைக்கும் குமாரக்கடவுளுக்கும் கோயில்கள் எடுத்தனர்.

இந்துக்களிடையே பல்வேறு சமயப்பிரிவினர் இருந்தனர். மகேஸ்வர வழிபாடு, விஷ்ணு வழிபாடு, சூரிய வழிபாடு எனப் பல வழிபாடுகள் காணப்பட்டன. நாகவணக்கம், தீக்கடவுளர் வணக்கம் என்பனவும் இருந்தன. அவதார புருஷர்களும் சமயாச்சாரியர்களும் இந்துக்களின் மனதில் பெரிதும் இடம்பிடித்துவிட்டனர். இக்காலத்தில்தான் முதல் மூன்று ஆழ்வார்களும் தென்கைத்தில் வாழ்ந்தனர். வராக அவதாரமும் கிருஷ்ணாவதாரமும் குப்தர்காலக் கலைவளர்ச்சிக்கு சிறப்பாக, சிற்பவளர்ச்சிக்குப் பெருந்துணை புரிந்தன. இராமன் பற்றி அவ்வளவாக அக்கால மக்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. சிவபிரான் மனித வடிவிற்படைக்கப்பட்டார்.

பாகபத மதம் சிலராற் பின்பற்றப்பட்டது. லகுலீசர் என்பவர் கி.பி. 150இல் இம்மதத்தை உருவாக்கினார். இம் மதத்தினர் கடும் நோன்பிகள். மதுராவில் உள்ள சிற்பத்தில் பக்தன் ஒருவன் தன்னுடைய தலையை அரிந்து சிவனுக்குக் காணிக்கையாக வழங்குகிறான். பிற்காலத்தில் எழுந்த பல்லவர் சிற்பங்களிலும் இதனைக் காணலாம். இதற்கு ‘நவகண்டம்’ என்று பெயர்.

குப்தர் காலக் கலை வடிவங்களாகிய கட்டிடங்கள், சிற்பங்கள் என்பன காலத்தினாலும் ஹூணர், முஸ்லிம்கள் ஆகியோரது படையெடுப்புகளாலும் பெரிதும் அழிந்துவிட்டன. பெரும்பாலான கட்டிடங்கள் வண்ணந்தீட்டப்பட்ட மரப்பலகைகளாலும் மரத்தாண்களாலுமானவை. அழிவுக்கு இதுவுமொரு காரணமாகும்.

சிற்பங்கள்

குப்தர் காலக் கலைகளில் தலை சிறந்தது சிற்பக் கலையேயாகும். இக்காலத்தில் செதுக்கப்பட்ட சிற்பங்களிற் பலதும் ஆடை ஆபரணங்களுடன்

இக்காலத்தில் எழுந்த சிற்பக் கலைக்கு எடுத்துக் காட்டுகளாகும். குப்தர் காலத்தில் செய்யப்பட்ட புத்தர் சிலைகள் யாவும் சுருட்டை மயிருடன் கூடியனவாக அழகாகக் காட்சி தருகின்றன.

வடமதுரையில் தோன்றிய புத்தர் உருவம், குப்தர் காலத்தில் உச்ச நிலையை எய்தியது. சாரணாத்தில் கிடைத்த புத்தர் வடிவம் வெண்மணற் கல்லால் ஆனது. அறவாழியை உருட்டும் இப்புத்தருடைய தலையின் பின்புறமும் 'பரிவட்டம்' ஒன்றுள்ளது. இதில் புத்தர், தேவர் இருவர் புடைகுழ புத்த மதத்தின் உண்மைப் பொருளை உணர்த்துவார் போல எளிமையாக இன்முகத்துடன் காட்சி தருகிறார்.

இக்காலத்தில் கல்லிலே செதுக்கப்பட்ட சிற்பங்களுள் சிறப்பு வாய்ந்தவை அஜந்தாவில் காணப்படுகின்றன. இங்கும் புத்தருடைய சிலைகள் மிக அழகாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. சிற்பங்களை அமைக்கும் போது அவர்கள் மனித உருவத்திற்குரிய தன்மைகளைக் கொடுக்காது தெய்வீகத் தன்மையளித்துள்ளனர். சாஞ்சியில் போதிசத்துவர் ஒருவரின் உடற்குறை கண்டெடுக்கப்பட்டது. இதுவும் மிக அழகாகச் செதுக்கப்பட்ட சிற்பமாகும்.

Hindu Sculpture and Iconography

புத்தருடைய வடிவங்களுக்கு அடுத்த படியாகச் சிறந்து நிற்கும் சிற்பங்கள் சிவனுடையவையாகும். குசானர் காலத்திற் சிவபெருமானை இலிங்க வடிவில் வழிபட்டனர். ஆனால் குப்தருடைய காலத்தில் சிவன் இலிங்க உருவில் ஒரு முகத்துடனும் மற்றும் நான்கு முகங்களுடனும் படைக்கப்பட்டு வணங்கப்பட்டார். உமையொரு பாகனாகவும் இத் தெய்வம் வணங்கப்பட்டது. திருமாலுடைய அவதாரங்களும் சிற்பங்களாக முதன் முதலாகச் செதுக்கப்பட்ட காலமும் இதுவேயாகும்.

வடமதுரையில் உள்ள திருமாலின் சிற்பம் மிகவும் அழகானது. உதயகிரியில் உள்ள குகைவாயிலில் திருமாலின் வராக அவதாரம் புடைப்புச் சிற்பமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. விஷ்ணு பன்றி வடிவெடுத்துப் புவியை மீட்கும் இக்காட்சி குப்தர் காலச் சிற்பங்களுள் அற்புதமானது. இறைவன் அளவிடற்கரிய பெரியவன் என்பதையும் அவனுடைய படைப்பு (புவி) எத்தகைய சிறியது என்பதையும் இது புலப்படுத்தி நிற்கிறது.

பித்தரக்கோன் கோயிலிற் காணப்படும் சுடும்சிலைகள் ஐதீகக் கதைகளையும் புராணக் கதைகளையும் சொல்கின்றன. தசாவதாரக் கோயிலின் நுழைவாயிலின் இருபுறத்தும் கங்கையும் ஜமுனையும் மிகவும் அழகாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆமை மீது கங்கையும், மகரத்தின் மீது யமுனையும் நிற்கின்றன. இவை பெரும்பாலான இந்துக் கோயில்களின் நுழைவாயில் அலங்காரங்களாக அமைந்துள்ளன. இங்கேயுள்ள படல் ஒன்றில் மகாயோகி வடிவில் சிவன் காணப்படுகிறார். இவருக்கு நான்கு கைகள் உள்ளன. யோகி ஒருவருடன் இவர் உரையாடுவது போலவுள்ளார். இவருடைய தலைக்கு மேலே விண்ணிற் பறக்கும் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. பிறிதொரு படலில்

திருமாலின் அனந்த சயனம் காணப்படுகின்றது. அதற்கு மேல் தாமரை மீது இந்திரன், சிவன், பிரமன், பார்வதி ஆகியோர் இருக்கும் காட்சியுள்ளது. இவை அமைதியும் கனிவும் கொண்டனவாகக் காட்சியளிக்கின்றன. இங்கே

Centre for External Degree and Professional Learning

இராமாயணச் சிற்பங்களும் கஜேந்திர மோட்சம் நரநாராயண வடிவம் என்பனவும் புடைப்புச் சிற்பங்களாக உள்ளன.

ஜபல்பூர் மாவட்டத்தில் உள்ள திகாவா எனும் ஊரில் திருமால் கோயில் ஒன்று உள்ளது. இங்கே கங்காதேவி வடிவம் பரிவார தெய்வங்களுடன் விரிவாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. இக் கோயில் தூண்களில் மணிப் போதிகைகளுக்குப் பதிலாக செப்புக் கொடி வேலைகள் உள்ளன.

தேவகிரியில் உள்ள கோயிலில் செதுக்கப்பட்டுள்ள ‘கோபாலனும் கோபிகளும்’, ‘கஜேந்திர மோட்சம்’, திருமாலின் ‘அனந்த சயனம் நர நாராயணன்’ போன்ற சிற்பங்களும் சிறப்பானவை. இதைப்போலவே சிவனாரின் திருவிளையாடல்களையும் சிற்பங்களாக வடித்துள்ளனர்.

குவாலியர் சாஞ்சிப் பிரதேசங்களில் இந்துச் சிற்பிகள் புராணக் காட்சிகளை விளக்கும் அழகிய சிற்பங்களை வடித்துள்ளனர். குவாலியரில் உள்ள கதிரவன் சிற்பம் மிகவும் எழில் வாய்ந்த அருள் ததும்பும் தோற்றமுடையது. குவாலியருக்கண்மையிலுள்ள பாவயா எனுமிடத்திற் கண்டெடுக்கப்பட்ட சிற்பமொன்றில் நடனமாதும் இசைவல்லுனன் ஒருவனும் காணப்படுகின்றனர். இது புடைப்புச் சிற்பமாகும். காந்தருவனும் அப்சரசும் இலாவகமாகப் பறந்து செல்லும் காட்சி இக்காலச் சிற்பத்தின் முதிர்ச்சிக்கோர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

அலகபாத் மாவட்டத்தில் கோசம் எனும் இடத்தில் கிடைத்த சிவ பார்வதி வடிவங்கள், கல்கத்தா பொருட் காட்சிச்சாலையில் உள்ளன. ஐகோளில் உள்ள துர்க்கா கோயிலில் நடனமிடும் சிவ வடிவம் காணப்படுகிறது. பாதாமிக் குகையில் சிவதாண்டம் புடைப்புச் சிற்பமாகவுள்ளது. இரண்டாவது இலக்கக் குகையும் மூன்றாவது இலக்கக் குகையும் வைஷ்ணவ புடைப்புச் சிற்பங்களையுடையன. நாலாவது இலக்கக் குகையில் ஜைன சமயப் புடைப்புச் சிற்பங்கள் உள்ளன.

‘அஜந்தா’க் குகைகளிலும் ‘பாக்’ குகைகளிலும் காணப்படும் ஓவியங்களும் குப்தர் காலத்திற்குரியவை.

பௌத்த சமண மதங்களின் எழுச்சியால் இந்து மதத்தில் ஏற்பட்ட தளர்ச்சி குப்தர் காலத்தில் நீக்கப்படுகிறது. இந்து மதத்தின் செல்வாக்கு கடல்கடந்த நாடுகளுக்கும் சென்றன. மலாக்கா, சுமாதிரா, ஜாவா, கம்போடியா, இந்தோனேசியா ஆகிய இடங்களுக்கும் சென்றன. ஜியாங் ஹியாங் எனும்

Hindu Sculpture and Iconography

சீன யாத்திரிகன் நாலந்தாவில் இருந்த 80 அடி உயரமான வெண்கலச் சிலையை வியந்து போற்றியுள்ளான். இது தவிர தில்லியில் குதுப்மினாருக்கருகில் தேனிரும்பினால் ஆகிய தூண் ஒன்று நிறுவப்பட்டது. இத்தூண் 23 அடி 3 அங்குலம் உயரமுடையது. இது குப்தர்களுடைய உலோக அறிவை வியக்க வைக்கும் அற்புதமான தூணாகும்.

குப்தர் காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட பொற்காசுகளும் அந்தக் காலத்துக் கலைச் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இவ்வாறு குப்தர் காலம் இந்துமத மறுமலர்ச்சிக் காலமாகவும் இந்தியக் கலையுலகின் பொற்காலமாகவும் திகழ்கிறது.

2.3 கஜரஹோ சிற்பங்கள்

10ஆம், 11ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சந்தெலா வம்சத்தைச் சேர்ந்தவரான இராசபுத்திரர்களால் அமைக்கப்பெற்றவை கஜரஹோ சிற்பங்கள் ஆகும். விந்தியப்பிரதேசத்தில் கஜரஹோ எனும் ஊரில் அமைந்துள்ளன. இவ்வாலயங்கள் அனைத்தும் நாகரபாணியில் அமைக்கப்பட்டவையாகும்.

இங்கு சைவம், வைணவம், சமணம் ஆகிய மூன்று சமயங்களுக்கும் உரிய கோயில்கள் உள்ளன.

சைவம் - கந்தர்ய மகாதேவர் கோயில், விஸ்வநாதர் கோயில்.

வைணவம் - இராமச்சந்திரம் ஆலயம்.

சமணம் - பார்க்வநாதர் கோயில்

இவ்வாலயங்களில் உள்ள சிற்பங்கள் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தவை. இச்சிற்பங்களில் மனிதரின் மனோபாவங்களும் அங்கலட்சணங்களும் இயற்கை வனப்புடன் மிக நுட்பமான முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

பார்க்வநாதர் ஆலயத்தில் உட்புறத்தில் வனப்பு மிக்க சிற்பங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கந்தர்ய மகாதேவர் ஆலயத்தின் சிகரத்தில் படைபடையாக சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்வாலயத்தின் வழிப்பாதைகளிலும் கவர்ச்சியான சிற்ப வேலைப்பாடுகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவ்வாலயத்தின் சுவர்களில் பெரியசிற்பங்கள் பட்டை பட்டையாக மூன்று நான்கு அடுக்குகளில் காணப்படுகின்றன. யானைகள், குதிரைகள், அவற்றின் மீது அமர்ந்து வேட்டையாடும் மனிதர்கள், பாடகர், வாத்தியக்காரர், நடனமாடுவோர், அடியார்கள், காதலர் ஆகியோரின் சிற்பங்கள் சிறப்பாகவுள்ளன. பெண்களின் சிற்பங்களில் காணப்படும் அபிநயங்கள் கவர்ச்சியானவை.

Centre for External Degree and Professional Learning

பார்கவநாதர் கோயிலின் சிற்பங்கள் வைதீக சமயம் சார்பானவை. புராண இதிகாசக்கதைகள் இங்கு சிற்பங்களாகவுள்ளன.

- கிருஸ்ண லீலைகள்
- உயிர்த்துடிப்பான பெண்ணுருவங்கள்
- காதற் கதையை எழுதும் பெண்
- காலிலே தைத்த முள்ளை எடுக்கும்பெண்
- குழந்தையை முத்தமிடும் மங்கை
- தலைமயிரை வாரி நெற்றியில் திலகமிடும் பெண்.

விஸ்வநாதர் ஆலயத்தில் உள்ள 6அடி உயரமான நந்தி வனப்புமிக்கதாகும். இவ்வாலயத்தில் புல்லாங்குழல் வாசிக்கும் பெண் குழந்தை ஒன்றை முத்தமிட்ட வகையில் காணப்படும். பெண் பழக்குலையினையும் கிளியையும் ஏந்தி நிற்கும் பெண் என இங்கு சிற்பங்கள் பல உள்ளன. விஷ்ணு கோயிலிலே (லக்ஸ்மணர் ஆலயம்) மூலஸ்தானத்தில் மகாலக்ஸ்மி, மகாவிஷ்ணு காணப்படுகின்றனர். மூலமூர்த்தி மும்முகங்களுடன் அமைத்துள்ளனர். அவை மனிதமுகம், நரசிங்கமுகம், வராகமுகங்களைக் கொண்டது.

கஜீராஹோ சிற்பங்கள் அளவிலும் உயரத்திலும் மனிதரின் இயற்கையான தோற்றங்களை ஒத்தனவாக உள்ளன. தொகுத்து நோக்கும் போது,

- வாழ்க்கையின் பல்வேறு அம்சங்களைப் புலப்படுத்துவனவாகவும்
- அரசர், அவர்தம் படைகள் என்பனவற்றைக் காட்டுவதாகவும்
- கடவுட்படிமங்களாகவும்
- காம உணர்வுகளையும் அவற்றால் ஏற்படும் அனுபவங்களையும்

வெளிப்படுத்துபனவாகவும் கஜீராஹோ சிற்பங்கள் உள்ளன.

Hindu Sculpture and Iconography

கஜிராஹோ சிற்பங்கள்

கஜிராஹோ

கஜிராஹோ

பயிற்சி வினாக்கள்

1. சிந்துவெளி கால சிற்பக்கலையின் வளர்ச்சி நிலை பற்றி விரிவாக ஆராய்க.
2. குப்தர் கால சிற்பக்கலையின் சிறப்பம்சங்களை குறிப்பிடுக.
3. குப்தர் கால சிற்பங்களிலே காணப்படும் சிறப்பம்சங்களை ஆராய்க.
4. கஜிராஹோ சிற்பங்கள் பற்றி விரிவாக விளக்குக.

அடிக்குறிப்புகள்

1. இராமசுவாமி, மே.சு., 1976, **தமிழ் நாட்டுச் செப்புத் திருமேனிகள்**, தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை, சென்னை.
2. கணபதி ஸ்தபதி, வை., 1978, **சிற்பச் செந்நூல்**, தொழில்நுட்பக் கல்வி இயக்கம், சென்னை.

3. காளிதாசு இராசு, வேலுச்சாமி சுதந்திரன், சந்திரகுமார், த., 1995, **சிந்தைக்கினிய சிற்பக்கலை**, தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
4. சுந்தரம்பிள்ளை, செ., 2001, **இந்து நாகரிகத்திற் கலை**, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.
5. பத்மநாதன், சி., 2001, **இந்து கலாசாரம், கோயில்களும் சிற்பங்களும்**, இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு.
6. வைத்தியலிங்கன், செ., 2003, **சிற்பக்கலை**, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.
7. ஸ்ரீநிவாஸன், பி.ஆர்., 1965, **கோயிற் கலையும் சிற்பங்களும்**, கலைஞன் பதிப்பகம். சென்னை.
8. இராஜசேகரன், 2003, **சைவப் பெருவெளியில் காலம்**, நர்மதா வெளியீடு.
9. நீலகண்ட சாஸ்திரி, கே.ஏ., 2007, தமிழாக்கம் கே.வி., ராமன், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
10. சிவத்தம்பி, கா., 2007, தமிழர் கலைகள், அனைத்துலக தமிழ்க்கலை நிறுவகம்.
11. Alice Boner, 1962, **Principles of Composition in Hindu Sculpture**, Cave Temple Period, E.J. Brill Leiden.
12. Aranda Coomaraswamy, 1927, **History of Indian and Indonesian Art**, (Reprint 1972), Munshi Ram Manoharlal, New Delhi.
13. Banerjee, J.N., 1941, **The Development of Hindu Iconography**, University of Calcutta, Calcutta.
14. Coomaraswamy, A.K., 1976, **Visvakarma**, Munshi Ram Manohar Lal, Pvt. Ltd., New Dehli.
15. Gopinath Rao, J.A., 1971, **Elements of Hindu Iconography**, Vol I & Vol. II, Indological Book House, Delhi.
16. Goswami, A., 1959, **Indian Sculpture**, Rupa & Co., Calcutta.
17. Srinivasan, K.R., 1975, **The Dharmaraja Ratha and its Sculptures**, Abhinav Publications, New Delhi.

ஹொய்சாலர் சிற்பக்கலையும் கலிங்கத்துச் சிற்பக்கலையும்

அறிமுகம்

கர்நாடக தேசத்தில் துவாச முத்திரத்தில் இவர்களது ஆட்சி அமைத்தவர்களே ஹொய்சாலர்கள். இவர்தம் காலத்திலே சிற்பக்கலை புத்துணர்ச்சி பெற்றிருந்தது. உயிர்ப்பூட்டும் வகையில் அங்க நளினங்களுக்கேற்ப இவர்தம் சிற்பங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. சிறுசிறு அலங்காரங்களும் மிக நுணுக்கமாக நுணுகி ஆராயப்பட்டு சிற்பங்களிலே செதுக்கப்பட்டிருந்தன. ஹொய்சாலா சிற்பிகளின் நுணுக்கமான வேலைப்பாடுகளை மதானிக்கா சிலைகளில் அணிவித்திருக்கும் ஆபரணங்களில் காணலாம். ஒவ்வொரு சிற்பமும் கோவம், பெருமை, மகிழ்ச்சி, துக்கம், அன்பு என எத்தனையோ உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துகிறது. இக்கால சிற்பங்களில் காணப்படும் உதடுகளும் கண்களும் இடையும் விரல்களும் மனதை ஒரு நிமிடம் சஞ்சலம் அடைய செய்துவிடும். அந்தளவு கலை நுணுக்கம் வாய்ந்தனவாக இக்கால சிற்பங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு சிற்பத்திற்கு பின் இருக்கும் பூ வேலைப்பாடுகளின் நுணுக்கம் என்பன வியக்கத்தக்க வகையிலே அமைந்துள்ளன. கலிங்கம் மௌரிய காலத்திற்கு முன்பே புகழ்பெற்ற நாடாக விளங்கிய சிறப்பிற்குரியது. கலிங்கர்களது சிற்பக்கலை சுமார் கி.பி. 1100 இல் மிக உன்னத நிலையை அடைந்தது. இக்காலத்தில் மிகப்பெரிய ஆலயங்கள் பல கட்டப்பட்டன. அந்தவகையிலே பரசுராமர் கோயில், முக்தேஸ்வரர் கோயில், லிங்கராஜர் கோயில், ராஜாராணி கோயில் முதலிய ஆலயங்களில் மிகப் புகழ்பெற்ற சிற்பங்கள் உள்ளன. உணர்ச்சியிலும் உருவிலும் குற்றமற்ற சிற்பங்களைக் கலிங்க நாட்டின் சிற்பிகள் தோற்றுவித்தனர். இவ்விரு சிற்பங்களிலும் காணப்படும் கலை நுணுக்கங்கள் இக்காலங்களிலே சிற்பக்கலை அடைந்திருந்திருந்த வளர்ச்சியை எடுத்துரைப்பனவாக அமைகின்றன.

.....

பிரதான சொற்கள் : ஹொய்சாலர் சிற்பங்கள், கலிங்கத்துச் சிற்பங்கள்

நோக்கங்கள்

1. ஹொய்சாலர் சிற்பங்கள் பற்றி தெளிவாக அறிந்து கொள்வர்.
2. கலிங்கத்துச் சிற்பங்களின் வளர்ச்சி நிலைகளை கண்டறிவர்.

Centre for External Degree and Professional Learning

3. கொய்வாலர் சிற்கப்பலையின் உன்னத நிலையினை எடுத்துரைக்கும் ஆலயங்கள் பற்றி அறிந்து கொள்வர்.
4. கலிங்கத்துக் கோயில்களில் சிற்பக்கலையின் வளர்ச்சியை விளங்கிக் கொள்வர்.

கற்றல் பெறுபேறுகள்

1. ஹோய்சாலர் சிற்பங்கள் பற்றி அறிந்து கூறுவார்.
2. கலிங்கத்துச் சிற்பங்களின் வளர்ச்சி நிலைகளை பற்றிக் கருத்துரைப்பார்.
3. கலிங்கத்துக் கோயிற் சிற்பங்களின் சிறப்பம்சங்களைப் பற்றி விபரிப்பார்.

பொருளடக்கம்

- 3.1 ஹோய்சாலர் சிற்பக்கலை
 - 3.1.1 ஹோல் சால ஈஸ்வரம்
 - 3.1.2 சென்ன கேசவர் கோயில்
 - 3.1.3 சோமநாதபுரத்து கேசவர் கோயில்
- 3.2 கலிங்கத்துக் கோயிற் சிற்பங்கள்
 - 3.2.1 முதல் வளர்ச்சிக் காலகட்டம்
 - 3.2.2 இரண்டாவது வளர்ச்சிக் காலகட்டம்
 - 3.2.3 மூன்றாவது வளர்ச்சிக் காலகட்டம்

3.1 ஹோய்சாலர் சிற்பக்கலை

கர்நாடக தேசத்தில் துவாச முத்திரத்தில் இவர்களது ஆட்சி அமைந்தது. ஹோய்சல மன்னர்கள் 80 ஆலயங்கள் வரை இங்கு அமைத்துள்ளனர். இவர்களது ஆலயங்களில் பொதுவாக மூலஸ்தானம் நட்சத்திர வடிவில் அமைந்திருக்கும். இவர்களால் அமைக்கப்பட்ட ஆலயங்களில் உள்ள சிற்பங்கள் தனித்துவமானவை.

3.1.1 ஹோல் சால ஈஸ்வரம்

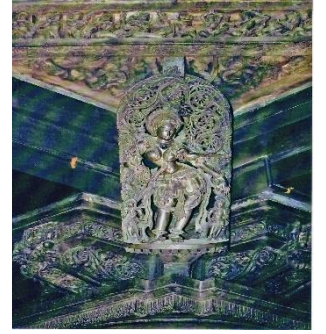
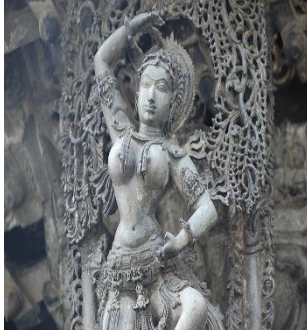
- 12 ஆம் நூற்றாண்டில் கடைக்கூற்றில் ஆக்கப்பட்டது.

Hindu Sculpture and Iconography

- அதிஷ்டானத்தில் யானைகள், குதிரைகள், யாளிகள், இடபங்கள், அன்னப்பறவைகள் என்பன ஒன்றன் மேல் ஒன்றாகவுள்ளன.
- இராமாயண, மகாபாரத சிற்பங்கள் உள்ளன.
- கோயிலின் முன்னால் நந்தி மண்டபம் உள்ளது.
- கோயிலின் இருபக்கமும் மகர தோரணங்கள் உள்ளன.

3.1.2 சென்ன கேசவர் கோயில்

- இதன் அதிஷ்டானத்தில் மேற்படையில் 40 பெண்களின் உருவங்கள் உள்ளன.
- திலகமிடும் கோலம்
- கையிலே கிளியேந்திய கோலம்
- காதலரை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருக்கும் கோலம்
- ஆடையை உதறி நிற்கும் கோலம்

3.1.3

சோமநாதபுரத்து கேசவர் கோயில்

- கோயிலின் சுற்றுப்பிரகாரம் 215 அடி நீளமும் 177 அடி அகலமும் கொண்டது.
- கோயில் 87 அடி நீளமும் 83 அடி அகலமும் கொண்டது.
- கி.பி 1268 இல் சோமநாதனால் கட்டப்பட்டது.
- மூலமூர்த்தியாக கேசவர், ஜனார்த்தனர், கோபாலர் உள்ளனர்.

இவை தவிர இக்காலத்தில் அரிசிக்கரையில் ஈஸ்வரன் ஆலயம், ஹரிஹரன் ஆலயம், தொட்டதேத்வாளி என்னுமிடத்தில் லக்ஸ்மிதேவி எனும் ஆலயமும் அமைக்கப்பட்டன. இவ்வாலயத்திலுள்ள சிற்பங்கள் நேர்த்தியாக வடிவமைக்கப்பட்டனவாகும்.

3.2

கலிங்கத்துக் கோயிற் சிற்பங்கள்

- கலிங்கத்தில் அமைக்கப்பட்ட கோயில்கள் கலிங்கத்து கோயில்கள் எனப்படும்.
- இவை பல குல அரசர்களால் உருவாக்கப்பட்டவை.
- இவை கி.பி 700 – 1300 ஆகிய காலப்பகுதியில் செல்வாக்கு பெற்றிருந்தனவாகும்.
- இக்கோயில் அனைத்தும் நாகரபாணியில் அமைந்தனவாகும்.
- கலிங்கத்துக் கோயில்களை,
 - கி.பி 750 – 900 க்கு உட்பட்டவை.
 - கி.பி 900 – 1100 க்கு உட்பட்டவை.
 - கி.பி 1100 – 1350 க்கு உட்பட்டவை

எனப் பிரித்து நோக்கலாம்.

முதற்காலகட்டத்தினுள் பரசுராமேஸ்வரம், புவனேஸ்வரம், தைல் தெயூல், முக்தேஸ்வரம் ஆகியனவும் இரண்டாவது காலகட்டத்தினுள் பிரம்மேஸ்வரம், சித்தேஸ்வரம், கோதாரேஸ்வரம், முக்தேஸ்வரம், ராஜராணி, இலிங்கராஜர் கோயில் என்பனவும் இறுதிக் காலப்பகுதியில் ஜகந்நாதர் கோயில், கோனரகம் போன்றனவும் அமைக்கப்பட்டன.

Hindu Sculpture and Iconography

3.2.1 முதற்வளர்ச்சி காலகட்டம் (கி.பி 750 – 900)

பரசுராமேஸ்வரம்

- இது எட்டாம் நூற்றாண்டுக்குரியது.
- 48 அடி நீளம் கொண்டது.
- மூலஸ்தானம் திரிரதப்பாங்கில் அமைந்துள்ளது.
- இதன் சிகரத்தின் மேலுள்ள பகுதிகளை ஒவ்வொன்றாக நீக்கினாலும் எஞ்சியுள்ள பகுதி முழுமையான சிகரமாகவே காணப்படும்.

வைதல் தெயூல்

- 28 அடி நீளம், 18 அடி அகலம், 35 அடி உயரமும் கொண்டது.
- இதன் கர்ப்பக்கிரகம், சிகரம், ஜகமோகனம் என்பன தனித்துவமானவை.
- சிகரம் இரட்டைச் சிகரமாகும். அதன் உச்சியில் மூன்று கலசங்கள் காணப்படுகின்றன.
- ஜகமோகனம் நீள்சதுரமானது. ஒவ்வொரு மூலையிலும் நாகர சிகரங்கள் உள்ள கோட்டங்கள் இருப்பதால் இவை பஞ்சாயதன கோயில்கள் எனப்பட்டன.

முக்தேஸ்வரம்

- கி.பி. 975 இல் கட்டி முடிக்கப்பட்டது.
- 45 அடி நீளமும் 25 அடி அகலமும் 35 அடி உயரமும் கொண்டது.
- இதன் முன்புறத்தில் அலங்காரவேலைப்பாடுகள் அமைந்த தோரண வாயில் அமைந்துள்ளது.
- இது ஓர் பஞ்சாயதனக் கோயிலாகும்.
- சிகரத்தை சுற்றி அங்க சிகரங்கள் அமைந்துள்ளன.
- மூலஸ்தான நீள, அகல, உயரங்கள் முறையே 7 அடி, 6 அடி, 35 அடி ஆகும்.

3.2.2 இரண்டாவது வளர்ச்சிக்காலகட்டம் (கி.பி.900 -1100)

பிரம்மேஸ்வரம்

- 10 ஆம் நூற்றாண்டை சேர்ந்தது.
- உத்யோதகேசரி என்பவரின் தாயான கோலாவதியினால் இது அமைக்கப்பட்டது.

Centre for External Degree and Professional Learning

- இதுவும் ஓர் பஞ்சாயதனக் கோயில் ஆகும்.

ராஜாராணி

- ராஜாராணியா எனப்படும் மணற்கல்லால் ஆக்கப்பட்டதால் இப்பெயரைப் பெறுகின்றது.
- கருவறை சதுரவடிவில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள போதும் சுவர்புறங்களில் உள்ள கட்டடப் பகுதிகளின் காரணமாக இக்கோயில் வட்டவடிவமாக தோற்றத்தைப் பெற்றுள்ளது.

இலிங்கராஜர் கோயில்

- புவனேஸ்வர எனும் பெயரும் இதற்குண்டு.
- 520 அடி நீளமும் 465 அடி அகலமும் கொண்ட வளாகத்துள் உள்ளது.
- இதன் சிகரம் 160 அடி உயரமானது.
- இதற்குள் பகவதி அம்மன் ஆலயம் ஒன்றும் உள்ளது.

3.2.3 முன்றாவது வளர்ச்சிக் காலகட்டம் (கி.பி.1100 – 1350)

ஜகந்நாதர் ஆலயம்

- இது பூரி எனும் நகரில் அமைந்துள்ளது.

Hindu Sculpture and Iconography

- அனந்தவர்மன் சோடகங்களால் கி.பி 1100 ஆண்டளவில் அமைக்கப்பட்டது.
- ஜகமோகனம், நாடகமந்திரம், போகமந்திரம் எனும் பகுதிகளைக் கொண்டது.
- இது 310 அடி நீளமும் 80 அடி அகலமும் கொண்டது.
- இதன் சிகரம் 200 அடி உயரம் கொண்டது.
- இதன் பிரதான கட்டடத்தைச் சுற்றி ஏறக்குறைய 40 சிறிய தேவாலயங்கள் உள்ளன.

கோனரகம்

- நரசிங்க தேவன் என்பவனால் அமைக்கப்பட்டது.
- ஏழு குதிரைகள் பூட்டிய இரதம் போன்ற அற்புதக்கோலத்தில் இது உள்ளது.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. ஹொய்சாலர் சிற்பங்கள் பற்றி விரிவாக விளக்குக?
2. கலித்துச் சிற்பங்களை காலகட்டத்திற்கேற்ப வகைப்படுத்துக?
3. கலிங்கத்துக் கோயில்களிலுள்ள சிற்பங்களின் சிறப்பம்சங்களை எடுத்துரைக்குக?

அடிக்குறிப்புகள்

1. கணபதி ஸ்தபதி, வை., 1978, **சிற்பச் செந்நூல்**, தொழில்நுட்பக் கல்வி இயக்கம், சென்னை.
2. காளிதாசு இராசு, வேலுச்சாமி சுதந்திரன், சந்திரகுமார், த., 1995, **சிந்தைக்கினிய சிற்பக்கலை**, தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
3. சுந்தரம்பிள்ளை, செ., 2001, **இந்து நாகரிகத்திற் கலை**, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.
4. பத்மநாதன், சி., 2001, **இந்து கலாசாரம், கோயில்களும் சிற்பங்களும்**, இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு.
5. வைத்தியலிங்கன், செ., 2003, **சிற்பக்கலை**, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.
6. ஸ்ரீநிவாஸன், பி.ஆர்., 1965, **கோயிற் கலையும் சிற்பங்களும்**, கலைஞன் பதிப்பகம். சென்னை.
7. சிவத்தம்பி, கா., 2007, **தமிழர் கலைகள்**, அனைத்துலக தமிழ்க்கலை நிறுவகம்.
8. Alice Boner, 1962, **Principles of Composition in Hindu Sculpture**, Cave Temple Period, E.J. Brill Leiden.
9. Aranda Coomaraswamy, 1927, **History of Indian and Indonesian Art**, (Reprint 1972), Munshi Ram Manoharlal, New Delhi.
10. Banerjea, J.N., 1941, **The Development of Hindu Iconography**, University of Calcutta, Calcutta.
11. Gopinath Rao, J.A., 1971, **Elements of Hindu Iconography**, Vol I & Vol. II, Indological Book House, Delhi.
12. Goswami, A., 1959, **Indian Sculpture**, Rupa & Co., Calcutta.
13. Srinivasan, K.R., 1975, **The Dharmaraja Ratha and its Sculptures**, Abhinav Publications, New Delhi.

பல்லவர் கால சிற்பக்கலை

அறிமுகம்

காஞ்சிபுரத்தை தலைநகராகக் கொண்டு தொண்டை மண்டலத்தை ஆட்சி செய்தவர்கள் பல்லவர்கள். கி.பி 6 ஆம் நூற்றாண்டளவில் ஆரம்பித்து வளர்ச்சியடைந்த திராவிடக் கட்டிடக்கலையின் ஆரம்பம் இந்தக் காலமாகும். சிற்பக்கலையும் ஓவியக்கலையும் தமிழகத்தில் ஓங்கிவளரச் செய்தது பல்லவ சாம்ராஜ்யம் என்றால் அது மிகையாகாது. தென்னிந்தியக் கட்டிடக்கலையில் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்து அதன் வளர்ச்சியில் ஆகக்கூடிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது பல்லவர் காலமாகும். கட்டடக் கலையின் வாயிலாக சிற்பக்கலையும் இக்காலத்தில் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. காணக்கிடைக்காத சிற்பங்களை வடித்தவர்கள் பல்லவர். மாமல்புரம் குடைவரை சிற்பங்கள் இதற்கு சாட்சி. கல்லாதவர்க்கும் களிப்பு தரும் சிற்பங்களைக் கல்லாலே அமைத்து நிலை நிறுத்தியவர்கள். மலையாளவு இவர்கள் செய்த கலைத் தொண்டுக்கு மலைகளிலே சான்றுகள் உள்ளன. மலைகளை குடைந்து இவர்கள் அமைத்துள்ள பல்வேறு சிற்பங்கள் பல்லவர்களின் சிற்ப கலைக்கு எடுத்துக்காட்டாகும். மாமல்லபுரம் (மகாபலிபுரம்) பல்லவரின் சிற்பக் கலைக் கூடமாகும். பல்லவர் காலச் சிற்பங்களை குடைதளிச் சிற்பங்கள், செதுக்குதளிச் சிற்பங்கள், கட்டுதளிச் சிற்பங்கள் என்று இடம் நோக்கி மூவகைப்படுத்தலாம். காலத்தின் அடிப்படையில் இராஜசிம்மருக்கு முற்பட்டவை, அவருடைய காலத்தவை, அவருக்கு பிற்பட்டவை என்றும் மூவகைப்படுத்தலாம்.

.....

பிரதான சொற்கள் : பல்லவர் காலம், குடைதளி, செதுக்குத்தளி, கட்டுத்தளி

நோக்கங்கள்

1. பல்லவர் காலச் சிற்பங்களை வகைப்படுத்துவர்.
2. பல்லவர் கால குடைதளிச் சிற்பங்களை வகைப்படுத்துவர்.
3. பல்லவர் கால செதுக்குத்தளிச் சிற்பங்களை கண்டறிவர்.
4. பல்லவர் கால கட்டுத்தளிச் சிற்பங்களின் சிறப்பம்சங்களை அறிவர்.

கற்றல் பெறுபேறுகள்

1. பல்லவர் காலச் சிற்பங்களை வகைப்படுத்திக் கூறுவர்.
2. பல்லவர் கால குடைதளிச் சிற்பங்கள் பற்றிக் கருத்துரைப்பர்.
3. பல்லவர் கால செதுக்குத்தளிச் சிற்பங்களை வகைப்படுத்திக் கூறுவர்.
4. பல்லவர் கால கட்டுத்தளிச் சிற்பங்களைப் பற்றிக் கூறுவர்.
5. பல்லவர் காலத்தில் சிற்பக்கலையின் வளர்ச்சி நிலைகளை தெளிவாக விளக்குவர்.

பொருளடக்கம்

- 4.1 குடைதளிச் சிற்பங்கள்
- 4.2 செதுக்குத்தளிச் சிற்பங்கள்
- 4.3 கட்டுத்தளிச் சிற்பங்கள்

4.1 குடைதளிச் சிற்பங்கள்

வாயிற் காவலர் வடிவங்கள்

மண்டகப்பட்டு மேற்குக் காவலரின் தலையலங்காரம் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ் அலங்காரம் பின்னால் வந்த எந்தப் பல்லவச் சிற்பத்திலும் காணப்படாமையும் கவனிக்கத்தக்கது. தலை மகுடத்தின் மேற்புறமிருந்து கீழிறங்கும் கூந்தல், ஒன்று போலமைந்த மூன்று அழகணிகளாற் கட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்வழகணிகள் நடுவில் இரு வளையங்களையும் முனைகளில் விரல்களென

விரியும் அமைப்பையும் பெற்றுள்ளன. ஆபங்கராய் நிற்கும் இம்மேற்கரின் தோற்றம் மகேந்திரகாலக் குடைவரைக் காவலர்களின் தனித்துவம் வாய்ந்ததெனலாம். மாமண்டூர் உருத்ரவாலீசுவரத்து வாயிற் காவலர்களுள் வட கருவறையின் தென்புறக் காவலர் குறிப்பிடத்தக்கவர். இடக்கையைப் போற்றி முத்திரையில் காட்டி வலக்கையை தொடையில் இருத்தி இலேசான புன்னகையுடன் காட்சி தரும் இவ்வடிவத்தின் உடலமைப்பும் பங்கமும் மிகச் சிறப்பாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன. நீண்ட கால்கள் ஒடுங்கிய வயிறு இயல்பான அளவிற்கு அகன்ற மார்பு, நீள் உருண்டை முகம், குறைவான ஆடை

Hindu Sculpture and Iconography

அணிகள் மலர்ச்சியான உணர்வு வெளிப்பாடு என இச்சிற்பம் இப்பருவக் காவலர்களுள் முதன்மை பெறுகிறது.

குரங்கணில் முட்டத்திலும் அவனிபாஜன பல்லவேசுவரத்திலும் வல்லம் குடைவரையிலும் கொம்பு முளைத்த காவலர்கள் உள்ளனர். இவற்றை கொம்புகள் எனக் கொள்வதிலும் கூல இலைகளாகக் கொள்ளலாமே எனத் தோன்றுகிறது. அவனிபாஜன பல்லவேசுவரமும் லலிதாங்குரமும் இப்பருவச் சிற்பக் கலையாற்றலின் சான்றுகளாய் அமைந்துள்ளன.

சிவபெருமானின் நடனக்கோலம்

அவனிபாஜனத்தில்தான் சோழர் கால ஆனந்தத் தாண்டவத்திற்கு விதை ஊன்றப்பட்டுள்ளது. குடைவரைத் தூண்களுள் ஒன்றின் மேல் சதுரத்தில் தமிழ் நாட்டின் முதல் புஜங்கத்ராசித சிவ கரணக் கோலம் காணப்படுகின்றது.

வலக்காலை ஊன்றி
இடக்காலை உயர்த்தி
வலப்புறம் குறுக்காக வீசி
விரிசடையும் நெற்றிக்
கண்ணுமாய் புஜங்கம்
காலருகே படமெடுத்து
நிற்க புஜங்கத்ராசிதம்
காட்டும் சிவபெருமானின்
இந்தக் கரணக் கோலம்

தமிழ்நாட்டில் மிகப்பழமையான ஆடற்கோலம் எனலாம். இதில் சிவபெருமானின் பின் கைகளில் தீயகளும் மழுவுமுள்ளன. முன்கைகள் அபயத்திலும் டோலத்திலும் உள்ளன. சிவபெருமானின் இடப்புறம் முழவு தட்டும் கலைஞர் வலப்பறம் ஆடலைப் போற்றிப் பரவும் கணம் என இச்சிற்பம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

கங்காதரர்

சிராப்பள்ளி லலிதாங்குரத்திலுள்ள கங்காதரர் திருமேனி இப்பருவச் சிற்பக் காட்சிகளின் உச்சம். படக்காட்சி போல குடைவரையின் முகமண்டபச் சுவர் முழுவதும் வியாபித்துள்ள இச்சிற்பம் சிறுமேடை முகப்புடன் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. மேடையில் ஒரு காட்சி என்றே உணர்வது போலப் பக்குவப்படுத்தப்பட்டுள்ள இச்சிற்பத் தொகுதியின் நாயகராய்ச் சிவபெருமான்

காட்சி தருகிறார். தமிழ் நாட்டுக் குடைவரைகளிற் கங்காதரர் மூர்த்தியின் தோற்றம் மூன்றே இடங்களில் தான் உள்ளது. ஒன்று கோகர்ணம், அது பாண்டியர் கைவண்ணமாக கருதப்படுகின்றது. பிற இரண்டனுள் லலிதாங்குரம்

தவிர்ந்த மற்றொன்று மல்லை ஆதிவராகரிலுள்ளது. இம் மூன்றினுள் சிறப்புக்குரியவர் லலிதாங்குரக் கங்காதரர்தான். ஊர்த்துவஜாநு நிலையில் வலக்காலை முயலகனின் தலைமீதும் இடக்கை மீதும் நிறுத்தி இடக்காலை

ஊன்றி, ஆபங்கராய் நிற்கும் பெருமானின் எழிலார்ந்த சடை மகுடம் வலப்புறம் இலேசாய் ஒருக்களித்த தோற்றம் கொண்டது. பெருமானின் இருபுறத்தும் மேலே போற்றிக் கைகளுடன் கந்தவர்கள் உள்ளனர். கீழே கருடானசனத்தில் அடியவர்கள் காணப்பட இடைப்பட்ட பகுதியில் முனிபுங்கவர்கள் உள்ளனர்.

மகிஷாசுரமர்த்தனி

தமிழ் நாட்டின் வேறெந்தக் குடைவரையிலும் இத்தகு உயிர்ப்புள்ள போர்க்காட்சி இல்லை எனலாம். இதற்கு இணையான காட்சி இராஜராஜீசுவர விமானத்தின் முதல் தளச் சாந்தார நாழியில் திருபுராந்தகப் போராக ஓவியத் தீட்டலாய்க் கண்களுக்கு விருந்தாகிறது. மண்டபச்சுவர் முழுவதும் வியாபித்துள்ள மகிஷாசுரமர்த்தனி போர்க்கோலச் சிற்பத் தொகுதியில் சிம்மத்தின் மீதமர்ந்து போர் தொடுக்கும் தேவியும் எதிர்த்துத் தாக்க முயலும் மகிஷாசுரனும் மைய நாயகர்களாய் அமைய, சுற்றிலும் இருதரப்பு வீரர்களின் பல்வேறு தோற்றங்கள் தெரிகின்றன. இத்தொகுதியிற் பாதிக்கும் மேலாக மர்த்தனியின் படை பரவியிருப்பதும் தேவியின் படை உற்சாகத்துடன் முந்த, அசுரனின் படை பின்வாங்கும் நிலை இருப்பதும் அப்படை வீரர்கள் சிலர் வெட்டுண்டும் வேதனையுற்றும் வீழ்ந்திருக்கும் அமைப்பும் போரில் மர்த்தனி வெற்றி வாகை குடிக் கொண்டிருப்பதை மிக நயனமாக எடுத்துரைக்கின்றன.

தேவியின் காவலர்களாய் இரு புற ஓரத்திலும் வாயிற் பெண்டுகள். இக்காவற் பெண்டுகளுள் ஒருவர் வில்லி, மற்றொருவர் வாளரசி. தேவியைப் போலவே எவ்வந்திக நிலையில் மிளிரும் இக்காவற் பெண்டுகள் தமிழ் நாட்டின் தொடக்க காலக் கலை வரலாற்றில் மூன்று இடங்களிலே தான்

Hindu Sculpture and Iconography

இடம்பெற்றுள்ளனர். மாமல்லையின் கோடிக்கல் மண்டபம் மகாவராகர் குடைவரை செதுக்குத் தளியான திரௌபதி தளி என்பன அவையாகும்.

சோமாஸ்கந்தர்

மூன்று குடைவரைகளிலும் சோமாஸ்கந்தர் காணப்பட்டாலும் மகி'ாகரமர்த்தனி நடுக்கருவறைச் சிற்பம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சிம்மாசனத்தில் கீழ் அமர்ந்திருக்கும் நந்தியின் மீது இடக்கால்களை ஊன்றி தேவனும் தேவியும் அமர்ந்துள்ளனர். இறைவன் சகாசனக் கோலத்திலிருக்கிறார். இறைவியின் வலக்கால் பார்வையில் இல்லை. அவரது வலது தொடையில் தந்தைக்காய்த் தாவும் சேயாய் முருகன் அமர்ந்துள்ளார். இறைவனின் இருபுறமும் பின்புலத்தில் நான்முகன் அமர்ந்திருக்க, விஷ்ணு மார்பளவு உயரத்திலுள்ளார். இறைவனின் தலைக்குமேலாக குடையுள்ளது. சிம்மாசனத்தின் கீழ் ரிஷிகள்

போற்றியமர்ந்திருக்கும் கணம், சிவபெருமான் சிரஸ்க்கரத்துடன் பாம்பேந்தியாய் அமர்ந்துள்ளார். இடைக்கட்டின் இருபுறத்தும் காட்டப்பட்டிருக்கும் பட்டுக் குஞ்சலங்கள் மாமல்லபுரத்திலுள்ள வேறெந்தச் சிவபெருமானின் சிற்பத்திலும் இடம்பெறாத புதிய ஆடையமைப்பாய் மிளிர்கின்றன. குடும்பமென்னும் சித்தாந்தத்தை வெளிப்படுத்துமாறும் சைவம், சாக்தம், கௌமாரம் எனும் முப்பிரிவுகளை

ஒருங்கிணைக்குமாறும் அமைந்த இச்சிற்பம் தமிழ் நாட்டுக்கு கலை வரலாற்றுக்கும் பல்லவர்களின் கொடை எனலாம். சோழர்கள் காலத்திலும் பெருஞ் சிறப்போடு, உலோகத் திருமேனிகளாகி வழிபாட்டிலிருந்த இச்சிற்பத் தோற்றம் பல்வேறு சிறுசிறு மாறுபாடுகளுடன் இரண்டாம் நந்திவர்மருக்கு முற்பட்ட பல்லவக் கோயில்கள் பலவற்றுள் இடம்பெற்றுள்ளது.

பூவராகர்

குடைவரைக்கால அற்புதங்களுள் வராகர் குடைவரையிலுள்ள பூவராக மூர்த்தி ஒரு மைல்கல் எனலாம். இதற்கிணையான ஒரு பூவராகச் சிற்பம் தமிழ் நாட்டுக் கலை வரலாற்றில் எந்தக் காலத்திலும் எந்த மரபிலும் உருவாக்கப்படவில்லையெனத் துணிந்து கூறலாம். நெடிய ஆகிருதியாய் வராகமும் உயர்த்திய அவர் வலக்கால் கீழ் அஞ்சலியிற் கெஞ்சும் நாகராசரும் வலத்தொடையின் மேலமர்ந்தபடி இறைவனின் இரு கைகளால்

அரவணைக்கப்பட்டிருக்கும் பூமாதேவியும், உடன் கூட்டமும் மிக நயமான சிற்பங்களாக மிளர்கின்றன.

சுப்பிரமணியர்

இரண்டாம் பருவக்குடைதளிக் காவலர்களின் திருமுர்த்திக் குடைவரியின் தென்கோடிக்காவலர் எழிலார்ந்தவர். ஒருக்களித்த கோலத்தின், மானுட உடலமைப்பின் அத்தனை அழகுகளும் படம் பிடிக்கும் இச்சிற்பம் சூரிய ஒளியின் தகதகப்பின் போது பல்லவ உளித்திரத்தின் உச்சத்தைக் காட்டுகிறது. இதே குடைவரையின் சுப்பிரமணியர் சிற்பமும் பிறும்ம சாஸ்தாவாக வீரச்சங்கிலியோடு இளமை பொலிந்த திருவுருவாய்க் காட்சி தருகிறது. சமபங்க கோலந்தான் என்றாலும் சரப்பளி தவிர வேறெதுவும் கழுத்தில் இல்லையென்றாலும் உடலமைப்பும் முகமெய்ப்பாடும் இச்சிற்பத்தின் தரத்தை உயர்த்திக் காட்டுகின்றன. கல்லுருவில் சுப்பிரமணியரை தமிழ் நாட்டுக் கலை வரலாறு சந்திக்கும் முதலிடம் இதுதான்.

4.2 செதுக்குத் தளிச் சிற்பங்கள்

செதுக்குத் தளிகளின் அற்புதமான சிற்பங்கள் அருச்சுனர் ரதத்திலும் தருமராச ரதத்திலும் இடம்பெற்றுள்ளன. முத்தள ஒரு கற்றறியான தருமராஜரதம் கல்வெட்டுக்களில் அத்யந்த காம பல்லவேசுவர கிருகம் என்றழைக்கப்படுகின்றது. அதன் மூன்று தளக் கோட்டங்களிலும் மேற்கருவறையிலுமாய் நாற்பத்தொன்பது சிற்பங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் சில ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட உருவங்களைக் கொண்டுள்ளன. கீழ் தளச் சிற்பங்கள் எட்டினுள் ஒன்று பல்லவ அரசின் உருவச் சிற்பமாக விளங்க ஏனைய ஏழும் இறைவடிவங்களாக உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று நான்முகன், ஒன்று பிறும்மசாஸ்தா, மூன்று சிவபெருமான் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. இரண்டு கலப்பு இறையுருவங்கள், அம்மை, அப்பர் பல்லவக் கலை வரலாற்றில் இடம்பெறும் முதல் தளி இதுதான். ஹரிஹர் மகாவராகரில் அறிமுகமாகி இங்கு விளக்கமாகிறார்.

இடைத்தளச் சிற்பங்கள் இருபத்தொன்று. இவற்றுட் சிவத்தொடர்புடையவை பன்னிரண்டு. இப்பன்னிரண்டுமே தனித்தவம் வாய்ந்தவையென்றாலும் சில முதன்மையானவை. கங்காதரர், ஏற்கனவே மகேந்திரர் கால லலிதாங்குரத்தில் அறிமுகமாகியிருந்தாலும் மகாவராகரில் இடம்பெற்றிருந்தாலும் தொடர்ந்து பல தளிகளில் பல்லவ, பாண்டிய, சோழ வீச்சுக்களோடு உருவாகியிருந்தாலும் அத்யந்த காமத்தில் தனிப் பொலிவோடு மிளர்கிறார். பல்லவ பாண்டிய குடைவரை கங்காதரர்கள் தம் சடைப்புரியிலே கங்கையை ஏற்கின்றனர்.

Hindu Sculpture and Iconography

ஆனால் அத்யந்தக் கங்காதரர் மடித்தும் நீட்டியும் உள்ள தம் இடமேற்கை விரல்களில் கங்கையை தாங்குகின்றார்.

சண்டேசுவர அனுக்கிரகம், முதல் இராசேந்திர சோழரின் கங்கை கொண்ட சோழபுரச் சிற்பத்தால் உலகப் பெருமை பெற்றது. இவ்வடிவத்தைப் பல முற்சோழர் கோயில்கள் கண்டபாதச் சிற்பங்களாகவும் மகர தோரண சிற்பமாகவும் பெற்றுப் புகழடைந்துள்ளன. இவ்வடிவத்தின் முதல் தோற்றம் அத்யந்த காமத்தில் தான் அனுக்கரை அன்பு தவழ நோக்கியவராய் வலப்புறம் சிவபெருமான் காணப்படுகிறார். பணிதலின் விளக்கம்போல் பத்திமை பூண்டு நிற்கும் சண்டேஸ்வரரின் வலக்கை வாய்பொத்த உயரும் பாவனையில் இருக்க, இடக்கை தாங்கலாய் வல முழங்கையின் கீழே பெருமிதம், பணிவு எனும் இரண்டு உணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகளைத் திருமுகத் தோற்றமாய் காணவிழைவோர்க்குச் சிவபெருமானும் சண்டேசுவரரும் களஞ்சியங்களாய் உதவுவர்.

கங்காளரும் காலாரியும் கூட இத்தளியில் தான் கல்லில் முகவுரை பெறுகின்றனர். வீணாதரர் வடிவங்கள் இத்தளத்தில் வடக்கில் ஒன்றும் தெற்கிலொன்றுமாய் இரண்டாக இருந்தபோதும் வடபுறத்தே தனித்தும் தென்புறத்தே துணையுடனும் காட்டப்பட்டிருப்பதால் காட்சியளவிலும் இரண்டு சிற்பங்களிலும் வெளிப்படும் இசைமயப்பு மாறுபாட்டால் உணர்வளவிலும் இவை மாறுபடுகின்றன. வீணை இரண்டு சிற்பங்களிலும் ஒன்று போலவே காட்டப்பட்டிருப்பினும் சிவபெருமான் அதை ஏந்தியிருக்கும் முறையிலும் வலக்கை தந்திகளை மீட்டும் பாவத்திலும் வேறுபாடுகள் உள்ளன. வடபுறத்தாரின் வீணைக்குடம் மார்பில் இடப்புறம் பொருத்தி மார்பகம் போன்றதொரு தோற்றத்தை அறிஞர் சிலருக்கு காட்ட, தென்புறத்தார் குடம் மார்பின் நடுப்பகுதியில் பொருத்தி அம்மாயையை அகற்றுகிறது.

உணர்வளவிலும் இவ்விரு சிற்பங்களிடையே குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடு காட்டப்பட்டிருப்பது கல்லிற் கைவண்ணம் காட்டும் கலைஞர்களின் உளியாற்றலுக்குச் சான்றாய் அமைந்தள்ளது. வலச் சாய்வாகக் கீழே தாழ்ந்த வடபுறத்தாரின் முகத்தில் வாசித்து முடித்து அந்த வாசிப்பின் நெட்டுயிர்ப்பில் நெகிழ்ந்து போயிருக்கும் தன்மையையும், முடிந்து போனாலும் முடியாதது போல் நிறைந்து பரவியிருக்கும் இசை மயக்கத்தின் இளக்கத்தையும் பல்லவ விரல்கள் பாங்காய்க் காட்டியுள்ளன. தென்புறத்தாரின் நிலைவேறு. அதை அவர்தம் விரல்களும் முகமும் துல்லிமாகக் காட்டிவிடுகின்றன.

நாட்டிய கரணச் சிற்பம்

தமிழ்நாட்டின் வேறெந்த தளிகளிலும் காணமுடியாத சிற்பமொன்று இத்தளியில் இடம்பெற்றுள்ளது. பரதனின் நாட்டிய சாத்திரத்திரத்தில் இடம்பெறும் கரண வரலாற்றின் ஒரு காட்சி இங்கு பதிவாகியுள்ளது. இறைவனாடிய நூற்றெட்டு கரணங்களையும் அவரது சீடரான தண்டு கற்றறிந்து இறைவன் ஆணைப்படி அவற்றை பரதருக்கு கற்றுத் தந்ததாக நாட்டிய சாஸ்திரம் பேசும். இறைவன் ஆடிய கரணங்கள் தஞ்சாவூர் இராஜராஜேஸ்வர சாந்தாரநாளியிற் சிற்பங்களாகியுள்ளன. அவற்றைக் கற்று தண்டு இறைவன்முன் ஆடிக்காட்டுவது அத்யந்த காமத்திற் பதிவாகியுள்ளது. இறையாணைக்கொப்ப பரதருக்கு இவற்றை தண்டு ஆடிக்காட்டுவது குடத்தை சாரணங்கபாணி கோயில் கோபுரத்திற் காட்டப்பட்டுள்ளது.

தளிப்பரிவாரத்தாரின் கோலம்

வலக்கை தாளத்திற்கு ஏற்ப தோள் மீது சாய்ந்த நரம்பிசைக் கருவியை இடக்கையால் மீட்டிய படி நிற்கும் இளம்பாணர், தோளில் கிடத்திய தளிச் சாவியை இடக்கையால் பிடித்த படி, வலத்தோள் தாங்கும் இறைவன் படையல் மண்டையை வலக்கையால் தாங்கிவரும்பரிசாரகர், இடக்கைக் குடலையிலிருந்து வலக்கையால் பூவள்ளி தூவும் சிவாச்சாரியார், அவரது பூசனைக்கு மணியொலிக்கும் மற்றொரு பரிசாரகர், தளிக்கு வேண்டுவன கொண்ட பாத்தரித்தை இடக்கையில் ஏந்தி, சிலம்புகள் சங்கீதம் சிந்த நடைபழகும் தளிப்பெண்டு என அர்த்தத்தோடு பொருந்தியிருக்கும் இத்தளிப் பரிவாரக் காட்சி அத்யந்த காமத்தின் தளிச் சொத்தாகும்.

மூன்றாம் தள அரமியச் சுவர்களில் இடம்பெற்றிருக்கும் பத்தொன்பது சிற்பங்களுள் இருவர் காவலர். மூன்று தெய்வச் சிற்பங்கள் உள்ளன. எஞ்சிய பதினான்கும் அடியவர்கள். இத்தனை அடியவர்கள் தளி சூழ எழுந்தருளியிருக்கும் காட்சி தமிழ் நாட்டில் வேறு எந்த கோயிலிலும் காணக்கிடைப்பதில்லை. கருவறைத் தெய்வமாக அமைந்துள்ள சோமாஸ்கந்தர் சிற்பத்திலும் பிற சோமாஸ்கந்தர் சிற்பங்களில் காணவியலாத மாறுபாடுகள் உள்ளன.

கங்காவதரணம்

இதே காலகட்டத்தில் உருவாக்கப்பட்ட மாமல்லபுரம் பாறைச்சிற்பங்கள் உலகப் புகழ் பெற்றவை. அருச்சுனன் தவம் என்றும் கங்கையை வேண்டிப் பகிரதன் இருந்த தவம் என்றும் இருவிதமாக அர்த்தப்படுத்தப்படும். பாறைச்

Hindu Sculpture and Iconography

சிற்பக் காட்சி தமிழ் நாட்டுக் கலை வரலாற்றிற்குப் பல்லவர் தந்த பெருங்கொடையாகும். இரு பெரும் பாறைகளின் முகப்புகளில் பல்லவர் சிற்பங்களின் உளிகள் நர்த்தனமாடி விளைவித்திருக்கும் இச்சிற்பக் காட்சி பெருங்காடொன்றைக் கண்முன் நிறுத்துகிறது. இதற்கு முன்னும் சரி பின்னும் சரி தமிழ் நாட்டிற்கு கலை வரலாற்றின் இப்படியொரு இயற்கை சூழ் பின் புலத்தோடமைந்த விரிவான பரப்பளவில் சிற்பக் காட்சி உருவானதேயில்லை என நினைத்து உணர்ந்து மகிழுமாறு படைக்கப்பட்டிருக்கும் இதன் இரு பகுதிச் சிற்பங்களும் சிறப்பானவை. மனிதர்கள், தேவர்கள், கணங்கள், விலங்குகள், பறவைகள் என அனைத்து உயிரினங்களும் இடம்பெற்றிருக்கும் இச்சிற்பத் தொகுதியில் தாய நாகர விமானம் ஒன்றும் காட்டப்பட்டுள்ளது. விஷ்ணுவைக் கருவறைத் தெய்வமாகக் கொண்டிருக்கும் விமானம் பல்லவர் பகுதியில் கிடைக்கும் இரண்டாவது மாதிரி விமானமாகும். இதற்கு முன் இது போன்றவரு விமானங்களை ராமானுஜ மண்டபத்தின் புறச் செதுக்கல்களாய்க் காணமுடிகின்றது.

பல்லவர் கால உடற்கூறியல், மெய்ப்பாட்டியல், சமுதாயவியல்களை அறிய இச்சிற்பத் தொகுதி பெருமளவு உதவுகிறது. பல்லவர் மக்களின் நம்பிக்கைகள் பழக்கவழக்கங்கள், அவர்தம் காலச்சடங்குகள், அவர் தம் அமர்வு முறை, வாழ்க்கைப் போக்குகள் எனப் பல்விதமாக தரவுகளை இச்சிற்பத் தொகுதி வழங்குகின்றது. பல்லவர்காலத்தில் இருந்த விலங்கினங்கள் பறவையினங்கள் பற்றி அறியவும் அக்கால முனி புங்கவர்களின் வாழ்க்கைச் சூழலை விளக்கவும் இத்தொகுதி உதவுகிறது. மனித இயல்புகளை ஒரு சமயக் கதையின் பின்னணியில் கொடையாக வழங்கிடும் இச்சிற்பத் தொகுதி உலகக் கலை வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க படைப்பாகும்.

4.3 கட்டுதளிச் சிற்பங்கள்

காஞ்சி பெரிய கொயிற் சிற்பங்கள்

கட்டுத் தளிக் காலத்தைச் சேர்ந்த காஞ்சிபுரம் ராஜசிம்மேசுவரம் பல்லவச் சிற்பக் கலையின் மற்றொரு திருப்பு முனையெனலாம். ஏழு துணை விமானங்களுடன் எழுந்து நிற்கும் முதன்மை விமானமும் அதைச் சூழ நிற்கும் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட இருதள திராவிட, சாலை விமானங்களும் சிற்பங்களால் இழைக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கிணையாக சிற்பங்களால் இழைக்கப்பட்டிருக்கும் மற்றொரு விமானத்தைச் சுட்ட வேண்டுமானால் அது சோழர் பூமியிற் பிறந்த தாராகருத்து ராஜராஜேசுவரமாகவே அமையும்.

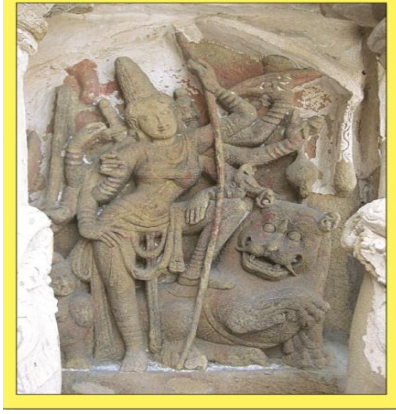
பல்வேறு அளவிலான சிற்பங்கள் ராஜசிம்மேசுவரத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஜகதியில் காணப்படும் பூதவரி, கோட்டங்களையொட்டிச் சுவர்ப் பிரிப்புகளுக்குள் செதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொடர்புடைய சிற்பங்களும் சிற்பங்கள் ஒருவகை. பல்லவத் தளிகளுள் ராஜசிம்மேசுவர ஜகதியில் காணப்படுவது போல் தெளிவான தீர்க்கமான பூதகணங்களை வேறெங்கும் காண முடிவதில்லை. இங்குள்ள கணங்கள் அனைத்தும் பல்வேறு செயற்பாடுகளிற் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. அக்காலத்து வழக்கிலிருந்த போர்க்கருவிகளையும் ஆடற் கோலங்களையும் பல்வேறு விதமான மெய்ப்பாடுகளையும் இச்சிற்பவரிசையில் காண முடிகிறது.

கணேசர் சிற்பம் கோட்டச் சிற்பமாக, மலர் கொண்டு போற்றுவாருடன் காட்டப்பட்டுள்ளது. பல சைவத் திருவுருவங்கள் இங்குதான் முதல் அறிமுகம் பெறுகின்றன. பிரம்ம சிரச்சேத மூர்தி, கிராதார்க்கனர், கஜசம்காரர், பிரம்ம, இந்திர, காம அனுக்கிரக மூர்த்திகள், கலியாண சுந்தரர், லிங்கோத்பவர், கௌரி பிரசாதர், உமாமகேசுவரர், பைரவர் என இவ்வரிசை நீளமானது. சேட்டைத் தேவியின் சிற்பமும் பல்லவப் பகுதியில் முதன் முதலாக இங்குதான் காணப்படுகிறது. இச்சிற்பங்களுடன் கார்த்திகேயரையும் அவரது பிறப்பு வரலாறு சூழ இங்குதான் தரிசிக்க முடிகிறது.

ராஜசிம்மேசுவரத்தின் மற்றொரு பெருஞ் சிற்பு, இங்கு காணப்படும் ஆடற் சிற்பங்கள். விருட்சிகம், ஊர்த்துவஜாநு, குஞ்சிதம், அர்த்த ஸ்வஸ்திகம் ஆகிய கரணங்களில் அமைந்த சில உடல் தோற்றங்களை இங்கு காணலாம். ஊர்த்துவ தாண்டவம் மிக அற்புதமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. சுற்று விமானங்களில் தென்கோடி விமானத்தின் முகப்புச் சுவரில் காட்டப்பட்டிருக்கும் இவ்வாடல் தோற்றம், பல்லவத் தளிகளில் காணப்படும் ஊர்த்துவ தாண்டவக் கோலங்களில் தலையாயதாகும். இச்சிரட்டைக் கின்னரி முதன் முதலாகத்

Hindu Sculpture and Iconography

தோன்றும் இடமும் ராஜசிம்மேசுவரம் தான். மகிழ்ந்தாடும் இறைவனின் இடப்புறம் அதை நின்று நோக்கும் உமை, ஆடலின் உத்வேகத்தில் இறைவனின் அத்தனை கைகளும் இயக்கத்தில் உள்ளன. இடைக்கட்டும் அதன் முடிச்சுத் தொங்கல்களும் அலைபாய்கின்றன. சில கைகள்

கருவிகளேந்தியும் சில கைகள் மத்திரைகளைக் காட்டியும் ஆடற் பொருளுணர்த்த, வலக்கால், மார்பின் முன்னாக நெடிதுயர்ந்து பாதத்தை வலப்புறமாகத் திருப்பியுள்ளது.

ராஜசிம்மேசுவரத்துச் சிற்பங்களுட் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புடையவையாகச் சிம்மவாகினி மகிஷாசுரமர்த்தனியின் பல்வேறு திருத்தோற்றங்களைச் சுட்டலாம். பின்னால் குடை - அதன்

முன்னால் ஒரு கால் தூக்கிய சிம்மம். அதற்கும் முன்னால் வலக் காலைத் திரயச்ரமாக்கி இடக்காலை உயர்த்தி சிம்மத்தின் மீது இருத்தி அதிபங்கத்தில் நிற்கும் சிம்மவாகினி, வலமுன் கை ஊரு அஸ்தமாக விளங்க, இடமுன்கை உயர்ந்து வில்லைப் பிடித்துள்ளது. பின்கைகள் எட்டினுள் சிலவற்றில் மழு, கேடயம், முத்தலை ஈட்டி எனக் கருவிகள் உள்ளன. இருத்திய கைக்கும் உயர்த்திய கைக்குமேற்பப்பொலியும் இளமார்பகங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வலப்புறச் சாய்வான தலையின் இருபுறத்தும் தோள்களில் அம்புக் கூடுகள் உள்ளன. சிம்மவாகினியின் இந்த நிற்குந் தோற்றம் ஈடிணையற்ற கலைப்படைப்பாகும்.

இறவாதான் ஈசுவரம் ராஜசிம்மர் காலத்தெழுந்த மற்றொரு அற்புதச் சிற்பக் களஞ்சியமாகும். கொற்றவரின் காவற் பெண்டாய்த் தளியின் வடக்கில் காட்சி தரும் பல்லவ நங்கை, ஸ்வஸ்திக நிலையில் தேவியை நோக்கிய படி நிற்கிறார். மாமல்லைக் காவற் பெண்களுக்கு இணையான தோற்றம் இதுவாகும். வில்லைப் பிடிக்க உயர்ந்திருக்கும் இடக்கைக்கேற்ப மார்பக உயர்வு அமைக்கப்பட்டமையானது உடற்கூறியல் அமைவுகளில் பல்லவச் சிற்பிகள் எத்தனை நளினத்தைக் காட்டியுள்ளனர் என்பதற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. பல்லவர் கால சிற்பங்களை வளர்ச்சி நிலைகளுக்கேற்ப வகைப்படுத்திக் காட்டுக?
2. பல்லவர் கால குடைதளிச் சிற்பங்களை வகைப்படுத்தி விளக்குக?
3. பல்லவர் கால செதுக்குத்தளிச் சிற்பங்களை வகைப்படுத்துக?
4. பல்லவர் கால கற்றளிச் சிற்பங்களில் காணப்படும் சிற்பக்கலை அம்சங்களை தெளிவுபடுத்துக?
5. பல்லவர் காலத்தில் சிற்பக்கலையின் வளர்ச்சி நிலைகளை தெளிவாக விளக்குக?

அடிக்குறிப்புகள்

1. இராமசுவாமி, மே.சு., 1976, **தமிழ் நாட்டுச் செப்புத் திருமேனிகள்**, தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை, சென்னை.
2. காளிதாசு இராசு, வேலுச்சாமி சுதந்திரன், சந்திரகுமார், த., 1995, **சிற்பக்கலையின் சிற்பக்கலை**, தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
3. சுந்தரம்பிள்ளை, செ., 2001, **இந்து நாகரிகத்திற் கலை**, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.
4. பத்மநாதன், சி., 2001, **இந்து கலாசாரம், கோயில்களும் சிற்பங்களும்**, இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு.
5. நவரத்தினம், க., 1941, **தென்னிந்திய சிற்ப வடிவங்கள்**, திருமகள் அழுத்தகம், சுன்னாகம்.
6. வைத்தியலிங்கன், செ., 2003, **சிற்பக்கலை**, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.
7. ஸ்ரீநிவாஸன், பி.ஆர்., 1965, **கோயிற் கலையும் சிற்பங்களும்**, கலைஞன் பதிப்பகம். சென்னை.
8. இராஜசேகரன், 2003, **சைவப் பெருவெளியில் காலம்**, நர்மதா வெளியீடு.
9. நீலகண்ட சாஸ்திரி, கே.ஏ., 2007, தமிழாக்கம் கே.வி., ராமன், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
10. சிவத்தம்பி, கா., 2007, தமிழர் கலைகள், அனைத்துலக தமிழ்க்கலை நிறுவகம்.
11. Banerjee, J.N., 1941, **The Development of Hindu Iconography**, University of Calcutta, Calcutta.
12. Gangola, O.C., 1915, **South Indian Bronzes**, Calcutta.
13. Gopinath Rao, J.A., 1971, **Elements of Hindu Iconography**, Vol I & Vol. II, Indological Book House, Delhi.
14. Goswami, A., 1959, **Indian Sculpture**, Rupa & Co., Calcutta.
15. Sivaramamurti, C., 1963, **South Indian Bronzes**, Lalit Kala Academy, New Delhi.

தக்கிணத்துக் குடபோகங்களிலும் மலைதளிகளிலும் உள்ள சிற்பங்கள்

அறிமுகம்

தக்கிணத்துச் சக்கரவர்த்திகளான இராஷ்டிரகூடரின் காலத்தில் உருவானதே தக்கிய காலத்து அசிற்பக்கலையாகும். இராஷ்டிரகூடர் மான்யாகேடம் என்னும் இராசானியிலிருந்து மகாராஷ்டிரம், கர்நாடகம், ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய பரந்த பேரரசை இவர்கள் உருவாக்கியிருந்தனர். இராஷ்டிரகூட மன்னர்கள் தவிணாபதத்தில் மேலாதிக்கம் பெற்றிருந்ததோடு நாவலந்தீவு முழுவதிலுமே படைபலத்தில் முன்னணியில் இருந்தனர். பெருந்தொகையான குதிரை வீரர்களைக் கொண்ட படைகள் அவர்கள் வசமிருந்தன. தெற்கிலே காஞ்சிபுரம் முதலாக வடக்கிலே கன்னோசி வரையான பகுதிகளில் அவர்களின் படைகள் பல அரிய சாதனைகளைப் புரிந்தன. பல தடவைகள் வடஇந்தியா மீது படையெடுத்துச் சென்ற இராஷ்டிரகூடர் வங்காளத்தப் பாலர்களையும் மாளவத்துப் பிரதீஹாரரையும் தோற்கடித்துத் தங்கள் மேலோங்கிய வலிமையைப் பரத கண்டத்தவர்க்கு உணர்த்திக் கொண்டனர். சைவர்களான இராஷ்டிரகூடரின் ஆட்சியிற் சைவம், சமணம், பௌத்தம் ஆகிய சமயங்கள் தக்கிணத்திலே நிலைபெற்றன. இவர்களது ஆட்சிக் காலத்திலே குடைவரைக் கோயில்களிலும் மலைதளிகளிலும் அதிகளவு சிற்பங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

.....
.

பிரதான சொற்கள் : தக்கிணக் குடபோகம், மலைதளி சிற்பங்கள்

நோக்கங்கள்

1. தக்கிணத்துக் குடபோகக் கோயில்கள் பற்றி அறிந்து கொள்வர்.
2. தக்கிணத்துக் குடபோகக் கோயிற் சிற்பங்கள் பற்றி அறிந்து கொள்வர்.
3. தக்கிணத்து மலைதளிச் சிற்பங்களின் சிறப்பம்சங்களை விளங்கிக் கொள்வர்.

கற்றல் பேறுகள்

1. தக்கிணத்துக் குடபோகக் கோயில்கள் பற்றிக் கருத்துரைப்பர்.
2. தக்கிணத்து மலைதளிச் சிற்பங்களை தெளிவாக எடுத்துரைப்பர்.
3. தக்கிணத்துக் குடபோகக் கோயிற்சிற்பங்களின் சிறப்பம்சங்களைக் கூறுவர்.
4. தக்கிணத்துக் மலைதளிச் சிற்பங்களின் சிறப்புக்களைப் பற்றி விளக்கமளிப்பர்.

பொருளடக்கம்

5.1 குடைவரைக் கோயில்கள்

5.2 மலைதளிச் சிற்பங்கள்

5.1 குடைவரைக் கோயில்கள்

எல்லோராவில் மலையின் மேற்குப் பக்கத்தில் அமைந்திருக்கும் 16 குடபோகங்கள் சைவக் கோயில்களாகும். அவை 13 முதல் 29 வரையான இலக்கமிடப்பட்டவை. அரைமைல் நீளமான மலைப்பகுதியில் அவை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ராவண - குகை (14), தசாவதாரம் (15), ராமேஸ்வரம் (21), துமார் லென என்பன அவற்றுட் பிரதானமானவை. அக்குடபோகங்கள் வடிவமைப்பில் மூன்று வகைப்படும். முதலாவது வகையிலுள்ள கோயில்களிலே தூண்களோடு கூடிய மண்டபமும் மண்டபத்தின் பின்புறச்சுவரிலே கருவறையுங் காணப்படும். தசாவதாரம் அவ்வகைக்குரிய கோயிலாகும். அந்தவகையிலுள்ள கோயில்கள் முற்காலத்துப் பௌத்த சமயக் கட்டடங்களை முன்மாதிரியாகக் கொண்டுள்ளன. இரண்டாவது வகைக்குரிய கோயில்களிற் கருவறை மண்டபத்தினின்றும் வேறுபட்டதாய் அமைந்திருக்கும். கருவறையைச் சுற்றி பிரதவிண பாதை அமைக்கப்பட்டிருக்கும். ராவண - குகை, ராமேஸ்வரம் என்பன அத்தகையனவாகும். மூன்றாவது வகையிலுள்ள கட்டடங்களிற் பிரமாண்டமான அளவுடைய மண்டபத்தின் நடுவிற் கருவறை அமைந்திருக்கும். எல்லோரவிலுள்ள துமார் - லென, எலிபந்தாவிலுள்ள குடைவரைக் கோயில், சோல்செற் தீவிலுள்ள யோகேஸ்வரி என்னுங் குடபோகம் ஆகியன அத்தகையனவாகும்.

Hindu Sculpture and Iconography

தசாவதாரக் கோயில்

முதலாவது வகையைச் சேர்ந்த குடைவரைகளிற் தசாவதாரம் மிகச் சிறப்புடையதாகும். அதில் அமைந்துள்ள சிற்பங்களின் கலைப்பண்புகள் உன்னதமானவை. தசாவதாரக் கோயில் எட்டாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலே அமைக்கப்பட்டது. அங்குள்ள நிருத்த மண்டபத்திலே இராஷ்டிரகூட வம்சத்து முதலரசனாகிய தந்தி துர்க்கனுடைய சாசனம் எழுதப்பட்டுள்ளது.

அந்தகாசுர மூர்த்தி

இக்குடைவரையிலே சைவம், வைணவம் என்பன தொடர்பான புராணக் கதைகள் சிற்பக் காட்சிகளாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன. உருவங்கள் மிக நுட்பமாகவும் கவர்ச்சி மிக்க கோலத்திலுஞ் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. சினம், பயம், மகிழ்ச்சி, பயங்கரம், காதல், விஸ்மயம் முதலான பாவங்கள் இங்குள்ள வடிவங்களிலே மிகுந்த சாதூரியத்துடன் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. கோபக்கனலை வீசங்கோலத்தில் அந்தகாசுரவத மூர்த்தியின் வடிவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மண்டபமும் அங்குள்ள சிற்பங்களும்

தசாவதாரக் குடைவரையின் முதலாவது தளத்திலே அளவிற் பெரியதான மண்டபம் அமைந்திருக்கின்றது. அதிலே 18 பிரமாண்டமான, சதுர வடிவில் அமைந்த தூண்கள் உள்ளன. அவை மூன்று நிரைகளாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மண்டபத்தின் பின்புறச் சுவரிலே நான்கு கூடங்கள் குடையப்பட்டுள்ளன. இடப்பக்கத்திலே இரண்டாம் தளத்திற்குச் செல்வதற்கான படிக்கட்டுக்கள் அமைந்துள்ளன. அதன் ஓரமாக உள்ள சுவரிலே கணபதி, உமாமகேஸ்வரர், மகிஷாசுரமர்த்தனி, அர்த்தநாரீஸ்வரர் முதலான பதினொரு கடவுட் படிமங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அளவிற் சிறியனவான அப்படிமங்கள் மிகுந்த வனப்புடன் விளங்குகின்றன. படிக்கட்டுக்களைக் கடந்ததும் இடப்பக்கத்திலே உயரமான பீடத்தில் அமைந்த ஒரு சிறிய மாடம் உள்ளது. அதன் வலது புறத்திலே இருண்ட அறை காணப்படுகின்றது. மண்டபத்தின் வாசற் கதவின் பக்கங்களிலே துவாரபாலகரின் வடிவங்கள் உள்ளன.

சிவமூர்த்தங்கள்

இடது பக்கத்துச் சுவரில் ஆறு அங்கங்களிலும் சிவ மூர்த்தங்களின் வடிவங்கள் காட்சியளிக்கின்றன. முதலாவது காட்சி அந்தகாசுரவத மூர்த்தியின் கோலமாகும். வடிவத்தில் எட்டுக் கரங்கள் உள்ளன.

Centre for External Degree and Professional Learning

ஆலீடாசானம் என்ற ஸ்தானகக் கோலத்திற் சிவனது உருவம் அமைந்திருக்கின்றது.

சிவ தாண்டவம்

இரண்டாவது காட்சி சிவனுடைய லலிதமான நடனக் கோலமாகும். உருவம் திரிபங்கமானது. அதிலே எட்டுக் கரங்கள் திரிபதாகம், பதாகம், சூசி, தர்வினி முதலிய முத்திரைகளில் உள்ளன. அருகிலே வாத்தியகாரர் இசை மிளற்றுங் காட்சி தெரிகின்றது. ஒருவர் மிருதங்கத்தை ஒலிக்கின்றார். இருவர் புல்லாங்குழலுடன் காணப்படுகின்றனர்.

சிவனும் பார்வதியும்

நான்காவது காட்சி சிவனும் உமாதேவியாரும் தாயம் விளையாடுகின்ற கோலமாகும். சிவன் ஒரு கையினாலே பார்வதியை அணைத்த வண்ணமாகக் காணப்படுகிறார். பார்வதியின் கரம் ஒன்று விஸ்மய முத்திரையில் அமைந்திருக்கின்றது. அவர்களின் இரு பக்கங்களிலும் சாமரை தாங்கிய பரிவாரத்தார் இருவர் காணப்படுகின்றனர். கீழே நந்தியின் உருவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சிற்பத்தின் மேற் பகுதியிலே பறந்து செல்லும் வித்யாதரர் மாலைகளோடு வருங்காட்சி இடம்பெறுகின்றது.

கலியாணசுந்தரர்

ஐந்தாவது காட்சியிலே கலியாண சுந்தரமூர்த்தியின் வடிவங் காணப்படுகின்றது. அதன் நடுவிலே மகேஸ்வரரின் உருவந் தெரிகின்றது. பார்வதியின் கைகளைப் பிடித்த கோலத்திற் சிவனுடைய உருவத்தை அமைத்துள்ளனர். இருவருக்கும் முன்னாற் புரோகிதராகப் பிரமன் வந்திக்கின்றார். மேலுள்ள இரு வரிசைகளில் வருணன், இந்திரன், அக்கினி, அமயம், வாயு, ஈசானன், நிருதி என்னுந் திக்குப்பாலகரின் உருவங்கள் தெரிகின்றன.

இராவண அனுக்கிரக மூர்த்தி

ஆறாவது காட்சி இராவணனுக்கு அனுக்கிரகம் வழங்கிய கோலமாகும். சிவன் -பார்வதி ஆகியோரின் வடிவங்கள் ஆசனக் கோலத்தில் அமைந்திருக்கின்றன. சிவனுடைய வடிவத்திலே நான்கு கரங்கள் உள்ளன. அவற்றில் ஒன்று உமாதேவியாரை அணைத்த கோலமானது மற்றொன்று பாம்பினைப் பிடித்த வண்ணமானது.

Hindu Sculpture and Iconography

5.2 மலைதளிச் சிற்பங்கள்

யம சங்காரம்

பின்புற் சுவரிலே வரும் முதலாவது காட்சி யம சங்காரம் பற்றியதாகும். யமனிடம் இருந்து மார்க்கண்டேயருக்கு அபயம் வழங்குங் கோலத்தில் நான்கு கரங்களுடன் சிவன் தோன்றுங் காட்சி சிற்பமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டு கைகளில் திரிகூலம் ஏந்தி, யமனை வதை செய்யுங் காட்சி தெரிகின்றது. மற்றொரு கரம் கடிகஸ்தமாகும். நான்காவது கரம் மேல் நோக்கி உயர்த்திய கோலமானது. மார்க்கண்டேயர் இலிங்கத்தைத் தழுவிய கோலத்திற் காணப்படுகிறார்.

கங்காதரர்

இரண்டாவது காட்சி ஸ்தானக நிலையிலுள்ள கங்காதரமூர்த்தியின் கோலமாகும். சிவனுடைய உருவத்திலே நான்கு கரங்கள் உள்ளன. ஒரு கரம் கடிகஸ்தமாகும். மற்றொன்று மாலை ஏந்திய கோலமானது இன்னொரு கரம் உமாதேவியாரை அணைத்த வண்ணமாய் உள்ளது. நான்காவது கரத்தில் அமைந்திருக்கும் வடிவந் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. நந்தியின் உருவம் சிவனது வலப்பக்கத்திலே தெரிகின்றது. இடப்பக்கத்திலே உமாதேவியாரின் உருவம் காணப்படுகின்றது. அதன் கைகள் இரண்டும் இடுப்பிலே படிந்துள்ளன. உமாதேவியாரின் கோலம் சிவனை நோக்கிச் சற்று வளைந்த நிலையிற் காணப்படுகின்றது. மேலே துதிக்கையை உயர்த்திய கோலமான யானையின் உருவந் தெரிகின்றது.

கணேசரும் சரஸ்வதியும்

அர்த்த மண்டபத்தின் இடப்பக்கத்துச் சுவரிலே கணேசரின் ஆசனக் கோல வடிவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. எல்லோராவிலுள்ள கணேசரின் படிமங்களிலே இதுவே மிகப் பெரியதாகும். கர்ப்ப கிருகத்தின் வாயிற் கதவிற்ரு வலப்புறத்திலே மூன்று பெண்ணுருவங்கள் மிகுந்த வனப்புடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. நடுவிலே இரட்டைத் தாமரைப் பீடத்தில் வீற்றிருப்பது சரஸ்வதியின் வடிவம் போலத் தெரிகின்றது. தாமரையின் தண்டினை நாகினிகள் இருவர் தாங்கிய வண்ணமாய் உள்ளனர். அவர்களின் அருகிலே தாமரை இதழ்கள் இயற்கை வனப்புடன் தோன்றும் வண்ணமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

கஜலக்ஷ்மி

அர்த்த மண்டபத்துப் பின்புறச் சுவரின் வலது பக்கத்திலே கஜலக்ஷ்மியின் கவர்ச்சி பொருந்திய உருவங் காணப்படுகின்றது. உருவம் ஆசனக் கோலமானது. பீடம் இரட்டைத் தாமரை மலர் வடிவமாகும். அதனை ஐந்து தலை நாக உருவங்கள் தாங்கி நிற்பது ஒரு சிறப்பம்சமாகும். லக்ஷ்மியின் தலைமேல் அபிகே நிரை வார்க்கின்றன. லக்ஷ்மியின் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் நிற்கும் தேவமாந்தர் இருவர் கலசம் ஏந்திய கோலத்திலே காணப்படுகின்றனர்.

கார்த்திகேயர்

அர்த்த மண்டபத்து வலது பக்கத்துச் சுவரிலே நான்கு கரங்களுடன் கார்த்திகேயரின் வடிவம் அமைந்திருக்கின்றது. அதன் பிரதிமாலக்ஷணங்கள் தனிச் சிறப்பங் கொண்டவை. உருவம் ஸ்தானகக் கோலமானது. ஒரு கையிலே திரிகூலங் காணப்படுகின்றது. இன்னொன்றிலே தாமரை மலர் தெரிகின்றது. மற்றக் கைகளிலே மாங்கனி போன்ற வடிவங்கள் உள்ளன.

இலிங்கோற்பவர

அர்த்த மண்டபத்துப் பின்புறச் சுவரிலே இலிங்கோற்பவ முர்த்தி, திரிபுராந்தக முர்த்தி ஆகியோரின் காட்சிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு பெரிய தூணிலே சிவனின் வடிவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. கரங்களில் ஒன்று அபயகரமாய் அமைந்துள்ளது. ஒரு கரம் இடுப்பிலே தங்கியுள்ளது. மூன்றாவது கரம் மழுவேந்திய கோலமானது. நான்காவது கரத்தில் மானின் வடிவம் அமைந்துள்ளது. தூணின் வலப்புறத்திலும் இடப்புறத்திலும் பிரமாவினதும் விஷ்ணுவினதும் உருவங்கள் தெரிகின்றன.

திரிபுராந்தகர்

திரிபுராந்தகரின் வடிவத்திலே எட்டுக் கரங்கள் உள்ளன. அம்பு, வாள், கேடயம் ஆகியன கைகளிலே காணப்படுகின்றன. ஒரு கரம் விஸ்மய முத்திரையில் அமைந்துள்ளது. இரு கரங்கள் வில்லை வளைத்து அம்பினை எய்யுங் கோலத்தில் அமைந்துள்ளன. சிவன் தேரில் வீற்றிருந்து செல்லுங் காட்சி தெரிகின்றது. அதிலே நான்கு குதிரைகள் பூட்டப்பட்டுள்ளன.

Hindu Sculpture and Iconography

தசாவதாரக் காட்சிகள்

மண்டபத்தின் வலதுகைப் பக்கச் சுவரிலே திருமாலின் ஐந்து அவதாரங்கள் பற்றிய காட்சிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பத்து அவதாரங்களில் ஐந்து மட்டுமே வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆயினும், அச்சிற்பங்களின் காரணமாகவே கோயில் தசாவதாரம் என்னும் பெயரால் வழங்குகின்றது. சிற்பங்களிலே கிருஷ்ணாவதாரம் முதலாவது காட்சியாக அமைந்துள்ளது. கிருஷ்ணர் கோவர்த்தன மலையினை இரண்டு கைகளால் உயர்த்துங் காட்சி தெரிகின்றது. ஏனைய நான்கு கரங்களில் ஒன்று கடி ஹஸ்தமாய் உள்ளது. இன்னொன்று சங்கினை ஏந்திய கோலமானது கிருஷ்ணரின் வலப்பக்கத்திற் பசுக்கள் தெரிகின்றன.

இரண்டாவது சிற்பம் மகாவிஷ்ணுவின் அனந்தசயனக் கோலமாகும். அது பாம்பணைப் பள்ளியிலமைந்த சயனக் கோலம். நான்கு கரங்களில் ஒன்று முழந்தாளிற் படிந்துள்ளது. இன்னொன்று நாபியைத் தொடும் நிலையிற் காணப்படுகின்றது. மூன்றாவது கரம் தலையணையின் கீழே படிந்துள்ளது. நான்காவது கரம் மரமொன்றின் கிளையினைப் பற்றிய நிலையிற் காணப்படுகின்றது. கால்களிலொன்று அனந்தனின் மேல் அமைந்துள்ளது. மற்றக்கால் லக்ஷ்மியின் மடியில் அமைந்திருக்கின்றது. நாபிக் கமலத்திற் பிரமன் வீற்றிருக்கும் கோலந் தெரிகின்றது. அனந்தனின் அருகில் ஆயுதபுருஷர் எழுவரின் உருவங்கள் தெரிகின்றன.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. தக்கிணத்துக் குடபோகக் கோயில்களை வரையறை செய்க.
2. தக்கிணத்து மலைதளிச் சிற்பங்களை வகைப்படுத்துக.
3. தக்கிணத்துக் குடபோகச் சிற்பங்களை பற்றி ஆராய்க.

அடிக்குறிப்புகள்

1. சுந்தரம்பிள்ளை, செ., 2001, *இந்து நாகரிகத்திற் கலை*, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.
2. வைத்தியலிங்கன், செ., 2003, *சிற்பக்கலை*, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.
3. ஸ்ரீநிவாஸன், பி.ஆர்., 1965, *கோயிற் கலையும் சிற்பங்களும்*, கலைஞன் பதிப்பகம். சென்னை.
4. இராஜசேகரன், 2003, *சைவப் பெருவெளியில் காலம்*, நர்மதா வெளியீடு.
5. Alice Boner, 1962, *Principles of Composition in Hindu Sculpture*, Cave Temple Period, E.J. Brill Leiden.

6. Aranda Coomaraswamy, 1927, ***History of Indian and Indonesian Art***, (Reprint 1972), Munshi Ram Manoharlal, New Delhi.
7. Banerjea, J.N., 1941, ***The Development of Hindu Iconography***, University of Calcutta, Calcutta.
8. Gopinath Rao, J.A., 1971, ***Elements of Hindu Iconography***, Vol I & Vol. II, Indological Book House, Delhi.
9. Goswami, A., 1959, ***Indian Sculpture***, Rupa & Co., Calcutta.
10. Kanwar Lal, 1970, ***Temples and Sculpture of Bhuvaneshwar***, Art of Letters, Delhi.
11. Srinivasan, K.R., 1975, ***The Dharmaraja Ratha and its Sculptures***, Abhinav Publications, New Delhi.

அறிமுகம்

சோழர்கள் எனப்படுவோர் பல்லவர்களது ஆட்சியின் பின்னர் ஆட்சி பீடமேறியவர்களாவர். இவர்தம் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்து சமயமும் அதனுடனணைந்த கலைகளும் அதிதூரித வளர்ச்சி கண்டிருந்தன. இதனால் இக்காலகட்டத்தை பொற்காலம் என அழைக்கின்றனர். சோழர் காலத்துச் செப்புத் திருமேனிகள் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தவை. இக்காலத்திலே எழுச்சிபெற்ற சிற்பங்களிலே உயிரோட்டத்தைக் காணலாம். இவர்களது முற்காலச் சிற்பங்களில் பல்லவர்களது ஆதிக்கம் காணப்பட்டதை அறியமுடிகின்றது. முற்காலச் சோழர் படிமங்கள் பிந்திய காலத்தைவிட இயல்பாகப் படைக்கப்பட்டன. பெரும்பான்மையான படிமங்கள் கீழாடை மட்டுமே அணிந்திருக்கின்றன. குறைவான ஆபரணங்கள் நேர்த்தியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கழுத்தில் அணிவிக்கப்பட்டிருக்கும் ஆபரணம் தனங்களுக்குக் கீழ்வரை தொங்கவிடப்பட்டுள்ளது. உடலமைப்பின் அழகும் உயிரோட்டமும் மனித உருவ அமைப்பும் ஒருங்கே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பிந்திய சோழர் கால விக்ரகங்களில் முகங்களில் சற்றுக் கடுமையும், பளிச்செனத் தெரியும் நாசியும் தன்மையான உடலமைப்பும் காட்டப்பட்டிருக்கும். உயரமான மகுடம், மெல்லிய நெடிய உடலமைப்பு, பட்டையான பூணூல் போன்றவை பிற்பட்ட காலத்திற்குரிய தனித்துவமான பண்புகளாகும். பிற்காலச் சோழர்களது சிற்பங்களிலே அணிகலன்களும் அலங்காரங்களும் சற்றுக்கூடியிருந்தன. உருவங்களின் முகங்கள் வட்டமான அமைப்பினதாகவும் சற்றுத் தடித்தும் குறுகியதுமான உடலமைப்பைக் கொண்டு விளங்கின. இக்கால சிற்பங்கள் பொதுவாக புராண இதிகாசக் கதைகளை எடுத்துரைப்பனவாக அமைந்திருந்தன.

பிரதான சொற்கள் : சோழர் காலம், இறைத் திருவுருவங்கள், சிவன், விஷ்ணு, முருகன், கணபதி

நோக்கங்கள்

1. சோழர் கால இறைத் திருவுருவங்களை வகைப்படுத்துவர்.
2. சோழர் கால செப்புத் திருமேனிகளை இனங்காண்பர்.
3. சோழர் கால சிவனது படிமங்களை வகைப்படுத்துவர்.
4. சோழர் கால உமையின் படிமங்களிலுள்ள சிறப்புக்களை அறிந்து கொள்வர்.

கற்றல் பேறுகள்

1. சோழர் கால செப்புத் திருமேனிகள் பற்றி விளக்கமளிப்பர்.
2. சோழர் காலத்தில் விஷ்ணுவின் படிமங்களில் காணப்படும் சிறப்பம்சங்களை கண்டறிந்து கூறுவர்.
3. சோழர் காலத்தில் காணப்படும் இறைத் திருவுருவங்களின் சிறப்பம்சங்கள் பற்றி விளக்கமளிப்பர்.
4. சோழர்கால சிவமூர்த்தங்களில் வெளிப்படும் சிற்பக்கலை நுட்பங்களை விபரிப்பர்.

பொருளடக்கம்

- 6.1 சிவனது திருமேனிகள்
- 6.2 தேவியர் திருமேனிகள்
- 6.3 விஷ்ணு திருமேனிகள்
- 6.4 கணபதி, முருகன் திருமேனிகள்

6.1 சிவனது திருமேனிகள்

கல்யாண சுந்தரர் படிமங்கள்

பல்லவர் காலமும் சோழர் காலமும் ஒன்றோடொன்று இணையும் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வடிக்கப்பட்ட முற்காலச் சோழர் படிமங்களில் இப்படிமம் குறிப்பிடத்தக்கது. தஞ்சை மாவட்டம் வடக்கலத்தூரில் கிடைத்துள்ள அற்புதமான கல்யாண சுந்தரர் திருமேனியாகும். இதனைப் பல்லவர் காலத்தது என சி. சிவராமமூர்த்தியும் ஆர்.நாகசுவாமியும் கருதுகின்றனர். மாண்மழுவுடன் வரதஹஸ்தமும் காட்டும் சிவபெருமான் தனது வலது கரத்தால் பார்வதியின் வலது கரத்தைப் பிடித்துள்ளார். இளைஞராகக்

Hindu Sculpture and Iconography

காட்டப்பட்டுள்ள சிவபெருமானிடம் ஒரு மணமகனின் மிடுக்குத் தென்படுகிறது. அவரது ஆடையின் முன்பகுதியில் சோழர் கலையை நினைவூட்டும் ஒரு மா இலை போன்ற அமைப்பு தொங்குகிறது. காதுகளில் பெரும் வளையங்களை அணிந்துள்ள இவ்விருவரும் சடைமுடி தரித்துள்ளனர். பார்வதியின் இளம் முகத்தில் குறுநகை தெரிகின்றது. திருவேள்விக்குடி கல்யாண சுந்தரர் பத்தாம் நூற்றாண்டில் வடிக்கப்பட்டுள்ளார். இதில் மேற்கைகளில் மான் மழுவும் கீழ் வலது கை பார்வதியின் வலது கையைத் தொட்டுக் கொண்டும் இடது கை வரதம் காட்டியும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இடுப்பில் அணிந்துள்ள கச்சையில் நடுவில் மாவிலை அமைப்பும் அதன்மீது சிம்ம முகமும் காட்டப்பட்டுள்ளது. கரண்ட மகுடம் அணிந்துள்ள பார்வதியின் இடது கை மேல்நோக்கித் தூக்கி மலர் வைத்திருக்கும் பாங்கில் அமைந்துள்ளது.

நடராசர் படிமங்கள்

சோழர் காலத்துப் படிமங்கள் என்றாலே முதலில் நினைவுக்கு வருபவை நடராசர் படிமங்களேயாகும். ஆனந்த தாண்டவ நடராசர் படிமம் முதலாம் பராந்தகன் (கி.பி. 907 - 954) காலத்தில் முதன் முதலில் உருவானது. கி.பி.917 ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்த நடராசரும் உமையம்மையும் அண்மையில் கரைவீரம் என்ற இடத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளனர். இங்குள்ள உமையம்மையின் பீடத்தில் பராந்தகசோழன் காலத்து எழுத்துக்ளில் இவ்வம்மையை ஒருவன் எழுந்தருளிவித்தான் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. இதன் காலம் பராந்தக சோழனுக்குப் பின்புதான் நடராசர் திருமேனி வார்க்கப்பட்டது என்று இதுகாறும் கருதியது தவறெனத் தெரிய வந்துள்ளது. தஞ்சைக்கருகே திருமெய்ஞானம் என்ற இடத்தில் உள்ள ஞானபரமேஸ்வரர் கோயிலில் கிடைத்துள்ள பத்தாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த நடராசர் மற்றும் உமையின் (பொதுவாக சிவகாமி அம்மன்) படிமங்கள் சிறப்பானவையாகும். இந்த உமையை வர்ணனை செய்யும் போது மே.சு.இராமசாமி, 'சொல் நலம் கடந்த காமச் சுவையை ஓர் உருவாக்கி, இந்நலம் தெரிய வல்லார் எழுதியது' என இவர் நிற்கின்றார் எனக் கூறுகிறார்.

நடராசர் படிமங்களிற் தலைசிறந்ததெனக் கருதப்படுவது சென்னை அரசு அருங்காட்சியகத்தில் உள்ள கி.பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த திருவாலங்காடு நடராசர் ஆவார். இங்கு நடராசர் தனது வலது காலை முயலகன் மீது அழுத்தி இடது காலை நளிமமாகத் தூக்கி ஆடும்

இக்காட்சியைக் கண்டு வியந்து கலையின் இயற்கையான இயக்கத்திற்கு இது ஓர் தரமான எடுத்துக்காட்டு என பிரஞ்சு சிற்பி ரோடின் கூறியுள்ளார். பிரபமண்டலத்துடன் கூடிய வேளாங்கன்னி நடராசர் திருமேனி சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. நடராசரின் தலையில் கங்கையிருப்பது போற் காட்டப்பட்ட

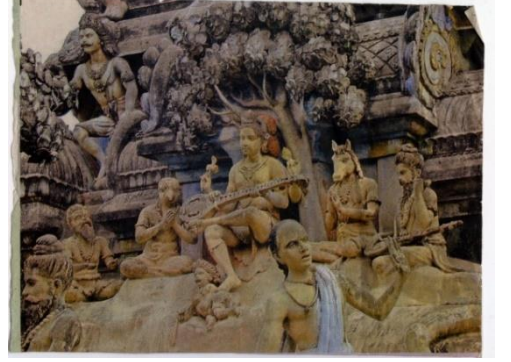
முதல் செப்புப் படிமாக இருந்த அழகான நடராசர் படிமம் திருட்டுபோனது. பல இன்னல்களுக்குப் பின்பு அது தற்போது தாயகம் திரும்பியுள்ளது. சோழர் காலத்து நடராசர் செப்புப் படிமங்கள் நல்லூர், ஆணைக்குடிபெருந்தோட்டம், திருமெய்ஞானம், கொடுமுடி, தண்டந்தோட்டம், சிவபுரம், திருப்பழனம், கருந்தட்டாங்குடி, தஞ்சாவூர், சேமமங்கலம், நக்கூர், புஞ்சை, மேல்பெரும்பள்ளம், திருப்பனந்தாள், வெள்ளாளகரம், ஓட்டத்தூர் போன்ற இடங்களிற் கிடைத்துள்ளன.

சிவனது பிற உருவங்கள்

கி.பி. 10 ஆவது நூற்றாண்டின் தொடக்க காலத்தைச் சேர்ந்த வீணாதரர் செப்புத் திருமேனி ஒன்று திருப்புறம்பியம் சாட்சிநாதர் கோயிலில் உள்ளது. தஞ்சைக் கலைக்கூடத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள இவ்வுருவத்தில் சிவபெருமான் தலையை வலப்புறம் சாய்த்து நான்கு கரங்களுடன் திரிபங்க நிலையில் உள்ளார். இங்கு வலக்கையில் இருக்கவேண்டிய மழு இடது கையிலும், இடது கையில் இருக்க வேண்டிய மான் வலது கையிலும் உள்ளன. இது சோழர் காலச் சிற்பக் கலையின் தொடக்க காலத்தைச் சேர்ந்ததாகும். கும்பகோணத்தையடுத்த தண்டன்தோட்டம் நடனபுரீசுவரர் கோயிலில் இடபவாகனார் (ரிஷபவாகனர்), சோமாஸ்கந்தர், வீணாதரர் ஆகியோரின் செப்புத் திருமேனிகள் வழிபாட்டில் இருந்துள்ளன.

Hindu Sculpture and Iconography

தஞ்சைக் கோயில் கல்வெட்டொன்றில் தட்சிணாமூர்த்தி படிமம் ஒன்று செய்விக்கப்பட்ட செய்தி காணப்படுகின்றது. அதில் இறைவன் மலை ஒன்றின் மீது ஆலமரத்தின் அடியில் அமர்ந்த கோலத்தில் உள்ளதாகவும் மரத்தின் கிளைகள் ஒன்பது எனவும் மேலும் நாற்பத்தி நான்கு துணைக்கிளைகள் இருப்பதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தென்னிந்தியாவிற்கே உரிய தட்சிணாமூர்த்தி சிற்பம் பல்லவர் காலத்தில் கைலாசநாதர் கோயிலில் முதன் முதலில் கற்சிலையாக இடம்பெறத் தொடங்கியது. சோழர் கோயில்கள் அனைத்திலும் தெற்கு தேவகோட்டத்தில் தட்சிணாமூர்த்தி வைக்கப்பட்டார்.

நடராசர் சிற்பங்களுக்கு அடுத்தபடியாக அதிக அளவில் கிடைப்பது திரிபுராந்தகர் உருவமாகும். இது கோனேரிராசபுரம், மாயவரம், தஞ்சைக் கலைக்கூடம், கீழுப்பமூவூர், வெள்ளனூர், ஆவரணி புதுச்சேரி, தரங்கம் பாடி, இடம்பவனம் ஆகிய இடங்களிற் காணப்படுகிறது. இவ்வுருவம் முதலாம் இராசராசனின் மனம் கவர்ந்த ஒன்றாகும். தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட திரிபுராந்தகர் கற்சிற்பங்களை இம்மன்னன் வடித்துள்ளான். இதுவே இம்மன்னன் திரிபுராந்தகரின் வீரமிக்க செயலுக்குத் தம்மை ஒப்புமைப்படுத்தியுள்ளதை நினைவுபடுத்துவதாக உள்ளது. முதலாம் குலோத்துங்கன் காலத்திய திரிபுராந்தகரின் திருமேனி ஒன்றும் கிடைத்துள்ளது. அதனடியில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள கல்வெட்டு அம்மன்னனின் நான்காவது ஆட்சியாண்டில் அத்தெய்வத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிலதானத்தைப் பற்றிக் குறிக்கின்றது.

6.2 தேவியர் திருமேனிகள்

நியூயார்க் மெட்ரோ பாலிடன் அருங்காட்சியகத்தில் திரிபங்க நிலையில் உள்ள பார்வதியின் திருமேனி உள்ளது. இது சோழர் காலத்து வனப்புமிக்கப் படைப்புக்களில் ஒன்றாகும். தஞ்சை மாவட்டம் திருமெய்ஞ்ஞானம்,

ஞானபரமேசுவரர் கோயிலிலும் செம்பியன் மாதேவி கைலாசநாதர் கோயிலிலும் காணப்படும் சிவாகம சுந்தரியின் செப்புப் படிமங்கள் அழகு மிகுந்த அருமையான படைப்புக்களாகும். முன்னமே குறிப்பிட்டது போல் “சொல் நலம் கடந்த காமச் சுவையை ஓர் உருவமாக்கி, இன்னலம் தெரியவல்லார் எழுதியது என்ன” இவர் நிற்கின்றனர். தஞ்சை மாவட்டம் கடலங்குடியிலே புதையலிற் கண்டெடுக்கப்பட்ட கி.பி.1000த்தைச் சேர்ந்த, சரஸ்வதியின் திருமேனி ஒன்று தற்போது தஞ்சைக் கலைக்கூடத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் இவ்விற்றைவி ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக வைக்கப்பட்டுள்ள தாமரைப் பீடத்தில் அமர்ந்துள்ளார். நான்கு கரங்களைக் கொண்டுள்ள அவரது இடது மேல் கையில் ஓலைச் சுவடியும் கீழ்க்கையில் அபய முத்திரையும் காட்டப்பட்டுள்ளன. முத்தாலான உபவீதம் அணிந்துள்ள அவரது சடை மகுடத்திற் பிறைச் சந்திரன் இடம்பெற்றுள்ளது.

இதே மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வைபப்பூர் ஜம்புநாதசுவாமி கோயிலில் உள்ள சிவகாமியின் செப்புத் திருமேனி கி.பி.1100 ஆண்டைச் சேர்ந்ததெனக் கருதப்படுகிறது. கி.பி.10ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியைச் சேர்ந்த உமா பரமேஸ்வரியின் செப்புத் திருமேனிகள் திருத்துறைப்பூண்டி பிறவாமருந்தீசுவரர் கோயிலிலும் கொருக்கையிலும் நல்லூரிலும் கிடைத்துள்ளன. நல்லூர் திருமேனி செம்பியன்மாதேவி காலத்தைச் சேர்ந்தது. இது கோனேரிராசபுரம் கோயில் திரிபுராந்தகர் மற்றும் திரிபுரசுந்தரி மற்றும் கல்யாண சுந்தரர் குழுவுடன் ஒப்பு நோக்கத்தக்க வனப்புடையதாகும்.

6.3 விஷ்ணு திருமேனிகள்

சோழர் காலத்தில் விஷ்ணுவுக்கென தனிக்கோயில்கள் அதிகமாகக் கட்டப்படவில்லை. எனினும் விஷ்ணுவின் பல்வேறுவிதமான செப்புத்திருமேனிகள் அக்காலத்தில் வடிக்கப்பட்டன என்பது மறுக்கப்படமுடியாததாகும். பெருந்தோட்டத்திலிருந்து கிடைத்த சீனிவாசர், திருமகள், பூமகளின் செப்புத் திருமேனிகள் சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. முதலாம் இராசராசனின் கல்வெட்டொன்று அவன் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் எழுந்தருளிவித்த விஷ்ணுவின் செப்புப்படிமம் ஒன்றைக் குறிப்பிடுகிறது. இராசேந்திரன் காலத்து சீனிவாசர், திருமகள் மற்றும் பூமகளின் படிமங்கள்

Hindu Sculpture and Iconography

வடக்குப் பனையூரிலிருந்து எடுக்கப்பெற்று இப்போது சென்னை அரசு அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

பிற்காலச் சோழர் காலத்தைச் சேர்ந்த விஷ்ணுவின் செப்புத் திருமேனிகள் தஞ்சைக் கலைக் கூடத்திலும் புதுடெல்லி தேசிய அருங்காட்சியகத்திலும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. பத்தாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பருத்தியூர் விஷ்ணு திருமேனி தஞ்சை மாவட்டம் கோடவாசலில் வைக்கப்பெற்றுள்ளது. இதற்காணப்படும் விஷ்ணுவின் புன்முறுவல் அனைவரையும் கவர்ந்திழுக்கும் பாங்கில் அமைந்துள்ளது. அவரது வலது மேற்கையில் பிரயோகச் சக்கரமும் கீழ்க்கையில் அபயஹஸ்தமும் காட்டப்பட்டுள்ளது. இடது மேற்கரத்தில் சங்கு வைத்து கீழ்க் கரத்தை இடுப்பில் (காட்யவலம்பிதம்) வைத்துள்ளார். இவரது இடுப்புப் பகுதியில் ஏராளமான அலங்கார வேலைப்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

உருண்டை முகமும், உயரமான கிரீடமும் உன்னதப் படைப்பு எனலாம். திருநெய்ப்பூர் வான்மீகநாதர் கோயிலிற் கிடைத்து, தற்போது திருவாரூர் தியாகராசர் கோயிலில் வைக்கப்பட்டுள்ள விஷ்ணுவின் திருமேனி கி.பி.10 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகும். இங்கு விஷ்ணு ஒரு தாமரைப் பீடத்தில் நின்றிருக்கிறார். மெல்லிய கிரீடம் அணிந்துள்ள அவரது வலது கீழ்க்கை உடைந்துள்ளது. கழுத்தில் அணிந்துள்ள ஆரமும் கை அணிகளும் இடைக்கச்சையில் உள்ள சிம்மமுகமும் சிறப்பாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன. கி.பி.1000 ஆண்டைச் சேர்ந்த திருப்புடைமருதூர் கோயிலிருந்து திருத்துறைப்பூண்டி கோயிலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள விஷ்ணுவின் படிமத்தில் அவரது வலது மேற்கையில் வைக்கப்பட்டிருந்த சக்கரம் தற்போது காணப்படவில்லை. கி.பி.10 ஆம், 12 ஆம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்த இரண்டு விஷ்ணு திருமேனிகள் புதுடெல்லி தேசிய அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. கலை நுணுக்கத்தில் இரண்டு நூற்றாண்டு காலத்தில் ஏற்பட்ட இடைவெளியினை இவ்விரு படிமங்களையும் ஒப்பு நோக்கும் போது உணரமுடிகிறது. இவற்றில் ஒன்றின் உயரம் 26 செ.மீ. மற்றொன்றின் உயரம் 83 செ.மீ. இப்படிமங்களின் ஆடை அமைப்பிலும் சக்கரத்தின் வடிவத்திலும் அதிகமான மாற்றத்தைக் காணமுடிகிறது. 10 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த படிமம் எளிமையான பீடத்தின் மீது நின்றிருக்கிறது. பிந்திய காலத்தைச் சேர்ந்த படிமமே உயரமான சதுர பீடத்தின் மீது வைக்கப்பட்டுள்ள தாமரை பீடத்தில் நின்றிருப்பதாக அமைந்துள்ளது. இது இறைவன் திருவீதியுலா வரும் காலங்களிற் பயன்படுத்துவதற்காக வடிக்கப்பட்ட படிமம் என்பதை உணர்த்தும்

வகையிற் கீழே உள்ள சதுர பீடத்தில் மரக் கட்டைகளைக் கோர்ப்பதற்காக வளையங்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

இராமர் குழுப் படிமங்கள்

முதலாம் பராந்தகச் சோழனின் தந்தையான ஆதித்த சோழன் காலத்தில் இராமர், இலக்குவன், சீதை, அனுமன் ஆகியோரது உருவங்கள் வரக்கப்பட்டன. அம்மன்னனே தன்னைக் கோதண்டராமன் என்று அழைத்துக் கொண்டான். இவன் காலத்து இராமர் குழுப்படிமங்கள் பருத்தியூரில் கிடைத்துள்ளன. இங்குள்ள இராமர்படிமம் திடமான உருவ அமைப்பைக் கொண்டதாகும். அவரது இடது கையிற் கோதண்டமும் வலது கையில் அம்பும் உள்ளது போன்ற குறியீடு உள்ளது. இவர் கோதண்டராமனாகவே காட்சியளிக்கின்றார். இருப்புக் கச்சையிற் சோழர் காலக் கற்சிற்பங்களில் உள்ளது போன்று சிம்மம் உள்ளது. ஒரு பேரரசருக்குரிய ஆபரணங்களை அணிந்துள்ளார். இலக்குவன் சன்னவீரம் அணிந்துள்ளார். சீதையின் கையில் மலர் இருப்பது போன்று கடகஸ்தம் காட்டப்பட்டுள்ளது.

6.4 கணபதி, முருகன் படிமங்கள்

புதுக்கோட்டை மாவட்டம் கீழ்க்குறிச்சியிற் கணபதியின் செப்புத் திருமேனி ஒன்று கிடைத்துள்ளது. அது தற்போது புதுக்கோட்டை அரசு

அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இது கி.பி.10 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகும். இதே நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கணபதியின் திருமேனி வேளாங்கண்ணியிற் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, தற்போது சென்னை அரசு அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் கணபதியின் தலை இயல்பான யானையின் தலையாகவே காட்டப்பட்டுள்ளது. தஞ்சை மாவட்டம் சேமங்கலத்திற் கிடைத்த, கி.பி.12 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த, பிற்காலச் சோழர் கணபதி படிமம் தற்போது திருவனந்தபுரம் அரசு அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. தஞ்சை மாவட்டம் திருத்துறைப்பூண்டியில் உள்ள பிறவாமருந்தீசுவரர் கோயிலில் கி.பி.1000 ஆண்டைச் சேர்ந்த கணபதியின் திருமேனி உள்ளது. நின்ற நிலையிலான இவரது கரங்களில் மழு, ருத்ராட்சமாலை, அங்குசம் மற்றும் பழம் ஆகியவை உள்ளன. அவர் தாமரை பீடத்தின் மீது நின்றதுள்ளார். இடது பக்கம் திரும்பியுள்ள அவரது துதிக்கையில் ஒரு மாங்கனி

Hindu Sculpture and Iconography

வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதே மாவட்டம் நெடுங்குடி கைலாசநாதர் கோயிலிலிருந்து தற்போது திருவாரூர் தியாகராசர் கோயிலில் வைக்கப்பட்டுள்ள கணேசரது படிமம் கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகும். இவரது கரங்களில் மழு, பாசக்கயிறு, மற்றும் மோதகம் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திருமேனி தாமிரத்திற் செய்யப்பட்டதாகும்.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. சோழர் கால இறைத் திருவுருவங்களை வகைப்படுத்துக.
2. சோழர் காலத்தில் காணப்பட்ட சிவபிரானின் திருமேனிகளை குறிப்பிட்டு அவை பற்றி விளக்குக.
3. சோழர்கால படிமக்கலையில் சிவபிரானது திருவுருவங்கள் பெறும் முக்கியத்துவத்தினை ஆராய்க.
4. விஷ்ணுவின் அவதாரச் சிறப்பை விளக்கும் திருமேனிகள் பற்றிக் குறிப்பிடுக.
5. கணபதி, முருகன் ஆகியோரின் திருவுருவச் சிறப்புக்களை ஆராய்க.

அடிக்குறிப்புகள்

1. இராமசுவாமி, மே.சு., 1976, **தமிழ் நாட்டுச் செப்புத் திருமேனிகள்**, தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை, சென்னை.
2. காளிதாசு இராசு, வேலுச்சாமி சுதந்திரன், சந்திரகுமார், த., 1995, **சிந்தைக்கினிய சிற்பக்கலை**, தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
3. சுந்தரம்பிள்ளை, செ., 2001, **இந்து நாகரிகத்திற் கலை**, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.
4. பத்மநாதன், சி., 2001, **இந்து கலாசாரம், கோயில்களும் சிற்பங்களும்**, இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு.
5. நவரத்தினம், க., 1941, **தென்னிந்திய சிற்ப வடிவங்கள்**, திருமகள் அழுத்தகம், சுன்னாகம்.
6. வைத்தியலிங்கன், செ., 2003, **சிற்பக்கலை**, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.
7. ஸ்ரீநிவாஸன், பி.ஆர்., 1965, **கோயிற் கலையும் சிற்பங்களும்**, கலைஞன் பதிப்பகம். சென்னை.
8. இராஜசேகரன், 2003, **சைவப் பெருவெளியில் காலம்**, நர்மதா வெளியீடு.
9. சிவத்தம்பி, கா., 2007, தமிழர் கலைகள், அனைத்துலக தமிழ்க்கலை நிறுவகம்.
10. Alice Boner, 1962, **Principles of Composition in Hindu Sculpture**, Cave Temple Period, E.J. Brill Leiden.

Centre for External Degree and Professional Learning

11. Douglas Barrett, 1965, ***Early Chola Bronzes***, Bhulabhai Memorial Institute, Bombay.
12. Gangola, O.C., 1915, ***South Indian Bronzes***, Calcutta.
13. Gopinath Rao, J.A., 1971, ***Elements of Hindu Iconography***, Vol I & Vol. II, Indological Book House, Delhi.
14. Goswami, A., 1959, ***Indian Sculpture***, Rupa & Co., Calcutta.
15. Sivaramamurti, C., 1963, ***South Indian Bronzes***, Lalit Kala Academy, New Delhi.
16. Srinivasan, K.R., 1975, ***The Dharmaraja Ratha and its Sculptures***, Abhinav Publications, New Delhi.

நாயக்கர் காலச் சிற்பக்கலை

அறிமுகம்

பதினான்காம் நூற்றாண்டில் விஜயநகரப்பேரரசு நிறுவப்பட்டு தெற்கு தீபகற்பத்தின் முதன்மையான வல்லரசாக மாற்றம் பெற்றது. 1379 இல் புக்கன் விஜயநகரைத் தோற்றுவித்தான். கிருஸ்ணதேவராயரது விஜயநகரம் மிகப் புகழ்பெற்ற பேரரசாக இருந்தது. விஜயநகர காலத்தை கி.பி. 1350 முதல் 1600 வரை குறிப்பிடலாம். இக்காலத்தில் சிற்பங்கள் நிறைந்த கற்பூரங்களையுடைய பல மண்டபங்கள் கோயில் எங்கும் எழுப்பப்பட்டன. இவற்றை வேலூர் சிறப்பு மிகும் கல்யாணமண்டபத்திலும் காஞ்சிவரத் கோயிலும் காணலாம். விஜயநகரத்திலுள்ள வித்தலஸ்வாமி கோயிலிலும் ஹசாரராமர் கோயிலிலும் ராமாயணச்சிற்பங்கள் மிக ஆழமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இக்காலத்துச் சிற்பங்களின் ஆடையிலும் நிலையிலும் மாறுபாடு என்பது இல்லாமல் ஒரே நிலையாகக் காணப்படுகின்றன. பெண் சிற்பங்களின் வயிற்றின் அடிப்பாகம் உருண்டையாக முன்னோக்கிக் காணப்படுகின்றது. இக்காலம் தொட்டே சிற்பங்களில் நாமம் போன்ற சின்னங்கள் தோன்றலாயின். இக்காலத்து இறைத்திருவுருங்கள் சிற்பக்கலை வளர்ச்சியின் மிக உன்னதமான படைப்புக்களாக உள்ளன. இவை புராண இதிகாசக் கதைகளை விளக்குவனவாகவும் தத்துவச் செழுமை கொண்டனவாகவும் அமைந்துள்ளன.

.....

பிரதான சொற்கள் : நாயக்கர் காலம், சிற்பக்கலை, சிவத்திருமேனிகள், விநாயகர்.

நோக்கங்கள்

1. நாயக்கர் கால சிற்பக்கலையின் வளர்ச்சி நிலையினைக் கண்டறிவர்.
2. நாயக்கர் கால இறைத் திருவுருவங்களை வகைப்படுத்துவர்.
3. நாயக்கர் கால சிவனது சிற்பங்களிலே காணப்பட்ட சிறப்பம்சங்களை அறிந்து கொள்வர்.
4. நாயக்கர் கால சிற்பங்கள் வெளிப்படுத்தும் தத்துவங்களைப் பற்றி அறிவர்.

கற்றல் பேறுகள்

1. நாயக்கர் காலச் சிற்பங்களை வகைப்படுத்திக் கூறுவர்.
2. நாயக்கர் காலச் சிற்பங்களின் சிற்பங்களின் சிறப்பம்சங்களை கண்டறிந்து விளக்குவர்.
3. நாயக்கர் கால இறைத் திருமேனிகளில் காணப்படும் சிற்பக்கலை நுணுக்கங்களை பற்றி கருத்துரைப்பர்.

பொருளடக்கம்

- 7.1 சிவனது திருமேனிகள்
 - 7.2 சக்தியின் திருமேனிகள்
 - 7.3 விநாயகரது திருமேனிகள்
 - 7.4 குமார்க்கடவுளின் திருமேனிகள்
 - 7.5 தேவர்களது திருமேனிகள்
-

7.1 சிவனது திருமேனிகள்

கல்யாணசுந்தரர் - திருக்கல்யாணம்

கம்பத்தடி மண்டபத்தில் உள்ள தூண் ஒன்றிலே மீனாட்கி சுந்தரேஸ்வரர் திருக்கல்யாணம் சிற்பக் கோலத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதனைப் போல புது மண்டபத்திலும் ஒரு சிற்பம் அமைந்திருக்கின்றது. அதிலே நின்ற கோலத்திற் சிவன் வலக்கரத்தால் மீனாட்கியின் வலது கையைப் பற்றி நிற்கும் கோலம் தெரிகின்றது. இடப்பக்கத்திலே திருமால் தாரைவார்த்துக் கன்னிதானம் செய்யுங் காட்சி அமைந்திருக்கின்றது. அவர்களுக்குப் பின்னால் மரத்தின் உருவம் தெரிகின்றது. இந்திரனால் மீனாட்கிக்கு வழங்கப்பட்ட கற்பகதருவே அதுவாகும். இவர்களுக்குச் சமீபத்திலே பிரமன் புரோகிதராக இருந்து ஓமம் வளர்க்கும் காட்சி தெரிகின்றது. பக்கத்திலே பெண்கள் இருவரின் உருவங்கள் தெரிகின்றன. பிரதிமாலக்ஷணங்கள் எல்லாம் ஆகமப் பிரகாரமானவை.

திரிபுராந்தகர்

திரிபுராந்தகரின் உருவங்கள் பல இடங்களில் உள்ளன. புது மண்டபத்தில் இரு வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் இரு வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆயிரங்கால் மண்டபத்தின் ஒன்றும் கம்பத்தடி

Hindu Sculpture and Iconography

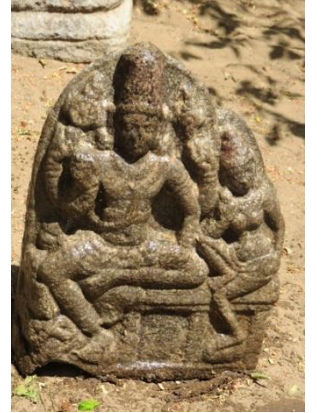
மண்டபத்தில் ஒன்றும் உள்ளன. முப்புரங்களைச் சிவன் அழித்த காட்சியைத் திரிபுராந்தகர் வடிவம் குறிக்கின்றது. வேதத்திலே சம்ஹிதை, பிராமணம் ஆகிய பகுதிகளிலே திரிபுரதகனம் பற்றிக் குறிப்புகள் உள்ளன. மகாபாரதத்திலே கர்ண பருவத்தில் அதனைப் பற்றிய வர்ணனை காணப்படுகின்றது. திரிபுராந்தகரின் எட்டு வடிவங்கள் பற்றிச் சொல்லப்படுகின்றது.

உமாசுகித முர்த்தி

உமாதேவியாரும் ஈஸ்வரரும் ஆசனக் கோலத்தில் அமைந்திருக்குங் காட்சி இதிலே விளங்குகின்றது. உமாதேவியாரின் உருவம் இறைவனின் இடப்பக்கத்தில் உள்ளது. அம்மனின் வலதுகால் மடித்த நிலையிலும் இடது கால் மடித்துக் கீழ் நோக்கித் தொங்கும் நிலையிலும் காணப்படுகின்றன. திருக்கலியாணத்திற்குப் பின்பு அடியார்களுக்குக் காட்சி கொடுத்த நிலை இதுவாகும். இரண்டு சிற்பங்களும் ஒரே தூணில் அமைந்திருக்கின்றன.

சுகாசனக் கோலம்

கம்பத்தடி மண்டபத்திலே, அடுத்துள்ள தூணிலே சுகாசனக் கோலமும் காலஹரமுர்த்தியின் வடிவமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சுகாசனக் கோலத்தில் இறைவனும் தேவியும் ஆசனக் கோலமாய் உள்ளனர். முன்வலக்கரம் அபயகரமாகும். பின் வலக்கரத்தில் அட்ஷமாலை காணப்படுகின்றது. முன் இடக்கரம் வரதகரமானது. அதன் பின்னுள்ள கரம் சூலம் ஏந்திய கோலத்தில் அமைந்துள்ளது. சிவனுடைய வலது கால் மடித்துக் கீழ் நோக்கித் தொங்கும் நிலையில் அமைந்துள்ளது. அம்மனின் வலக்கரம் மலரேந்திய கோலத்தில் உள்ளது.

காலஹர முர்த்தி

இது மார்க்கண்டேயருக்குச் சிவபெருமான் அபயம் அளித்த கதையை விளக்குஞ் சிற்பமாகும். சிவனடியார்களில் உத்தமோத்தமரான மார்க்கண்டேயர் பதினாறு வயது அடைந்ததும் இறக்க நேரிடும் என்று சொல்லப்பட்டது. சமயம் வந்ததும் அவருடைய உயிரைக் பறிப்பதற்காக எமராசன் வந்தான். தன்னைக் காத்தருளச் சிவபெருமானை மார்க்கண்டேயர் இறைஞ்சி வேண்டினார். சிவலிங்கத்தைக் கட்டிப்பிடித்தார். அதிலிருந்த தோன்றிய இறைவன் காலனை

அடக்கி மார்க்கண்டேயருக்கு அபயமளித்தார். சூலமேந்திய கோலத்திற் சிவன் எமராசனை அடக்குங் காட்சி இதிலே வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

நடராஜர் வடிவம்

கம்பத்தடி மண்டபத்து முன்றாவது தூணிலே ஆடவல்லானின் உருவம் அமைந்திருக்கின்றது. வெள்ளியம்பலத்திலும் நாயக்க மண்டபத்திலும் ஆயிரங்கால் மண்டபத்திலும் அளவிலே பெரிய நடராஜர் வடிவங்கள்

அமைந்துள்ளன. மீனாடாஷி சுந்தரேஸ்வரரர் திருக்கல்யாண வைபவதினத்திலே வியாக்கிரபாதர், பதஞ்சலி ஆகியோரின் பொருட்டுச் சிவபெருமான் தாண்டவம் புரிந்தார் என்பது புராணக்கதை. பொன்னம்பலத்திலே தாண்டவம் பயின்ற நடேசப் பெருமான் அவ்விருவர்களின் பொருட்டு வெள்ளியம்பலத்திற் திருநடனம் செய்தார். இக்கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு திருவாலவாய் வெள்ளியம்பலம் என்று வர்ணிக்கப்பட்டது. பாண்டியர்கள் நடராஜ

சபைக்கு வெள்ளி விதானம் அமைத்தனர். வெள்ளியம்பலத்திலே சிவபெருமான் ஆடுகின்ற கூத்து சற்று வேறுபட்டதாகும். அங்கு இடக்கால் முயலகன் மீது ஊன்றிய கோலத்தில் அமைந்திருக்க வலக்கால் வீசித் தொங்கியநிலையிற் காணப்படும்.

ரிஷபாந்திகர்

காளையின் மேற் சிவனும் பார்வதியும் அமைந்திருக்கும் உருவம் ரி'பாருடரின் வடிவம் போன்றதாகும். காளை தலையை உயர்த்தி நிற்குங் கோலம் இவ்வடிவத்தின் சிறப்பம்சமாகும். சிவனுடைய முன் வலக்கரம் அபயஹஸ்தமானது. அதன் பின்னமைந்தகரம் மழு ஏந்தியுள்ள கோலமானது. முன் இடக்கரம் தொடையில் தங்கும் வண்ணமாக அமைந்துள்ளது. பின் இடக்கரம் மான் ஏந்திய கோலமானது. சிவனதும் அம்மனதும் கால்கள் அமைந்திருக்கும் கோலம் ஆகமப் பிரகாரமானது.

இலிங்கோத்பவர்

கம்பத்தடி மண்டபத்திலே தூண் ஒன்றிலே ரிஷபாந்தகரின் உருவத்திற்கும் வலப்பக்கத்திலே இலிங்கோத்பவரின் உருவம் அமைந்துள்ளது. இலிங்கம்

Hindu Sculpture and Iconography

நான்கு பட்டைத் தூண் போல் ஆனது. அதன் கோணங்கள் வட்டமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. வழமை போலச் சிவனுடைய உருவம் லிங்கத்திலிருந்து வெளிப்படுமாற் போல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. முழங்காலின் கீழ் அமைந்த பகுதி உருவத்திலே செதுக்கப்படவில்லை. சிவனுடைய கோலம் சந்திரசேகரர் வடிவமாகும். முன் வலக்கரம் அபயஹஸ்தமாகும். முன் இடக்கரம் தொடடையிலே தங்கியுள்ளது. இலிங்கத்தின் மேற்பக்கத்திலே அன்னப்பறவையின் உருவமும் பிரமாவின் தலையும் கைகளும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

இராவண அனுக்கிரக மூர்த்தி

கைலாய மலையை இராவணன் பெயர்க்க முற்படுங் காட்சி இரண்டு சிற்பங்களில் அமைந்துள்ளது. அவற்றில் ஒன்று புது மண்டபத்திலே காணப்படுகின்றது. அது மிகச் சிறப்பாக அமைந்திருக்கின்றது. சிவனும் பார்வதியும் உமாசகிதர் கோலத்திலே அமைத்திருக்குங் காட்சி புது மண்டபத்துச் சிற்பத்திலே காணப்படுகின்றது. அவர்களின் ஆசனத்தின் கீழு் வழமைபோலக் கைலாய மலையின் உருவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

விருஷப வாகனர்

சிவனும் பார்வதியும் உமாசகிதர் கோலத்தில் இடபத்தின் மேல் அமர்ந்திருக்குங் காட்சி கம்பத்தடி மண்டபத் தூண் ஒன்றிலே செதுக்கப்பட்டள்ளது. வஸ்திராபரணங்களும், அங்க லக்ஷணங்களும், முத்திரைகளும் வழமை போலக் காணப்படுகின்றன.

ஏகபாதமூர்த்தி

ரிஷபாருடர் வடிவம் அமைந்திருக்கும் அதே பக்கத்தில் ஏகபாத மூர்த்தியின் உருவமுங் காணப்படுகின்றது. அதனையொத்த வடிவம் ஒன்று புது மண்டபத்திலும் அமைந்திருக்கின்றது. இரண்டு உருவங்களும் சில அம்சங்களில் வேறுபாடுகளைக் கொண்டுள்ளன. புது மண்டபத்திலுள்ள படிமத்திலே சிவனது வலப்பக்கத்தில் இருந்து பிரமனும் இடப்பக்கத்தில் இருந்து மகாவிஷ்ணுவும் தோன்றுகின்றனர். இருவரின் வடிவங்களிலும் கால்கள் தெரியவில்லை. முன்னிரு கரங்களும் அஞ்சலி ஹஸ்தமாய் அமைந்திருக்கின்றன. பின்னுள்ள கரங்கள் வழமையான சின்னங்களை ஏந்திய வண்ணமாயுள்ளன. கம்பத்தடி மண்டபத்துச் சிற்பத்திலே சிவனுடைய உருவம் மட்டுமே தெரிகின்றது.

அர்த்தநாரி வடிவம்

அதே தூணில் அர்த்தநாரி வடிவம் அமைந்திருக்கின்றது. அதிலே வழமைபோல வலப்பக்கத்தில் ஈஸ்வரனுக்குரிய லக்ஷணங்களும் இடப்பக்கத்திலே அம்மனுக்குரிய அம்சங்களும் அமைந்திருக்கின்றன. பார்வதியின் கை லோலஹஸ்தமான தொங்கும் கரமாயுள்ளது. வடிவத்திலே சிவனுக்குரிய பாதியில் முன்கரம் அபயஹஸ்தமாக அமைந்திருக்கையிற் பின்கரம் மழு ஏந்திய கோலத்திற் காணப்படுகின்றது.

ஹரிஹர மூர்த்தி

அர்த்தநாரியின் இடப்பக்கத்தில் அமைந்திருக்கின்ற ஹரிஹர மூர்த்தியின் வடிவத்தின் ஒரு பாகம் சிவனுக்குரிய அம்சங்களையும் மற்றப்பாகம் திருமாலின் அம்சங்களையும் கொண்டுள்ளது. அர்த்தநாரி வடிவத்தைப்போல இதிலே வலப்பாகத்திற் சிவனுக்குரிய அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. முன்கரம் அபயகரமாக அமைந்துள்ளது. பின்கரம் மழு ஏந்திய கோலத்திற் தெரிகின்றது. இடப்பாகத்தில் முன்கரம் கதையினைப் பிடித்த வண்ணமாயுள்ளது. பின்கரம் சக்கரம் ஏந்திய நிலையிற் காணப்படுகின்றது.

தத்ஷிணாமூர்த்தி

அதே தூணின் வடக்கு முகத்திலே தத்ஷிணாமூர்த்தியின் வடிவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. கைலாசமலையிலே ஆலமரத்தின் கீழே யோகாசனக் கோலத்திலே ஈஸ்வரன் அமர்ந்திருக்குங் காட்சி சிறப்பான முறையிலே செதுக்கப்பட்டுள்ளது. முழங்கால் மட்டத்தில் மடித்துத் தொங்கும் வலக்கால் முயலகன் மேலே தங்கும் நிலையில் உள்ளது. இடக்கால் மடித்து வலக்கால் மேல் அமைந்திருக்குங் கோலத்தில் உள்ளது. இறைவன் வணங்கும் ரிஷிகளதும் முனிவர்களதும் உருவங்கள் தெரிகின்றன.

கஜஹார மூர்த்தி

மதுரைக் கோயிலிற் கஜஹார மூர்த்தியின் இரண்டு வடிவங்கள் உள்ளன. அவற்றில் ஒன்று கம்பத்தடி மண்டபத்தில் தத்ஷிணாமூர்த்தியின் சிற்பம் காணப்படும் தூணின் அருகிலுள்ள கம்பத்திலே காணப்படுகின்றது. மற்றையது புது மண்டபத்தில் இருக்கின்றது. கம்பத்தடி மண்டபத்துச் சிற்பம் மரபு வழியான வேலைப்பாடுகளுடன் அமைந்திருப்பதோடு அலங்காரத் தோற்றத்துடனும் காணப்படுகின்றது. சிவனின் உருவம் எட்டுக் கரங்களுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பின் கரங்கள் இரண்டும் யானைத் தோலைப் பிடித்த கோலத்தில் உள்ளன. மழு, சூலம், அம்பு ஆகிய படைக்கலங்கள்

Hindu Sculpture and Iconography

வலக்கரங்கள் மூன்றில் அமைந்திருக்கின்றன. வலக்கால் முற்புறமாக உயர்த்தி யானையின் தோளில் தாங்கும் வண்ணமாக அமைந்திருக்கின்றது.

பிச்சாடனர்

மதுரையிலே பிச்சாடனரின் உருவங்கள் கோயிலின் பல பகுதிகளிற் காணப்படுகின்றன. கம்பத்தடி மண்டபம், ஆயிரங்கால் மண்டபம், முதலி மண்டபம் ஆகியவற்றிலுள்ள தூண்களிலும் சுந்தரேஸ்வரர் கோயில் முதலாம் பிரகாரத்திலும் அவ்வுருவங்கள் காணப்படுகின்றன. கோபுரங்கள் பல இடங்களிலே பிச்சாடனரின் சுதை உருவங்கள் அமைந்துள்ளன. பிச்சாடனரின் மூன்று அடி உயரமான உலோகப் படிமம் ஒன்று சுவாமி கோயிலில் நடைபெறும் உற்சவங்கள் சிலவற்றிலே எழுந்தருளியாக எடுத்துச் செல்லப்படும். ஆயிரங்கால் மண்டபத்திலுள்ள சிற்பமே அவை எல்லாவற்றிலும் மிகுந்த வனப்புடையதாகும். அதன் உயரம் ஆறடிக்கு மேலானது. அதில் நான்கு கரங்கள் அமைந்துள்ளன. முன் வலக்கரமானது மான் ஒன்றின் தலையிலே தங்கியிருக்கின்றது.

உருத்திரன்

கம்பத்தடி மண்டபத்திலே பிச்சாடனரின் உருவத்திற்குப் பக்கத்திலே உருத்திரனின் உருவம் அமைந்துள்ளது. வலக்கரங்கள் இரண்டும் சிதைந்துவிட்டன. பிற்காலத்தில் அவற்றைச் சுதை கொண்டு புனராக்கஞ் செய்துள்ளனர். சடை அக்கினிச் சுவாலை போல அமைந்திருக்கின்றது. வடிவத்திலே பெருத்த மீசையும் பற்களும் தெரிகின்றன. அளவக்கு மேலாக ஆபரணங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. திரிகூலம், மழு, அம்பு, வாள் ஆகியன வலப்பக்கத்திலுள்ள நான்கு கரங்களிலும் அமைந்திருக்கின்றன. இடப்பக்கத்தக் கரங்களிலே கபாலம், மான், மணி, கேடயம் என்பன தெரிகின்றன. முகப்புறமாகப் படுத்திருக்கும் அசுரன் மேல் உருத்திரனின் வடிவம் அமைந்திருக்கின்றது. இந்தப்படிமம் வனப்புடையதாக அமையவில்லை. வீருவசந்தராய மண்டபத்தில் உருத்திரகாளி சமேதரான உரத்திரனின் படிமங்கள் இரண்டுள்ளன.

கிராதர்ஜீனர்

அர்ச்சுனன் தவமிருந்து மகேஸ்வரனிடம் இருந்து பாசுபதம் பெற்ற கதை மகாபாரதத்திலுள்ள வனபர்வத்திலே சொல்லப்படுகின்றது. அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவமைக்கப்பட்டது கிராதர்ஜீன மூர்த்தி வடிவமாகும். அது கம்பத்தடித் தூண் ஒன்றிலே அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

Centre for External Degree and Professional Learning

அர்ச்சுனனுக்குப் பாகுபதம் வழங்கிய நிலையில் ஈஸ்வரனின் உருவம் அமைந்திருக்கின்றது. அதற்கு முன்னால் அம்பு, வில்லு ஆகியவற்றை ஏந்திய கோலத்தில் அர்ச்சுனனுடைய வடிவம் தெரிகின்றது. இந்தச் சிற்பம் ஆகமங்களிலே சொல்லப்படும் விதிகளுக்கு முரணான வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

சோமாஸ்கந்தர்

கம்பத்தடி மண்டபத்திலுள்ள சோமாஸ்கந்தர் வடிவம் அதிக சிறப்புடையதாகும். அம்மையப்பரின் உருவங்கள் ஆசனக் கோலத்திலும் சகாசன நிலையிலும் உள்ளன. அவர்களுக்கிடையிலே நடனமாடும் குமரேசனின் வடிவம் அமைந்திருக்கின்றது. சிவனுடைய முன்வலக்கரம் அபயகரமாய் உள்ளது. முன்னிடக்கரம் சிங்ககரணமாய் அமைந்துள்ளது. பின்வலக்கரத்திலே மழுவும் பின் இடக்கரத்திலே மானும் வழமை போல அமைந்துள்ளன.

கங்காள மூர்த்தி

ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் அமைந்துள்ள கங்காள மூர்த்தியின் வடிவம் ஆகமங்களிலே சொல்லப்படும் அமைப்பில் இருந்து சில அம்சங்களில் வேறுபட்டதாகும். மூர்த்தியினுடைய முன் வலக்கரம் மாணைத் தொடுங் கோலத்தில் அமைந்துள்ளது. பின் வலக்கரம் டமருகம் ஏந்தியுள்ளது. முன் இடக்கரத்தில் கபாலம் அமைந்துள்ளது. பின் வலக்கரம் டமருகம் ஏந்தியுள்ளது. முன் இடக்கரத்தில் கபாலம் உள்ளது.

ஊர்த்துவ தாண்டவ மூர்த்தி

சிவன் காளியோடு போட்டியாக ஆடிய நடனம் ஊர்த்துவ தாண்டவமாகும். ஊர்த்துவ தாண்டவத்திலே சிவன் வலக்காலைத் தலையின் மட்டத்திற்கு உயர்த்தி ஆடுகின்ற கோலம் அமைந்திருக்கும். நாட்டியத்திலே காளிக்கு நிகரானவர்கள் இல்லை. காளியும் சிவனும் போட்டியாக ஆடினார்கள். இறுதியிலே காளியை வெற்றி கொள்ளும் வண்ணமாகச் சிவன் ஊர்த்துவ தாண்டவம் ஆடினார். நாணத்தின் காரணமாகக் காளியினால் அவ்வாறு ஆடிக் கொள்ளமுடியவில்லை. ஊர்த்துவ தாண்டக் கோலச் சிற்பங்கள் புது மண்டபத்திலும் கம்பத் தடி மண்டபத்திலும் உள்ளன. வலது பக்கத்திலுள்ள ஐந்து கைகளிலும் டமருகம், மழு, அம்பு, ஈட்டி, சூலம் ஆகியன அமைந்துள்ளன. இடப்பக்கத்துக் கரங்களிலே அக்கினி, மான், அம்பு, கேடயம்,

Hindu Sculpture and Iconography

மணி ஆகியன தெரிகின்றன. சிவனுடைய இடக்காலின் கீழ் முயலகனின் உருவம் அமைந்திருக்கின்றது.

வீரபத்திரர்

நாயக்கரின் ஆட்சிக் காலத்திலே வீரபத்திரர் வழிபாடு மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றது. மதுரைக் கோயிலில் வீரபத்திரரின் வடிவங்கள் பல உள்ளன. அவற்றின் பிரதிமாலக்ஷணங்களில் வேறுபாடுகள் உள்ளன. அகோர வீரபத்திரர், அக்கினி வீரபத்திரர், அக்கினி வீரபத்திரர் ஆகியோரின் உருவங்கள் கம்பத்தடி மண்டபத்தில் உள்ளன. அவை வழமையானவை, ஊர்த்துவ தாண்டவ மூர்த்தி, காளி ஆகியோரின் உருவங்களைப் போல அளவிற் பெரியவை தக்க யாகத்திலே தன்னை அவமானப்படுத்தியமைக்குப் பழிவாங்கும் வண்ணமாகத் தக்கனை அழிக்குமாறு வீரபத்திரர், பத்திரகாளி என்கோர் சிவனால் அனுப்பப்பட்டனர் என்பது புராணக்கதை. அகோர வீரபத்திரரின் உருவத்தில் ஜடாமகுடம் அக்கினிச் சுவாலைகளால் அமைந்துள்ளது.

7.2 சக்தியின் திருமேனிகள்

காளி

காளியின் உருவங்கள் இரண்டு கம்பத்தடி மண்டபம், புது மண்டபம் ஆகியவற்றிலே காணப்படுகின்றன. கலைவனப்பிலும் வேலைப்பாடுகளின் சிறப்பிலும் அவை இரண்டும் மிகச் சிறந்தவை. ஏறத்தாழ ஒரே தன்மையானவை. இரண்டு உருவங்களிலும் எட்டுக் கரங்கள் காணப்படுகின்றன. கம்பத்தடி மண்டபத்துச் சிற்பத்திலே கேசபந்தம் அக்கினிச் சுவாலை போலத் தோன்றுகிறது திரிகூலம், அம்பு, டமருகம் ஆகியன வலக்கரங்களில் உள்ளன. இடக்கரங்கள் கபாலம், வில், வச்சிரம், என்பவற்றை ஏந்தியுள்ளன. காளியின் இடக்கால் கணம் ஒன்றை ஊன்றிய கோலத்தில் அமைந்திருக்கின்றது.

அஷ்ட சக்திகள்

சக்தியின் எண்மரின் உருவங்கள் அஷ்டசக்தி மண்டபத்தில் அமைந்துள்ளன. இடைவெளியின் இருபக்கங்களிலும் அவை காணப்படுகின்றன. யக்ஞருபினி, சியாமளை, மகேஸ்வரி, மனோன்மணி ஆகியோரின் படிமங்கள் வடக்குப் பக்கத்திலும் கௌமாரி, ரௌத்திரி, வைஷ்ணவி, மகாலக்ஷ்மி என்போரின் உருவங்கள் தெற்குப் பக்கத்திலும் அமைந்துள்ளன. எல்லாச் சிற்பங்களும் ஏறக்குறைய ஐந்து அடி உயரமானவை. சமபங்க நிலையிலே தூண்களில் அவை செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

சரஸ்வதி

ஆயிரங்கால் மண்டபத்திலே உன்னதமான வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய சரஸ்வதியின் படிமம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. கைகளிலே வீணையின் உருவம் அமைந்திருக்கின்றது. அங்கலக்ஷணங்களும் அபிநயங்களும் மிகுந்த வனப்புடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தலையிலே கிரீடம் அமைந்திருக்கவில்லை.

7.3 விநாயகரது திருமேனிகள்

விநாயகரின் படிமங்கள் பல காணப்படுகின்றன. கோயில் வளாகத்திலே விநாயகர் கோட்டங்களும் அமைந்துள்ளன. கிளிகட்டி மண்டபத்துச் சித்தி விநாயகர் சந்நிதி தல விநாயகருக்கு உரியதாகும். சுந்தரேஸ்வரர் கோயிலின் நடுக்கட்டக் கோபுரத்திற்கு முன்னால் முக்குறுணிப்பிள்ளையாரின் பெருவடிவம் அமைந்திருக்கின்றது. அதிலே நான்கு கரங்கள் காணப்படுகின்றன. முன் வலக்கரத்தில் தந்ததும் பின் வலக்கரத்தில் அங்குசமும் அமைந்தள்ளன. முன் இடக்கரத்திலே மோதகமும் மற்றக்கரத்திலே பாசமும் அமைந்திருக்கின்றன. உருவம் பத்மாசன நிலையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

7.4 குமார்க்கடவுளின் திருமேனிகள்

நான்கு கரங்கள் பொருந்திய சுப்பிரமணியரின் வடிவம் ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. மயில் வாகனராகி அவர் காட்சியளிக்கின்றார். பின்கரங்களிற் சக்தி, வச்சிராயுதம் ஆகியவை அமைந்திருக்கின்றன. முன் வலக்கரம் அபயமாக அமைந்துள்ளது. முன் இடக்கரம் மயிலைப் பிடித்த கோலத்திலே தெரிகின்றது. அஷ்ட சக்தி மண்டபத்தில் ஆறுமுகக் கடவுளின் வடிவம் அமைந்திருக்கின்றது. அதிலே பன்னிரண்டு கரங்கள் உள்ளன. முன்கரங்கள் இரண்டும் அபயமாகவும், வரதமாகவும் உள்ளன.

7.5 தேவர்களது திருமேனிகள்

இரதியும் மன்மதனும்

ரதி மன்மதன் ஆகியோரின் உருவங்கள் ஆயிரங்கால் மண்டபத்திலே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மன்மதனுடைய உருவம் சிதைவுற்றுள்ளது. கைகள் இரண்டும் உடைந்தவிட்டன. கையில் ஏந்திய கரும்பு வில்லின் ஒரு சிறிய துண்டமே எஞ்சியுள்ளது. இரதியின் வடிவம் நன்கு பேணப்பட்ட நிலையிலே காணப்படுகின்றது. ரதியை அழகின் உருவமாக விவரிக்கத்தக்க வண்ணம்

Hindu Sculpture and Iconography

கலைஞர் வடித்துள்ளனர். அன்னப்பறவையின் மேல் அமர்ந்திருக்கக் கோலத்தில் இவ்வடிவம் தெரிகின்றது. பக்கத்திலே அமைந்திருக்கும் சாமரை வீசும் உருவம் அற்புதக் கோலமானது.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. நாயக்கர் காலச் சிற்பங்களை வகைப்படுத்துக?
2. நாயக்கர் காலச் சிற்பங்களிலே காணப்படும் நுட்ப முறைகளை ஆராய்க?
3. நாயக்கர் காலச் சிற்பங்களிலே சிவனது திருமேனிகள் பெறும் முக்கியத்துவத்தை விளக்குக?
4. காளியின் உருவத் திருமேனிகளில் காணப்படும் சிற்பக்கலை நுணுக்கங்களை ஆராய்க?

அடிக்குறிப்புகள்

1. இராமசுவாமி, மே.சு., 1976, **தமிழ் நாட்டுச் செப்புத் திருமேனிகள்**, தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை, சென்னை.
2. காளிதாசு இராசு, வேலுச்சாமி சுதந்திரன், சந்திரகுமார், த., 1995, **சிந்தைக்கினிய சிற்பக்கலை**, தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
3. சுந்தரம்பிள்ளை, செ., 2001, **இந்து நாகரிகத்திற் கலை**, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.
4. பத்மநாதன், சி., 2001, **இந்து கலாசாரம், கோயில்களும் சிற்பங்களும்**, இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு.
5. நவரத்தினம், க., 1941, **தென்னிந்திய சிற்ப வடிவங்கள்**, திருமகள் அழுத்தகம், சுன்னாகம்.
6. வைத்தியலிங்கன், செ., 2003, **சிற்பக்கலை**, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.
7. ஸ்ரீநிவாஸன், பி.ஆர்., 1965, **கோயிற் கலையும் சிற்பங்களும்**, கலைஞன் பதிப்பகம். சென்னை.
8. இராஜசேகரன், 2003, **சைவப் பெருவெளியில் காலம்**, நர்மதா வெளியீடு.
9. சிவத்தம்பி, கா., 2007, **தமிழர் கலைகள்**, அனைத்துலக தமிழ்க்கலை நிறுவகம்.
10. Alice Boner, 1962, **Principles of Composition in Hindu Sculpture**, Cave Temple Period, E.J. Brill Leiden.
11. Gangola, O.C., 1915, **South Indian Bronzes**, Calcutta.
12. Goswami, A., 1959, **Indian Sculpture**, Rupa & Co., Calcutta.
13. Sivaramamurti, C., 1963, **South Indian Bronzes**, Lalit Kala Academy, New Delhi.

அத்தியாயம் 08

இறைத்திருமேனிகள்

அறிமுகம்

இந்துக்களது சிற்பக்கலை வளர்ச்சி என நோக்கும் பொழுது இறைத்திருவுருவங்கள் மிக முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றன. வேதாகமங்களிலும் புராணங்களிலும் சிற்ப சாஸ்திரங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள சிற்ப சாஸ்திர விதிகளுக்கமைவாகவே தொன்றுதொட்டு தற்காலம் வரையிலும் இத்திருவுருவங்கள் சிற்ப வல்லுனர்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இறைத்திருவுருவங்கள் பெரும்பாலும் பொதுவான கலைநுட்பங்கள் கொண்டனவாக அமைந்தாலும் உருவ அமைப்பில் வேறுபட்ட அமைப்புடையனவாகக் காணப்படுகின்றன. திருவுருவங்களின் தோற்றப்பொலிவுகள் யாவும் ஒவ்வொரு கடவுளினதும் பராக்கிரமத்தையும் வல்லமையையும் வெளிப்படுத்துவனவாகவும் தத்துவச் சிந்தனைகளின் உட்கிடக்கைகளாகவும் அமைகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. நடராஜர், தட்சணாமூர்த்தி திருவுருவங்கள் தத்துவச் சிந்தனைகளின் ஊற்றுக்களாக உள்ள அதேவேளை இறை பரத்துவத்தையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. இவ்வாறாக இந்துக் கடவுள்களின் திருவுருவச் சிறப்பை விளக்கும் வகையில் சிவனது மூர்த்திபேதங்களும் விநாயகர், வைரவர், பஞ்சமுக ஆஞ்சநேயர், ஹரிஹரர் போன்றோரது திருவுருவச் சிறப்புக்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

.....
.
பிரதான சொற்கள் : இறைத்திருமேனிகள், நடராஜர், தட்சணா மூர்த்தி, விநாயகர், வைரவர், ஹரிஹர மூர்த்தி, பஞ்சமுக ஆஞ்சநேயர்.

நோக்கங்கள்

1. இந்து சிற்பக்கலை மரபில் நடராஜர் திருவுருவம் பெறும் முக்கியத்துவத்தை விளங்கிக் கொள்வர்.
2. நடராஜர் திருவுருவம் எடுத்துரைக்கும் தத்துவக் கருத்துக்களை கண்டறிவர்.
3. விநாயகர் திருவுருவச் சிறப்பை அறிந்து கொள்வர்.
4. விநாயகரது 32 திருவுருவங்களின் அமைப்பு முறைகளையும் அறிந்து கொள்வர்.

Hindu Sculpture and Iconography

5. தட்சிணா மூர்த்தி திருவுருவின் சிறப்புக்களையும் தட்சிணா மூர்த்தி திருவுருவ வகைகளையும் பற்றி அறிவர்.
6. வைரவர் திருக்கோலம் பற்றி தெளிவாக விளங்கிக் கொள்வர்.

கற்றல் பேறுகள்

1. நடராஜர் திருவுருவத்தின் சிறப்புக்களையும் தத்துவ விளக்கத்தினையும் தெளிவாக எடுத்துரைப்பர்.
2. விநாயகரது 32 மூர்த்தங்கள் பற்றி விரிவாக விளக்கமளிப்பர்.
3. தட்சிணாமூர்த்தி வடிவத்தினை இனங்கண்டு, அவ்வுருவ வகைப்பாட்டினையும் ஒப்பிட்டு கருத்துரைப்பர்.
4. பஞ்சமுக ஆஞ்சனேய திருக்கோலத்தின் சிறப்புக்களை எடுத்துரைப்பர்.

பொருளடக்கம்

- 8.1 இந்துச் சிற்பக்கலை மரபில் நடராஜர் வடிவம்
- 8.2 சந்திரசேகர மூர்த்தி
- 8.3 வைரவர்
- 8.4 பிச்சாடனர்
- 8.5 தட்சிணா மூர்த்தி
- 8.6 பிள்ளையார்
- 8.7 ஹரிஹர மூர்த்தி
- 8.8 பஞ்சமுக ஆஞ்சனேயர்

8.1 இந்துச் சிற்பக்கலை மரபில் நடராஜர் வடிவம்

நடராஜர் - சொல்லிலக்கணம்

சிவனின் சிறப்புமிகு தோற்றமே கூத்தன் (வடமொழி - நடராசர்) திருக்கோலம் ஆகும். நடனக்கலை நூல்களிலே எடுத்தாளப்பட்டுள்ள நடனத்தின் 108 வகைக் கரணங்களிலும் வல்லவனாகக் கூறப்படுகிறது. எனினும், இவற்றுள் ஒன்பது கரணங்களில் மட்டுமே சிவனின் நடனத் தோற்றங்கள் விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. பரவலாகக் காணப்படும் நடராசரின் தோற்றம், ஒற்றைக் காலைத் தூக்கி நின்று ஆடும் நிலையாகும்.

Centre for External Degree and Professional Learning

நடராசர் என்ற சொல்லானது நட + ராசர் என பகுந்து நடனத்துக்கு அரசன் என்ற பொருள் தருகின்றது. நடராசர், நடராஜா, நடேசன், நடராசப் பெருமான் என்றெல்லாம் அழைக்கப்படுகிறார். கூத்தன் என்றால், கூத்து எனும் ஆடல் கலையில் வல்லவன் என்று பொருள். மேலும் ஞான கூத்தன் என்றும் சிவபெருமான் வழங்கப்படுகிறார். சிவபெருமானை சபேசன் என்று அழைக்கின்றார்கள். இதற்கு "சபைகளில் ஆடும் ஈசன்" என்று பொருள். பொற்சபை (கனக சபை), வெள்ளி சபை (ரஜித சபை), தாமிர சபை, ரத்ன சபை, சித்ர சபை என்று ஐந்து சபைகளில் சிவபெருமான் ஆடியதாக புராணங்கள் கூறுகின்றன. இச்சபைகள் பஞ்ச சபைகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

அம்பலத்தில் சிவபெருமான் ஆடுவதால் அம்பலத்தான் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். அம்பலம் என்ற சொல்லிற்கு திறந்தவெளி சபை என்று பொருளாகும். தில்லையாகிய சிதம்பரத்தில் ஆடுவதால் தில்லையம்பலத்தான் என்றும் சிதம்பரமானது பொன்னம்பலமாகியதால் பொன்னம்பலத்தான் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். மேலும், அம்பலத்தாடுபவன், அம்பலத்தரசன் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்.

தோற்றம்

சைவ ஆகமங்களிலும் சிற்பநூல்களிலும் பல்வேறு சைவ நூல்களிலும் நடராசர் தோற்றத்தின் விபரங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. கோயில் கட்டிடச் சிற்பங்களிலும் வணக்கத்துக்குரிய சிலைகளாகவும் காணப்படும் உருவங்களும் நடராசர் தோற்றத்தை விளக்குகின்றன. ஊன்றியிருக்கும் கால், குப்புற விழுந்து கிடக்கும் முயலகன் என்ற அசுரனின் முதுகின்மீது ஊன்றப்பட்டுள்ளது.

இடது கால் உடம்புக்குக் குறுக்காகத் தூக்கப் பட்ட நிலையில் உள்ளது. நான்கு கைகளைக் கொண்டுள்ள நடராசர் தோற்றத்தின் வலப்புற மேற் கையில், உடுக்கை எனப்படும் இசைக் கருவியும், இடப்புற மேற் கையில் தீச்சவாலையும், ஏந்தியிருக்க, வலப்புறக் கீழ்க் கை அடைக்கலம் தரும் நிலையில் (அபயஹஸ்தம்) உள்ளது. இடது கீழ்க் கை தும்பிக்கை நிலை (கஜஹஸ்தம்) எனப்படும் ஒருநிலையில், விரல்கள், தூக்கிய காலைச் சுட்டியபடி அமைந்துள்ளது.

மயிலிறகுபோல் வடிவமைக்கப்பட்ட தலை அணி ஒன்றும், பாம்பும் இத் தோற்றத்தின் தலையில் சூடப்பட்டுள்ளது. இவற்றுடன், கங்கையும், பிறையும் சடையில் காணப்படுகின்றன. முடிக்கப்படாத சடையின் பகுதிகள் தலைக்கு

Hindu Sculpture and Iconography

இருபுறமும், கிடைநிலையில் பறந்தபடி உள்ளன. இடையில் அணிந்துள்ள ஆடையின் பகுதிகளும் காற்றில் பறக்கும் நிலையில் காணப்படுகின்றன.

தோற்றமும் தத்துவமும்

ஒற்றைக் காலில் நின்றாடும் போதும் நடராஜனின் தலை சமநிலையில் நேராக நிற்கிறது. ஆடுவது தாண்டவமானாலும் சிற்சபை வாசனின் முகமோ சாந்த ஸ்வரூபம். இரண்டு காதுகளிலும் வளைந்த காதணிகள். வலது காதில் பாம்பு வடிவ வளையம். இடது காதில் கனிவாய் குழையும் தோடு வளையம். இந்த கோலத்திலும் உமையும் தன்னில் பாதி என்பதை இது உணர்த்துகிறது. முக்கண்ணனின் நெற்றியில், புருவங்களுக்கு மத்தியில், நெருப்பாய் எரியும் மூன்றாவது கண். முக்காலத்தையும் கடந்த ஞானத்தை குறிக்கிறது.

பொன்னம்பலவனின் ஆனந்த தாண்டவத்தில் பல திசைகளிலும் பறக்கிறது அவன் கேசம். கேசத்தி ஒரு சீராக முடிச்சுகளைக் காணலாம். அந்த கேச முடிச்சுகளில் கீழே உள்ளவற்றையும் பார்க்கலாம்!

அவற்றில், சேஷநாகம் - கால் சுயற்சியையும், கபாலம் - இவன் ருத்ரன் என்பதையும், கங்கை - அவன் வற்றா அருளையும், ஐந்தாம் நாள் பிறைச்சந்திரன் - அழிப்பது மட்டுமல்ல, ஆக்கத்திற்கும் இவனே கர்த்தா என்பதையும் குறிக்கின்றன.

பின் இடது கரத்தில் அக்னி, சிவன் - சம்ஹார மூர்த்தி என்பதை காட்டுகிறது. நமசிவாய என்னும் பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தின் (ஐந்தெழுத்து மந்திரம்) முதல் எழுத்தான “ந” வைக் குறிக்கிறது இந்தக் கரம்.

ஊன்றி நிற்கும் அவனது வலது கால்களோ, “ம” என்ற எழுத்தை குறிக்கிறது. மேலும் வலது கால், திரோதண சக்தியை காட்டுகிறது. இந்த சக்தியால் தான் மனிதர் உயர் ஞானத்தை தேடலினால் அனுபவ அறிவாக பெறுகிறார்.

வலது காலின் கீழே இருப்பது “அபஸ்மாரன்” எனும் அசுரன் - ஆணவத்தினால் மனித மனம் கொள்ளும் இருளைக் குறிக்கிறான். அவனோ நடராஜன் தூக்கிய இடது காலைப் பார்த்து இருக்கிறான் தஞ்சம் வேண்டி, தூக்கிய இடது கால், ஆணவம் மற்றும் மாயை ஆகியவற்றின் பிடியில் இருந்து விடுபட்டு ஆண்டவனின் அனுக்கிரஹத்தினை அடைந்திட வழி வகை செய்யும்.

முன் இடது கரமோ, பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தின் அடுத்த எழுத்தான “வா” வை குறிக்கிறது. இந்தக் கரம் யானையின் துதிக்கைபோல் இருக்க, தூக்கிய இடது

காலைப் பாடும் - அங்குதான் மாயை அகற்றி அருள் தரும் அனுக்கிரக சக்தி இருக்கிறதென கைகாட்டி சொல்கிறது.

பின் வலது கரம், பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தின் அடுத்த எழுத்தான “சி” யை குறிக்கிறது. அந்தக் கையில்தான் உடுக்கை (டமரு) என்னும் ஒலி எழுப்பும் இசைக் கருவி. இந்த உடுக்கையின் ஒலியில் இருந்துதான் ப்ரணவ நாதம் தோன்றியது என்பார்கள்.

அடுத்தாக, ஆடல் வல்லானின் முன் வலது கரமோ, அபயம் அளித்து, “அஞ்சாதே” என்று அருளும் காட்சி, பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தின் கடைசி எழுத்தான “ய” வை காட்டுகிறது.

நடராஜனின் திருவுடலில் நாகம் ஒன்று தரித்திருப்பதைப் பார்க்கலாம். இந்த நாகம் - சாதரணமாய் சுருண்டு இருக்கும், யோகத்தினால் எழுப்பினால் உச்சி வரை மேலெழும்பிடும் குண்டலினி சக்தியைக் குறிக்கிறது. அவன் இடையை சுற்றி இருக்கும் புலித்தோல், இயற்கையின் சக்தியை காட்டுகிறது. அதற்கு சற்று மேலே கட்டியிருக்கும் இடைத்துணியோ அவன் ஆடலில், இடது பக்கமாய் பறந்து கொண்டிருக்கிறது.

பொன்னம்பலம் தன்னில் நின்றாடும் நடன சபேசனை சுற்றி இருக்கும் நெருப்பு வட்டம், அவன் ஞானவெளியில் தாண்டவாமடுவதை காட்டுகிறது. ஒவ்வொரு தீஜ்வாலையிலும் மூன்று சிறிய ஜ்வாலைகளைக் காணலாம். அதன் மேலே “மகாகாலம்”, அது காலத்தின் தொடக்கம், நடப்பு மற்றும் முடிவுதனைக் குறித்திடும். நடராஜராஜன் நின்றாடும் “இரட்டைத் தாமரை” பீடத்தின் பெயர் “மஹாம்புஜ பீடம்.” இந்த பீடத்திலிருந்துதான் அண்ட சராசரமும் விரிவடைகிறது.

ஐந்தொழில் தத்துவம் - ‘ஐந்தொழில் வல்லான் நிலை’

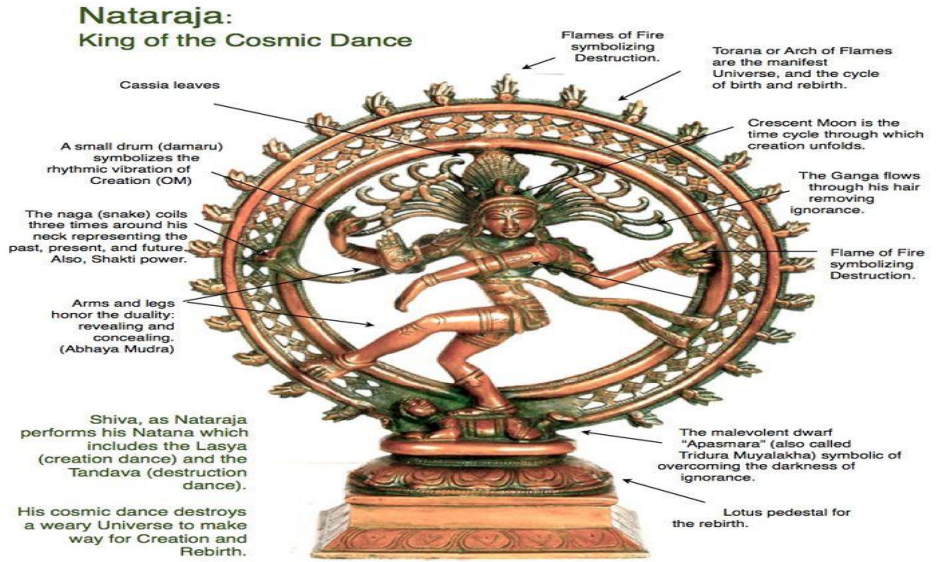
இறைவனுக்குரிய ஆக்கல், அழித்தல், காத்தல், அருளல், மறைத்தல், என்ற ஐந்தொழில்களின் விளக்கமாகத்தான் இந்த ஆடல் வல்லான் சிலை உருவாக்கப்பட்டது.

1. வலக்கையில் உள்ள உடுக்கை ஒலி - ஆக்கல் தொழிலை விளக்குகிறது.
2. இரண்டாவது வலது கையின் வாழ்த்துகின்ற தோற்றம் - காத்தல் தொழிலைக் குறிக்கிறது.
3. மேல் இடைக்கையில் உள்ள சுடர் நெருப்பு - அழித்தலைக் குறிக்கிறது.

Hindu Sculpture and Iconography

4. கீழ் இடக்கையும் முயலகனை மிதிக்கும் வலது காலும் மறைத்தலைக் குறிக்கிறது. வலக்கால் ‘அனைத்தையும் ஒடுக்கி மறைக்கின்ற ‘ஆடியபாதம்’ எனப்படும். சிறப்பாக, முயலகனின் (அரக்கன்) ஆட்டங்களை எல்லாம் ‘அடக்கிய பாதம்’ ஒடுக்கிய பாதம்’ அவனால் விளந்த அச்சங்களையெல்லாம் மறைத்த பாதம் அல்லது ‘அழித்த பாதம்’ எனப்படும்.

குறிப்பு:- கீழ் இடக்கை மட்டும் தான் மறைத்தலைக் குறிக்கிறது என்றும்,

Nataraja Nataraja Nartana Sundara Nataraja The Lord of the Cosmic Dance. Beautiful dancer.

©2010 Yoga World Reach

Inner Power Yoga Teacher Training

முயலகனை மிதிக்கும் வலதுகால் கொடியனவற்றை ஒடுக்குதல் என்ற தத்துவத்தைக் குறிக்கின்றது என்றும் பதினெண்சித்தர்களின் வாக்குகளிலும், வாக்கியங்களிலும், வாசகங்களிலும், நான்மறைகளிலும் மிகத் தெளிவாக குறிக்கப்படுகின்றன.

1. இடக்காலின் தூக்கிய திருவடி அருளுதல் எனும் தத்துவத்தை விளக்குகிறது. இந்த இடக்கால் “தூக்கிய திருவடி” அல்லது “குஞ்சிதபாதம்” எனப்படும்.

ஐந்தெழுத்து மந்திரத்துடனான தொடர்பு

நடராசர் சிலையினை ‘நமச்சிவாய’ என்ற சொல்லுக்கு உரிய விளக்கமாகவும் விளக்கிக் காட்டியுள்ளார்கள் பதினெண்சித்தர்கள்.

1. ந – ஆக்கல் – வலது மேல் கை
2. ம – காத்தல் – வலது கீழ்க் கை
3. சி – அழித்தல் – மேல் இடக்கை
4. வா – மறைத்தல் – கீழ் இடக்கை
5. ய - அருளல் – தூக்கிய இடக்கால்
6. ச் – ஒடுக்குதல் – ஊன்றிய வலதுகால்

நடராஜர் சிலையும் அறிவியலும்

கார்ல் சகன் எனும் விஞ்ஞானி பிரபஞ்சத்தில் எல்லையற்ற காலத்தையும் ஆக்கலையும் அழித்தலையும் சுட்டிக் காட்டும் சிவநடராஜரைப் பற்றி தமிழகத்தில் அறிந்து கொண்டு நடராஜரைத் தன் காஸ்மாஸ் தொடரில் பத்தாவது எபிசோடான ‘தி எட்ஜ் ஃபார் எவரில்’ (The edge forever) அவர் பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

இதே கால கட்டத்தில் அணுத்துகள் விஞ்ஞானத்தை விளக்க வந்த உலகின் மிகப்பெரும் இயற்பியல் விஞ்ஞானியான டாக்டர் பிரிட்ஜாஃப் காப்ரா சிவ நடராஜாவின் நடனத்தைக் கண்டு அதிசயித்திருந்தார்! ஆஸ்திரியாவில் பிறந்த அமெரிக்க விஞ்ஞானி இவர். “தி டாவோ ஆஃப் பிஸிக்ஸ்” (The Tao of Physics) என்ற இவரது நூல் உலகப் பிரசித்தி பெற்றது. இந்த நூல் 1975ல் வெளிவந்தது. 23 மொழிகளில் 43 பதிப்புகளாக வெளிவந்தன.

அதில் அவர் சிவ நடராஜரின் நடனம் பற்றிக் கூறுகிறார்.

“மேலை நாடுகளின் இயந்திரத்தனமான பார்வையை விட கீழை நாடுகளின் பார்வை உயிருள்ள முழுமையான ஒன்று அது சுற்றுப்புறச் சூழலை ஒட்டியது! கீழை நாட்டு ஞானிகளுக்கு பொருள்கள் எப்போதும் மாறிக் கொண்டே இருக்கும் திரவ வடிவம் போன்ற ஒன்றுதான்! பிரபஞ்சம் எப்போதுமே இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் பிரிக்க முடியாத ஒன்றாக அவர்களால் காணப்பட்டது. இந்தக் கருத்தே இன்றைய நவீன பௌதிகத்திலும் உருவாகி வருகிறது. நவீன பௌதிகம் அணுத்துகளை – தொடர்ந்து நடனமாடும் ஒன்றாக – அதிர்ந்து

Hindu Sculpture and Iconography

கொண்டே இருக்கும் ஒன்றாகக் கூறுகிறது. கீழை நாட்டு ஞானிகள் உலகைப் பற்றி விவரிப்பது போலவே இது உள்ளது. ஆற்றல் நடனம் அல்லது உலகை உருவாக்கி பின்னர் அழிக்கும் நடனமானது சிவ நடராஜரின் நடனம் போலவே உள்ளது.”

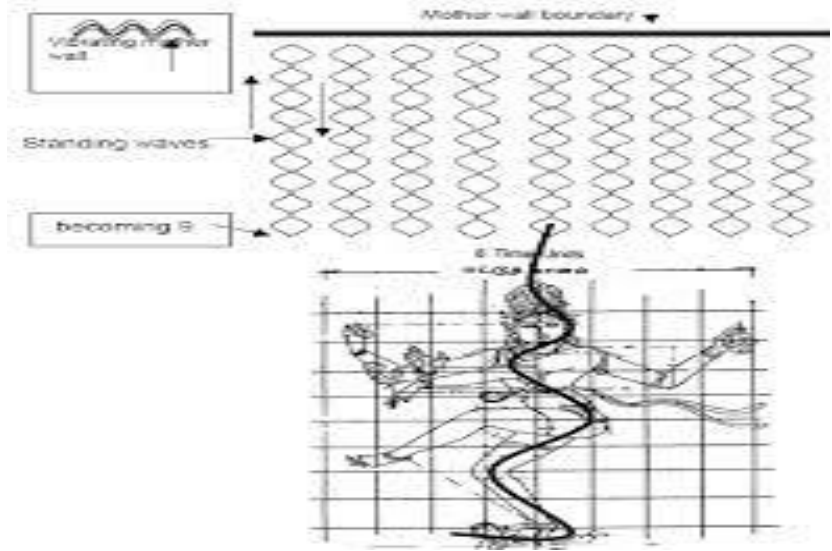
அணுத்துகள் விஞ்ஞானம் கற்க விரும்புவோர் நடராஜரின் நடனத்தைப் பற்றி முதலில் சற்று அறிய வேண்டும் என்றார் காப்ரா! அணுவில் உள்ள அசைவை – நடனத்தை – சிவ நடராஜரின் ஆட்டத்தில் கண்ட காப்ரா அதை அப்படியே லாஸ் ஏஞ்சலீஸில் 1977 அக்டோபர் 29ம் தேதி பிஸிக்ஸ் அண்ட் மெடா பிஸிக்ஸ் என்ற கருத்தரங்கத்தில் தான் ஆற்றிய முக்கிய உரையில் உலகத்திற்கு விளக்கினார்.

“நவீன இயற்பியல் விஞ்ஞானிகள் பொருளை அசைவற்ற ஜடமாகக் கருதவில்லை. துடிப்புள்ள தொடர்ந்து நடனமிடும் ஒன்றாகக் கருதுகின்றனர். இந்தியக் கலைஞர்கள் சிவ நடராஜரின் நடனத்தைச் சித்தரிக்கும் அருமையான ஓவியங்களையும் சிற்பங்களையும் படைத்துள்ளனர். இவை பிரபஞ்ச நடனத்தின் பார்வை சித்திரங்களாகும். மேற்கத்திய நவீன உபகரணங்களை உபயோகித்து இப்போது நாம் கண்டறிந்துள்ளவை சிவ நடனத்தின் புதிய பிரதியே. ஹிந்து சிற்பங்களில் உள்ள பிரம்மாண்டமும் அழகும் இதிலும் உள்ளன என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஆகவே அவை இரண்டையும் இணைத்துள்ளேன்.”

Centre for External Degree and Professional Learning

நவீன உபகரணங்கள் மூலமாக அணுவில் உள்ளே துகள்கள் நடனமிடும் அற்புதக் காட்சியைப் படம் பிடித்து அதை அப்படியே நடராஜரின் நடனத்துடன் ஒப்பிடும் காட்சியைப் பார்த்த உலக விஞ்ஞானிகள் வியந்தனர். விஞ்ஞானிகள் தங்களது நவீன உபகரணங்கள் வாயிலாகக் கண்டதை நம் மெய்ஞானிகள் அந்தக்கரணம் வழியே கண்டு அப்படியே உலகிற்கு எடுத்துரைப்பதன் உதாரணம்தான் அருணகிரிநாதர் தன் திருப்புகழில் பாடிய பரமகுருவாய், அணுவில் அசைவாய் என்ற வரிகளாகும்.

இதைத் தொடர்ந்து 2004ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 18ம் தேதி ஐரோப்பிய அணுத்துகள் இயற்பியல் ஆராய்ச்சி மையத்திற்கு இந்திய அரசாங்கம் 2

மீட்டர் (சுமார் ஆறு அடி) உயரமுள்ள நடராஜரின் சிலையை அந்த நிறுவன விஞ்ஞானிகள் இந்தியாவுடன் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் நல்லுறவைப் போற்றும் வகையில் வழங்கியது. (ஜெனிவாவில் அமைந்திருக்கும் இந்த மையத்துக்கு இந்தியா வழங்கிய நடராஜரின் சிலையைப் படத்தில் பார்க்கலாம்) செர்ன் (ஊறுசு) விஞ்ஞானிகள் அணுத்துகள் நடனத்தையும் நடராஜரின் நடனத்தையும் ஒப்பிடுவதைப் போற்றி நன்றி தெரிவிப்பதற்காக இதை வழங்குவதாக இந்திய அரசு பெருமையுடன் தெரிவித்தது.

Hindu Sculpture and Iconography

Shiva's Cosmic Dance at CERN

BY: FRITJOF CAPRA

[Photos: Giovanni Chierico]

Sep 18, GENEVA, SWITZERLAND (SUN) — On June 18, 2004, an unusual new landmark was unveiled at CERN, the European Center for Research in Particle Physics in Geneva - a 2m tall statue of the Indian deity Shiva Nataraja, the Lord of Dance. The statue, symbolizing Shiva's cosmic dance of creation and destruction, was given to CERN by the Indian government to celebrate the research center's long association with India.

In choosing the image of Shiva Nataraja, the Indian government acknowledged the profound significance of the metaphor of Shiva's dance for the cosmic dance of subatomic particles, which is observed and analyzed by CERN's physicists. The parallel between Shiva's dance and the

சிறப்புமிகு நடராஜர் திருமேனி உள்ள இடங்கள்

சிதம்பரம்

நடராசர் என்றாலே தில்லை என்று அழைக்கப்படும் சிதம்பரம் அனைவருக்கும் ஞாபகத்திற்கு வரும். நடனக்கலைகளின் தந்தையான சிவபெருமானின் நடனமாடும் தோற்றம் நடனராசன் எனப்படுகிறது. இது மருவி நடராசன் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. சிவபெருமனில் பலவகையான நடனங்களில் இத்தலத்தில் ஆனந்த தாண்டவம் நிகழ்கின்றது. பஞ்ச சபைகளில் இத்தலம் கனக சபை என்று பொற்றப்படுகிறது. அம்பலத்தில் இது பொன்னம்பலமாகும்.

திருஉத்தரகோசமங்கை

தில்லையில் நடனமாடும் முன்பு இராமநாதபுரம் மாவட்டம் திருஉத்தரகோசமங்கை எனும் தலத்தில் நடராசர் தனிமையில் நடனமாடியதாகப் புராணங்கள் சொல்கின்றன. இத்தலத்தை ஆதி சிதம்பரம் என்றும் இத்தல இறைவன் ஆதி சிதம்பரேசுவரர் என்றும் அழைக்கின்றனர்.

Centre for External Degree and Professional Learning

இங்குள்ள நடராசர் ஐந்தரை அடி உயரம் - முழுவதும் மரகதத் திருமேனி. விலை மதிப்பிட முடியாத ஆண்டு முழுவதும் சந்தனக் காப்பிலேயே காட்சியளிக்கிறார். மார்கழித் திருவாதிரை அன்று மட்டும் சந்தனக்காப்பு முழுவதும் களையப்பட்டு, இரவு அபிஷேகங்கள் நடைபெறுகின்றன. அபிஷேக ஆராதனைகள் முடிந்த பின் மீண்டும் சந்தனக்காப்பு சார்த்தப்படும். அக்காப்பிலேயே அடுத்த மார்கழித் திருவாதிரை வரை பெருமான் காட்சித் தருகிறார். அம்பலவாணர் அம்பிகை காண இங்கு அறையில் ஆடிய நடனத்தை தில்லையில் அம்பலத்தில் ஆடினார் என்று சொல்லப்படுகிறது

மதுரை

எப்போதும் வலது காலை ஊன்றி இடது காலைத் தூக்கி ஆடும் சிவபெருமான், இச்செப்புத் திருமேனியில் இடது காலை ஊன்றி வலது காலைத் தூக்கி ஆடுகின்றார். ஒரே காலை ஊன்றி ஆடினால் இறைவனுக்குக் கால் வலிக்குமே என்றெண்ணிப் பாண்டிய மன்னன் கால்மாறி ஆடும்படி வேண்டியதால் சிவ பெருமான் கால்மாறி ஆடியதாகக் புராணங்கள் சொல்கின்றன. மதுரை மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் ஆலயத்தில், சுவாமி சன்னதியில், வெள்ளியம்பலத்தில் கால்மாறி ஆடிய நடராசர் திருமேனி உள்ளது.

CERN ஆய்வகத்தில் நடராசர் சிலை

2004 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசால் ஜெனிவாவில் உள்ள CERN (European Center for Research in Particle Physics) ஆய்வகத்திற்கு ஆறு அடி உயரம் கொண்ட நடராசர் சிலை அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டது. நடராசர் நடன கோலத்தில் காட்சி தரும் இச்சிலை அந்த ஆய்வகத்திற்கு இந்தியாவுடன் இருந்த பல்லாண்டு கால தொடர்பை சுட்டிக்காட்டும் பொருட்டு வழங்கப்பட்டது. உலகத்தின் ஆக்கத்திற்கும், அழிவிற்கும் காரணமாக கருதப்படும் இந்த பிரபஞ்ச நடனத்திற்கும், நவீன இயற்பியலுக்கும் உள்ள தொடர்புகளை சுட்டிக்காட்டும் விதமாக முனைவர் ஃப்ரிட்ஜா ஃப் காப்ரா (Fritj of Capra) விளக்கியுள்ள சிறப்பு வாய்ந்த வரிகளும் அதில் உள்ள கல்வெட்டில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

"Hundreds of years ago, Indian artists created visual images of dancing Shivas in a beautiful series of bronzes. In our time, physicists have used the most advanced technology to portray the patterns of the cosmic dance. The metaphor of the cosmic

Hindu Sculpture and Iconography

dance thus unifies ancient mythology, religious art and modern physics."

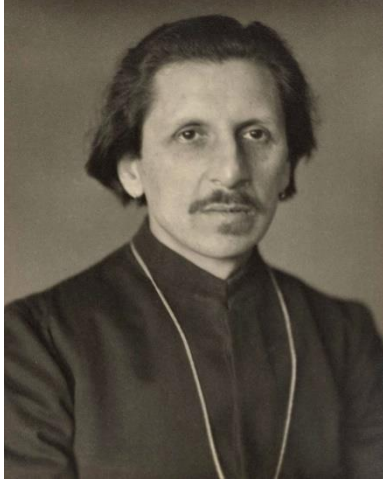
அதாவது,

“நூற்றுக்கணக்கான வருடங்களுக்கு முன்பே இந்திய கலைஞர்கள் சிவபெருமானின் நடன கோலத்தை வெண்கலத்தில் வடித்துள்ளனர். நம்முடைய காலத்தில் இயற்பியல் வல்லுனர்கள் மிக நவீன தொழில்நுட்பங்களை பயன்படுத்தி இந்த பிரபஞ்ச நடனத்தினை வருணித்துள்ளோம். இப்பிரபஞ்ச நடனத்தின் உருவணி மெய்ஞானத்தையும் அறிவியலையும் ஒன்றிணைக்கிறது.”

என்று அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும், இது குறித்து அவர், "TAO OF PHYSICS" என்ற புத்தகத்தையும் எழுதியுள்ளார். அந்த புத்தகத்தில் இந்து மதத்திற்கும் இயற்பியலுக்கும் உண்டான தொடர்புகளை அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆனந்த குமாரசாமியும் நடராஜர் சிலையும்

நடராஜர் தொடர்பாக ஆராய்ந்தவர்களுள் ஆனந்த கென்டேஷ் குமாரசாமி

முக்கியமானவர். இவர் சிறந்த மற்றும் சிறந்த கலை வரலாற்றாசிரியர்களில் ஒருவர். அவர் இலங்கையின் கொழும்பில் ஆகஸ்ட் 22, 1877 அன்று ஒரு தமிழ் தந்தை - முத்து குமாரசாமி மற்றும் பிரிட்டிஷ் தாய் - கென்ட்டின் லேடி எலிசபெத் களிமண் பீவி ஆகியோருக்குப் பிறந்தார். குமாரசாமி இந்திய கலாச்சாரத்தின் பல்வேறு அம்சங்களைத் தொட்டார் அவரது ஆய்வு ஆன்மீகவாதிகள் மற்றும் சிந்தனையாளர்களின் எழுத்துக்கள்

அவரை அனைத்து மதங்களின் அடிப்படை ஒற்றுமை பற்றிய நம்பிக்கைக்கு இட்டுச் சென்றது. கலைப் படைப்புகள் ஒரு நாட்டின் தத்துவம், இலக்கியம், மதம் மற்றும் பாரம்பரியக் கருத்துக்களுக்கு பங்களிப்பதாக அவர் கருதினார்.

குமாரசாமியின் தி டான்ஸ் ஆஃப் சிவா (The Dance of Shiva) எனும் நூல் நடராஜர் தொடர்பாக விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளது. இதன் முக்கிய நோக்கம் நடராஜ சக்தியை வெளிப்படுத்துவதும், அது சேமித்து வைத்திருக்கும் அணைத்து செல்வங்களையும் சித்தரிப்பதும், அது மனித இனத்திற்கு தருகின்ற நன்மைகளை வெளிப்படுத்துவதுமாகும்.

8.2 சந்திரசேகர மூர்த்தி

சிற்பரத்தினத்தின் ஒரு பகுதியில் தியான சுலோகங்களின் மூலம் இந்து சிற்பங்களை உருவாக்கும் சிற்பிகளுக்காக பல ஷூபங்களை விளக்குகிறது. இங்கு சந்திரசேகரர் (பிறைசூடி) சிற்பத்தை உருவாக்கும் சிற்பி பாராயணம் பண்ணி மனதில் பதிக்க வேண்டிய தியானசுலோகத்தை சிற்பரத்தினத்திலிருந்து உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டலாம்.

“சந்திரசேகரமூர்த்தி கேவலம்” என்றும் “பார்வதியோடு கூடியவர்” என்றும் “ஆலிங்கம்” என்றும் மூன்று வகைப்படுவர். அவற்றுள் கேவலம் இரண்டு கால்களும் சமமாக உள்ள நிலையில் அமைக்கப்பட வேண்டும். வலது கையில் அபயதான முத்திரையும் இடது கையில் வரதான முத்திரையும் அமைக்க வேண்டும். மற்றொரு இடது கையில் பெண் மானையும், மற்றொரு வலது கையில் மழுவையும் அமைக்க வேண்டும். இவர் சடையுடன் கூடியவர். வலது புறத்தில் பாதி (பிறை) சந்திரனை அணிந்திருப்பார். அல்லது இடது புறத்திலும் மேற்படி சந்திரனை அமைக்கலாம். பவளம் போன்ற சரீரகாந்தியுடையவர். மூன்று திருக்கண்கள் உடையவர். அழகிய முகமுள்ளவர். எல்லா அணிகளும் அணிந்திருப்பவர். இருபுறங்களிலும் வஸ்திரத்தின் நுனி, நலகம் (முழங்காலிலிருந்து கணைக்கால் வரை கீழ்ச்செல்லும் நீண்டதொரு எலும்பு, “நலகம்” எனப்படும்.) முடியும் வரை தொங்குமாறும் நடுவில் இரு தொடைகளின் மத்தியில் தோன்றுமாறும் அமைக்க வேண்டும். “கேவலம்” எனப்படும் சந்திரசேகரமூர்த்தி இவ்வாறு அமைக்கப்படவேண்டும்.

மேற்கூறப்பட்டபடி, அதே சந்திரசேகரமூர்த்தி இடப்புறம் தனியான பீடத்தில் பார்வதியுடன் சேர்த்து அமைக்கப்பட்டால் அதை “கௌரீஸஹித சந்திரசேகரமூர்த்தி” என்பர். தனது பக்கத்தில் சார்ந்திருக்கும் தேவியை கொங்கைக்கும், நாபிக்கும் நடுவில் சிவபெருமான் தனது வரதக் (இடது) கையினால் இடது புறமாக அணைத்தவாறு அமைக்கப்பட்டால் இவர் “ஆலிங்கன சந்திரசேகரமூர்த்தி” எனப்படுவர். “பார்ச்வ” ஸரத்திரத்திற்கு

Hindu Sculpture and Iconography

அடுத்தாற்போல் இடதுபுறத்தை ஆலிங்கனம் செய்தவாறு அமைக்கலாம். இதில் தேவியின் வலது கையினால் சிவனுடைய வலப்புறத்தை அரைநாண் கயிற்றுக்கு மேல் அணைத்தவாறு, அவளது இடதுகையில் புஷ்பத்தை தரித்தவாறு அமைத்தல் வேண்டும்.

ஆலிங்கன சந்திரசேகரமூர்த்தியை மற்றொரு விதமாகவும் அமைக்கலாம். இதில் சிவன் முன்போலவே இருப்பார். தேவி தனது வலது கையில் சிவப்பான குவளை மலரை வைத்திருப்பார். இடது கையைத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டிருப்பார். இப்படி ஆலிங்கன சந்திரசேகரமூர்த்தி மூன்று வகைப்படுவார். இவ்வாறு சந்திரசேகரமூர்த்தியில் ஐந்து விதம் கூறப்பட்டது.

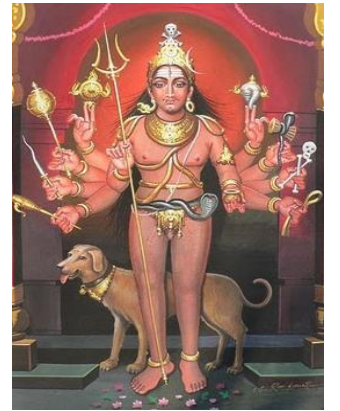
மேற்குறித்த சந்திரசேகரமூர்த்திக்குரிய தியான சுலோகங்களை பாராயணம் செய்து மனதில் பதித்த சிற்பி சந்திரசேகரமூர்த்தியை உருவாக்குவதற்குரிய உத்தமதச தாலத்தின் பிரமாணத்திற்கு அமைவாக சிற்பத்தை உருவாக்க வேண்டும்.

8.3 வைரவர்

வைரவர் சிவனுடைய அம்சமாகவும் அவருடைய புத்திரர்களுள் ஒருவராகவும் கொள்ளப்படுகிறார். வேத கால உருத்திரனின் பயங்கர அம்சம் வைரவ மூர்த்தியிலும் பிரதிபலிக்கின்றது. சிவனின் மூர்த்தி பேதங்களில் ஒன்றாக வைரவரும் கொள்ளப்படுவதுடன் சிவன் வேறு வைரவர் வேறல்ல, சிவனே வைரவர் என்ற கருத்தும் காணப்படுகிறது. சிவத்தினின்று தோன்றியபடியால் இவர் சிவ குமாரர் என அழைக்கப்படுகிறார். ஆகமங்களும் புராணங்களும் வைரவ மூர்த்தியை சம்கார மூர்த்தியாகவும் சிரச்சேத மூர்த்தியாகவும் இரத்தப் பிட்சையேற்ற மூர்த்தியாகவும் குறிப்பிடுகின்றன. இவரது வாகனம் வேத வடிவமாகிய நாயாகும்.

வைரவருக்கு கால வைரவர், மஹா வைரவர், ஷேத்ரபாலர், பிருமமா சிரஷேத மூர்த்தி என்று பல பெயர்களாலும் அழைக்கப்படுகின்றார்.

வைரவக் கடவுள் சத்துவ குணத்தில் தாமத குணத்தவர். அவர் சங்கார உருத்திரர் எனக் கருதப்படுகிறார். சகல தத்துவ சம்பந்தங்களையும் சங்கரித்து ஆன்மாக்களை ஈடேற்றுவங் கோலமே இதுவாகும். அவரது உருவம் சுத்த நிர்வாணமாயிருக்கும். உலகப்பற்றை விட உலகப்

பற்றை விடுதே கடினம். உடல் பற்று இருந்தால் உடை இல்லாது இருக்க முடியாது. அப்பற்றினையும் விடு என்பதே அவருடைய வடிவம் சுட்டி நிற்கும் விளக்கமாகும்.

ஆலயத்தில் வைரவ மூர்த்தி காவல் தெய்வமாகவுள்ளது. கோயில் பூஜை எல்லாம் முடிந்து கடைசி பூஜை வைரவருக்கு நடத்தி கோயில் சாவியை வைரவரிடம் ஒப்படைப்பார்கள். இரவு பள்ளியறை முடியவுடனே வைரவருக்கு வழிபாடியற்றி அவருடைய பரிவாரங்களாகிய வேதாள கணங்களுக்கு பலி போடப்படுகின்றது. “ஊரின் பாதுகாப்புப் பொருட்டும் பிணி நீக்கத்தின் பொருட்டும் துன்ப நீக்கத்தின் பொருட்டும் பாயாசன்னத்தால் பலி சமைக்க வேண்டும்” உன்பது ஆகம விதியாகும். அதன் பின்னரே பள்ளியறை முத்திரா தண்டம் வைரவரிடம் ஒப்படைக்கப்படுகின்றது.

வைரவக் கடவுளின் தோற்றம் செஞ்சடையும் முக்கண்ணும் நீலநிறத்திருமேனியும் சூலம், பிரமகபாலம், பாகம், உடுக்கு ஆகியவற்றைத் தரித்த நான்கு திருக்கைகளும் வச்சிர தந்தங்களும் கோபக் குறிப்போடு கூடிய சிரிப்பும் வேதமாகிய நாய் வாகனமும் கொண்ட கோர மூர்த்தமாகும். திருமூலர் திருமந்திரத்தில் “பக்தர்களின் மனதில் தோன்றும் பகைமையான ஆணவத்தை அளிக்க தமது இரு கரங்களில் சூலமும் கபாலமும் ஏந்தி ஞானத்தையே உடலாகக் கொண்டு வைரவர் உலவுகின்றார்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். மற்றுமொரு பாடலில் “கபாலம், சூலம், தாடி, பாசம், இறுந்த சிரம், வாள் என்ற ஆறு கைகள் கொண்டவர்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மஹா வைரவர்

ஒளி பொருந்திய உக்கிரமும் எண் கரங்களில் சர்ப்பம், டமருகம், அங்குசம், கட்கம், அமிருதகபாலம், வரம், அபாயம் ஆகியவற்றை தாங்கியுள்ள மஹா வைரவர் மரகதம் போன்ற நிறமுடையவர். சந்திரனைச் சிரசில் கொண்டவர். ஜடாமுடியும் மூன்று கண்களும் உடையவர். இவரது வாகனம் நாயாகும்.

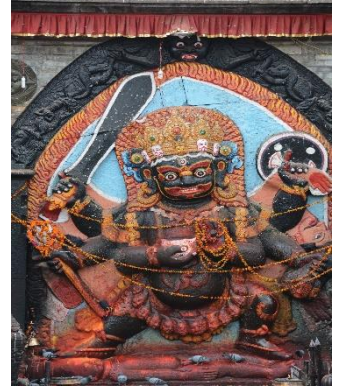
Hindu Sculpture and Iconography

கால வைரவர்

கபாலத்தை கையில் ஏந்தியவர். போர்க்கோலத்தில் காட்சி தருபவர். காதுகளில் அழகிய குண்டலங்களைத் தரித்திருப்பவர். கையில் தண்டத்தை வைத்திருப்பவர். கரு நிறத்தவர். சர்ப்பத்தைப் பூணூலாகக் கொண்டவர். இடையூறுகளை மாய்த்து தம் பக்கதர்களுக்கு இன்பம் அளிப்பவர்.

உக்கிர வைரவர்

காண்போரை மிரளச் செய்யும் உக்கிர வடிவம். முகத்தில் கோபக்கனல் கொந்தளிக்க ஆவேசத்துடன் பிரம்ம சிரச்சேதம் செய்தவரே உக்கிர வைரவர். ஆலயச் சிற்பங்களில் காணப்படுகின்ற உக்கிர வைரவர் சிற்பங்களில் ஜடாமுடி தீச்சுடர் போன்று சித்தரிக்கப்பட்டு காணப்படும். கரங்களில் பயங்கரமான ஆயுதங்கள் காணப்படும்.

வடுக நாதன்

சுவாந (நாய்) வாகனத்தின் மீது அமர்ந்த நிலையில் அருள் புரிபவரே வடுகநாதன். வைரவ மூர்த்தங்கள் பலவற்றுள் சாதாரணமானவர்களின் உபாசனைக்குகந்த வடிவமிதாகும். கருணை மிக்க வடிவம். அட்ச மாலை, கமண்டலம் ஆகியவற்றைக் கொண்ட இவர் வாக்யதேவியுடன் கூடியவர். தன்னை வழிபடுகிறவர்களுக்கு அருள் நல்குவதில் நாட்டம் கொண்டவர். பல ஆலயங்களில் வடுகநாதருக்கு சன்னதிகளும் சிற்பங்களும் இருக்கின்றன.

சட்டை நாதன்

இவர் வைரவ மூர்த்தியின் மற்றோர் வடிவமாகும். நரசிம்ம உக்கிரத்தைக் குறைத்த சட்டைநாதனுக்கு தஞ்சை மாவட்டத்து சோழர் பழைய கோயில்களில் சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆவேசமாக நரசிம்மத்தைக் கௌவி அதன் உக்கிரத்தை உறிஞ்சும் பாணியில் சட்டைநாதர் வடிவங்கள் சிற்பத்தில் சித்தரிக்கப்படுகின்றன.

சிவபிரானின் அறுபத்து நான்கு சிவமூர்த்தங்களைப் பற்றிக்கூறும் சிவபராக்கிரமம் என்ற நூல் வைரவர் பற்றி விளக்கும் போது அவர் வைரவ மூர்த்தி பேத்தோத்தாரண மூர்த்தி, வடுக மூர்த்தி, வேத்திர பாலக மூர்த்தி என்ற நான்கு வடிவங்களைக் கொண்டவர் என்று கூறுகின்றது.

பாக்கியம் என்ற நூலோ வைரவரை அஷ்ட வைரவராக விபரித்து அவருக்கு அஷ்ட வைரவ சக்திகளையும் குறிப்பிடுகின்றது. அவை வருமாறு:

அசிதாங்க வைரவர் - பிராம்ஹி

குர வைரவர் - மாகேஸ்வரி

கண்ட வைரவர் - கோமாரி

குரோத வைரவர் - வைஷ்ணவி

உன்மத்த வைரவர் - வராஹி

கால வைரவர் - மஹேந்திரி

பீஷ்ண வைரவர் - சாமுண்டர்

சம்ஹார வைரவர் - சண்டிகா

8.4 பிச்சாடனர்

சைவமரபிலே முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபிரான் அருவம், உருவம், அருவருவமாக வழிபடப்படுகின்றார். பார்க்குமிடந்தோறும் நீக்கமற விளங்கும் அப்பெருமான்

ஆன்மாக்களுடைய ஈடேற்றத்திற்காக பல அருளுருவத் திருமேனிகளுடன் எழுந்தருளியுள்ளார். இத்திருமேனிகள் 25 எனவும் 64 எனவும் சமய நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. அவர் கலையாகவும் கலைஞானமாகவும் விளங்குகிறார்.

இத்திருமேனிகளுள் ஒன்றாக பிச்சாடனர் திருவுருவம் உள்ளது. எல்லாம் வல்லவரும்

எல்லாச் செல்வங்களையும் உடையவருமான இறைவன் பிச்சாடனராக (பிச்சை எடுத்து அங்குமிங்கும் திரிபவராக) விளங்கிய திருக்கோலம் இதுவாகும். இவர் பிச்சைத் தேவர், பிச்சை உவக்கும் பெருமான் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றார்.

Hindu Sculpture and Iconography

பௌராணிக ரீதியிலே தம்மை அவமதித்த பிரமாவின் ஐந்தாவது தலையினைத் தமது வைரவத் திருவுருவத்தைக் கொண்டு கொய்தார் எனவும் பின்னர் அதனைப் பிச்சைப் பாத்திரமாகப் பயன்படுத்தினார் என்றும் கூறப்படுகின்றது. அத்தோடு தாருகா வனத்தில் உள்ள முனிவர்களின் அகந்தையை நீக்கும் முகமாக சிவபிரான் பிச்சாடனர் வடிவமும் திருமால் மோஹினி வடிவமும் தாங்கினார். பிச்சாடனரைக் கண்டு முனிவர்கள் மனைவியரும் மோஹினியின் அழகிலே முனிவர்களும் மதிமயங்கினர். அம்முனிவர்கள் சிவபிரானுக்கு எதிராக ஒரு பெரிய வேள்வி செய்து அதிலிருந்து உடுக்கை, மான், யானை, புலி, சிங்கம், முயலகன் முதலியனவற்றை உண்டாக்கி அவருக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தினர். ஆனால் சிவபிரான் அனைத்தையும் வென்றார். பின்னர் அவர்கள் எம்பெருமானின் பெருமையை உணர்ந்து வணங்கி அருள் பெற்றதாகக் கூறப்படுகின்றது.

பிச்சாடனர் ஒருவரிடம் பொன்னும் பொருளும் கேட்கிலர். மாறாக ஒருவரின் அன்பையும் நன்றியுணர்வையுமே அவர் பெற விரும்புகின்றார். திருமூலர் தனது திருமந்திரத்திலே இறைவனின் இரத்தல் பற்றிய தனிச்சிறப்பினை குறிப்பிட்டுள்ளார். அதாவது, “பரந்துள்ள ஏழு உலகங்களையும் படைத்த இறைவனாகிய சிவபிரானை ஒருசாரார் இரந்துணி என்று கூறி ஏளனஞ் செய்கின்றனர். ஆனால் எதற்காக இறைவன் இரக்கின்றான்? தனக்காகவா? இல்லை, இல்லை. தான் இரத்தலை மேற்கொள்வதன் மூலம் அவனுக்கு நாம் ஈயப்பெறும் வாய்ப்பினை அவன் நமக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, அதன் வாயிலாக நாம் அவனுடைய எட்டாத திருவடிகளை எட்டிப்பிடித்துக் கொள்ளும்படி அன்னருள் செய்கிறான்” எனக் கருதி,

“பரந்துலகேழும் படைத்தபிரானை

இரந்துணி என்பார்கள், ஏற்றுக்கு இரக்கும்

நிரந்தரமாக நினையும் அடியார்

இரந்துண்டு தன்கழல் எட்டச்செய்தானே.

எனப் பாடியுள்ளார். பிச்சாடனர் திருக்கோலம் நான்கு திருக்கரங்களைக் கொண்ட வடிவமாகும். இடக்கையிலே பிச்சைப் பாத்திரமும் வலக்கையில் தமருகம் அல்லது குலமும் அமைந்திருக்கும். இடக்கால் தரையில் ஊன்றியிருக்கும். வலக்கால் நடப்பதற்கு அடையாளமாகச் சற்று வளைந்து தளர்ந்திருக்கும். என்றும் நிற்கும் நிலயிலுள்ள கோலமாகும். தலையிலே சடாபாரம் அல்லது சடாமண்டலம் காணப்படும். இடுப்பினைப் பாம்பு ஒன்று சுற்றி அணி செய்யும். அப்பாம்பு அற்றம் (மறைவிடம்) தோன்றாதபடி அழகு

செய்துகொண்டிருக்கும். பிச்சாடனர் ஆடை தரித்திருக்க மாட்டார். அத்தோடு நெற்றிப்பட்டம், முக்கண்கள், நீலகண்டம் முதலிய சிறப்பியல்புகளையும் கொண்டவர். இவரது வலக்காலில் வீரக்கழல் மிளிரும். இவரது திருக்கரத்திலுள்ள பிச்சைப்பாத்திரம் பிரமாவின் தலையோடு எனக் கருதப்படுகின்றது. கபாலத்தைத் தாங்கி நிற்பதால் இவர் கபாலி எனவும் அழைக்கப்படுகின்றார்.

பிச்சாடனரின் சிறப்புப் பற்றி உலகப் புகழ் பெற்ற தத்துவ ஞானியும் பேராசிரியருமான ச. இராதாகிருஷ்ணன் “இந்து பௌராணிகவியலில் சிவன் என்றுமுள்ள பிச்சைக்காரனாக நோக்கப்படுகிறார். அவர் தம்முடைய அருளாகிய பேரொளியால் இருள் நிறைந்த எம்முள்ளே புகுந்து முழுமையாக ஒளிபாய்ச்சுவதற்காக வாசலிலே காத்துக்கொண்டிருக்கிறார். இங்கு மனிதன் மட்டும் இறைவனை நாடிச் செல்வதில்லை. இறைவனே மனிதனைத் தேடிவந்து கொண்டிருக்கிறான். அபாயம் நிறைந்த காட்டுக்குள்ளே புகுந்து எம்மை அதிலிருந்து மீட்டு வழிகாட்டுகிறான். இறைவன் உலகின் மீது மிகுந்த அன்பு கொண்டிருக்கிறபடியால் அதற்காகத் தம்மை ஈடுபடுத்தியுள்ளார். ஒரு நண்பனாக, காதலனாக, தோழனாக தம்மை நாம் நோக்குமானு எதிர்பார்க்கிறார். அவர் என்றும் உலகத்தைக் காப்பாற்றிக்கொண்டேயிருக்கிறார்” எனக் கூறியுள்ளார்.

8.5 தட்சணாமூர்த்தி வடிவம்

சிவபெருமானுக்குப் பல வடிவங்கள் உள்ளன. அவற்றில் தட்சணாமூர்த்தி வடிவமும் ஒன்றாகும். தமிழ் இலக்கியங்கள் தட்சணாமூர்த்தியை ‘தென்முகக்கடவுள்’ எனக் குறிக்கின்றன. சிவன் கோயிலின் கருவறையின் தெற்குப் பகுதியிலுள்ள மாடக் குழியில் தட்சணாமூர்த்தி சிற்பம் இடம்பெறும். சிலப்பதிகாரம், கலித்தொகை போன்ற இலக்கியங்கள் இவரை ‘ஆல் அமர் செல்வன்’

என்றும் புறநானூறு ‘ஆலமர் கடவுள்’ என்றும் குறிப்பிடுகின்றன. சுந்தரர் தேவாரத்தில் ‘ஆல் நிழற் கீழிருந்து அருள் புரியும் செல்வன்’ என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தட்சணாமூர்த்தி வடிவத்தில் நான்கு வகையான சிற்பங்கள் கிடைக்கின்றன. அவையாவன,

Hindu Sculpture and Iconography

1. வியாக்கியான தட்சணாமூர்த்தி
2. ஞான தட்சணாமூர்த்தி
3. யோக தட்சணாமூர்த்தி
4. வீணாதர தட்சணாமூர்த்தி

வியாக்கியான தட்சணாமூர்த்தி

வியாக்கியான தட்சணாமூர்த்தி உருவம் மிகுந்த அளவில் கோயில்களில் காணப்படுகின்றது. இவர் கோயிலின் தேவ கோட்டத்தில் அமர்ந்த நிலையிற்

காணப்படுவார். இமயமலையில், ஆலமரத்தின் கீழ், புலித்தோலின் மேல் பதுமாசனத்தில் இவர் அமர்ந்துள்ளாரென ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. இவருடைய வலக்கால் தொங்கியபடியும் இடக்கால் மடக்கி வலக்காலின் மேல் வைக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையிலும் தொங்கவிடப்பட்ட காலின் கீழ் முயலகன் இன்றியும் சில முயலகனுடனும் காட்டப்படுவதுண்டு. பொதுவாக இவர் நான்கு கைகளுடன் காணப்படுவார். முன் வலக்கையில் ஞான முத்திரை காணப்படும். முன்

இடக்கை ஏட்டினைத் தாங்கியபடியும் அல்லது வலது காலில் மடித்துப் போட்ட இடதுகாலில் முழங்கை படியுமாறு தொங்கப்போட்டவாறு அமைவதுண்டு. அவ்வாறு அமையும் போது முன் இடக்கையின் விரல்கள் திருவடியைச் சுட்டியவாறாக அமையும். பின் வலக்கையில் அட்ச மாலையும் இடக்கையில் நெருப்பு அல்லது பாம்பு காணப்படும். சில சிற்பங்களில் புத்தகம், நெருப்பு, மலர் ஆகியனவும் காட்டப்படுவதுண்டு. உடம்பில் எந்தவிதமான வளைவும் காணப்படாது. தலை அலங்காரம், சடாபாரம், சடாபந்தம், சடாமண்டலம், சடா மகுடம் போன்றவைகளில் ஏதேனும் ஒன்றால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். தலையில் சந்திரன், கபாலம், கங்கை ஆகியவற்றை அணிந்திருப்பார். கங்கை சிவந்த முகத்துடன் காணப்படும். பூணூலும் காதுகளில் குண்டலமும் சங்கபத்திரா ஆகியனவும் அணிந்திருப்பார். உருத்திராட்ச மாலையை கழுத்தில் அணிந்துள்ளவாறும் இவருடைய பார்வை மூக்கின் நுனி மேல் அமைந்திருக்குமாறும் காட்டப்படும்.

வியாக்கியான தட்சிணாமூர்த்தியைச் சுற்றி முனிவர்கள் இருப்பார்கள். சிவபெருமான், சாத்திரங்களின் உண்மைப் பொருளை எடுத்துரைக்கும் முறையிலும் அதை முனிவர்கள் கவனமாகக் கேட்கும் முறையிலும் இச்சிற்பம் வைக்கப்பட்டிருக்கும். முனிவர்கள் சடாமகுடம், உருத்திராட்ச மாலை, பூணூல் ஆகியவற்றுடன் காணப்படுவர். இவர்களது உடல் முழுவதும் திருநீறு பூசியிருப்பர். இவர்கள் இம்மூர்த்தியின் காலடியில் இரண்டு பக்கங்களிலும் காட்டப்படும்.

தட்சணாமூர்த்தியின் கையிலுள்ள புத்தகம் அறிவையும் அட்சமாலை தவத்தையும் குறிக்கின்றது. அமர்ந்துள்ள வியாக்கியான தட்சிணாமூர்த்தியின் கீழ் மான்களும் விலங்குகளும் காணப்படும். காட்டிலுள்ள விலங்குகளும் இவருடைய உபதேசத்தைக் கேட்பனவாக இச்சிற்பங்கள் அமைந்துள்ளன.

ஞான தட்சிணாமூர்த்தி

ஞான தட்சிணாமூர்த்திக்கும் வியாக்கியான தட்சிணாமூர்த்திக்கும் பெரிதான வேறுபாடுகள் இல்லை. இவர் வியாக்கியான தட்சிணாமூர்த்தியைப் போன்றே அமர்ந்த நிலையில் நான்கு கைகளுடன் காணப்படுவார். பின் இரு கைகளில் அட்சமாலையும் நீலோற்பல மலரும் காணப்படுகின்றன. முன்னிரு கைகளில் வலக்கையில் ஞானமுத்திரையும் இடக்கையில் அபயம் அல்லது தண்டம் முத்திரையும் இவர் காட்டுவார்.

யோக தட்சிணாமூர்த்தி

யோக தட்சிணாமூர்த்தி வடிவங்கள் மூன்று வகைகளில் காணப்படுகின்றன. முதல் வகையில் கால்கள் இரண்டும் மடக்கிச் சுவஸ்திக அமைப்புப் போன்று காணப்படும். நான்கு கரங்களிலும் முன் வலக்கை மார்க்கு அருகில் யோக முத்திரையிலும் இடக்கை யோகியைப் போல் தொடையிலும் வைக்கப்பட்டிருக்கும். பின்னிரு கைகளில் அட்சமாலையும் தாமரை மலரும் காணப்படும். சடாபாரம் தோள்களின் மேல் இருக்கும். யோக

தட்சிணாமூர்த்திச் சுற்றிலும் முனிவர்கள் காட்டப்படுவர். இரண்டாம் வகையில் இவரது இடக்கால் உடம்பு ஆகியவற்றைச் சுற்றி யோகப்பட்டம் காணப்படும்.

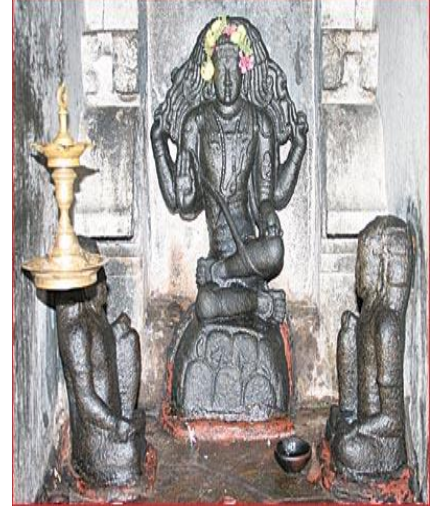
Hindu Sculpture and Iconography

வலக்கால் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும். நான்கு கைகளுள் முன் இடக்கை மடக்கப்பட்டிருக்கும் காலின் மேல் நீட்டியபடி வைக்கப்பட்டிருக்கும். மற்றவை முன் வகையை சார்ந்திருக்கும். மூன்றாம் யோக தட்சிணாமூர்த்தியின் உருவம் கால் மடக்கி வைத்தவாறு காணப்படும். இரு கால்களும் குத்துக் கால்கள் இட்டிருக்க யோக பட்டம், இக்கால்கள் உடம்பு ஆகியவற்றைச் சுற்றிக் காணப்படும். நான்கு கைகளில் முன்னிரு கைகள் கால்களின் மேல் வைக்கப்பட்டிருக்கும். பின்னிரு கைகளில் அட்சமாலையும் கமண்டலமும் இருக்கும். சடாமண்டிலமும் அதில் சந்திரன், ஊமத்தம்பூ ஆகியன அமைந்தும் காணப்படும்

வீணாதர தட்சிணாமூர்த்தி

இசைக்கு

ஆசானாகிய வீணாதர தட்சிணாமூர்த்தி கான தட்சிணாமூர்த்தி என்றும் சொல்லப்படுவர். இவ்வீணாதர தட்சிணாமூர்த்தி அமர்ந்த நிலையிலும் நின்ற நிலையிலும் காட்டப்படுவர். அமர்ந்த நிலையிலுள்ள தட்சிணாமூர்த்திச் சிற்பங்கள் முற்காலத்தில் அமைக்கப்பட்டவை. இந்தச் சிற்பங்கள்

பொதுவாக விமானம், கோபுரம் ஆகியவற்றில் காணப்படும். நின்ற நிலையிலுள்ள வீணாதர தட்சிணாமூர்த்தியே மிகுந்த அளவில் இன்று கிடைக்கின்றன. இவர் சடாமகுடம் அணிந்திருப்பார். நான்கு கைகளுள் முன்னிரு கைகளில் ஒரு கை கீழேயும் மற்றொரு கை மேலேயும் காட்டப்படும். வீணையைப் பிடித்து போல இக்கைகள் அமைந்திருக்கும். பின்னிரு கைகளில் மான், மழு ஆகியவற்றைக் இவர் பெற்றிருப்பார். தட்சிணாமூர்த்தியினுடைய உபதேசம் பேச்சுற்றதாய் மௌன உபதேசமாய் இருப்பினும் அது வாக்கிறந்த பூரணப் பொருளைத் தெளிவுற உணர்த்துவதாய் அமைகின்றது.

8.6 பிள்ளையார்

இந்து சமய மரபில் முழுமுதற் கோட்பாட்டின் மிக முக்கிய அம்சமாக விநாயகர் வடிவம் அமைகிறது. ஒலிகளில் ஓங்காரமாகி உள்ளவர் பிள்ளையார். வரிவடிங்களிலே பிள்ளையார் சுழியாக உள்ளார். பிரணவமாயும் பிரணவப் பொருளாயும் உள்ளவர்.

விநாயகர் வடிவத்தின்,

நாபி – பிரம ரூபத்தையும்

முகம் - விஷ்ணு ரூபத்தையும்

கண் - சிவ ரூபத்தையும்

இடது பாகம் - சத்தி ரூபத்தையும்

வலது பாகம் - சூரிய ரூபத்தையும்

உணத்துகின்றது.

வேதங்களின் முதலாகவும் வேதங்களாகவும் உள்ளவர். இவர் விலங்காய், மனிதராய், பூதமாய், தேவராய் இந்நான்கு உருவங்களின் இணைந்த உருமாய் தோற்றமளிக்கின்றார்.

யானை – தலை, செவி, தும்பிக்கை

மனிதர் - புருவ வடிவம், கண்கள்

பூதம் - பேழை வயிறு, குறுகிய கால்கள்

தேவர் - நான்கு கைகள்

“ஐந்து கரத்தனை, ஆனை முகத்தனை, இந்து இளம் பிறை போலும் எயிற்றனை” என திருமூலர் பிள்ளையாரின் வடிவத்தை திருமந்திரத்தில் விளக்கியுள்ளார். பிள்ளையாரின் திருவடிகள் ஞானமாக உள்ளன. உயிர்களின் துன்பத்தைப் போக்கி இன்பத்தை நல்குகின்றன. இவரின் வயிறு பெருவயிறு. பேழை வயிறு. அவ்வயிற்றினுள் யாவும் அடங்கி விடுகின்றன. அண்டம், உலகம், உயிரிகள் என அனைத்தையும் தன்னுள் அடக்கியவர் என்பதையே இப்பேழை வயிறு சுட்டிக்காட்டுகின்றது. இவருக்கு தும்பிக்கையுடன் இணைந்து ஐந்து கைகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றிலே பாசம், அங்குசம், அபயம், மோதகம் என்பவற்றை கொண்டுள்ளார்.

பற்றுள்ளதைப் பிறப்பித்துப் பிணித்து நிற்பது பாசம். படைத்தலைக் குறிப்பதே பாசத்தைத் தாங்கிய கையாகும். பிறவி எடுத்தாலே வினை சூழ்ந்து கொள்கிறது. துன்பங்களும் இன்பங்களும் மாறி மாறி வருகின்றன. இன்ப துன்பங்களிலிருந் விடுபட்டு ஓடி, பிறவியிலிருந்து விடுபட வரும் உயிர்கட்கு அஞ்சேல் எனப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் கை அபயக் கை ஆகும். இக்கை

Hindu Sculpture and Iconography

காத்தற் தொழிலை செய்கின்றது. இவரின் அங்குசம் ஏந்திய கையானது அழித்தற் தொழிலைக் குறிக்கின்றது. அஞ்சேல் எனப் பாதுகாப்பளித்து, அபயம் பெற்ற உயிர்கட்கு அருளலைச் செய்வது மோதகம் ஏந்திய கையாகும். இக்கை கீழ் நோக்கி இருப்பதன் காரணம், பிறவிக்கு அஞ்சி வரும் உயிர்கள், அடையுமிடம் திருவடியாகிய முக்திப் பேறு என்பதை உணர்த்தவேயாகும். திரோதானமாகிய மறைத்தல் தொழிலை தும்பிக்கை செய்கின்றது.

பிள்ளையாரின் முகத்திலே இரு கொம்புகள் உள்ளன. இடது பக்கத்திலே உள்ளது முழுமையான கொம்பு. வலது பக்கத்திலே உள்ள கொம்பு ஓடிந்த கொம்பு. வலது பக்கத்திலே முழுமையான நீண்ட கொம்பே காணப்பட்டது. வியாச பகவான் சொல்ல சொல்ல பிள்ளையார் மகாபாரதத்தை எழுதிய வேளை எழுத்தாணி உடையவே தனது கொம்மை ஓடித்து மகாபாரதத்தை எழுதினார் என புராணங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இடது கொம்பு பதி ஞானத்திற்கும் வலது கொம்பு பாச ஞானத்திற்கும் உரியது.

இவருக்கு சுளகு போன்ற இரு செவிகள் உள்ளன. இவை உயிர்கள் மலங்களின் பிணிப்பால் துன்பப்படாமல் காக்கின்றன. வினைகளால் வருகின்ற துன்பங்களிலிருந்து விலக்கி அருளுகின்றன. இவருக்கு நெற்றிக்கண்ணோடு மூன்று கண்கள் காணப்படுகின்றன. பிறைச் சந்திரனை தனது முடியில் அணிந்துள்ளார். அறியாமை எனும் இருள் தேய, ஞானம் பெற்ற உயிர்களை உயர்ச்சி அடையச் செய்து தலைமேல் வைப்பார் என்ற தத்துவத்தையே அப்பிறை விளக்கி நிற்கின்றது. பாம்பை ஆபரணமாக்கி அணிந்துள்ளார். பாம்பு குண்டலினி சக்தியின் வடிவமாகும். மூலாதாரத்தில் உள்ள குண்டலினி சக்தி பாம்பு படம் எடுத்தது போன்று எழுந்து பரந்து நின்று, உயிர்களைச் சிவமயமாக்குகின்றது.

பிள்ளையாரின் முப்பத்திரண்டு திருவுருவங்கள்

1. லட்சுமி கணபதி

எட்டுக் கைகளிலும் கிளி, மாதுளம்பழம், கலசம், அங்குசம், பாசம், கற்பகக்கொடி, கடகம், வரதம் என்பவற்றைக் கொண்டவர். அமுதப் பிரவாகம் போன்ற வெண்மை நிறத்தோடு நீலத்தாமரைப் பூவை ஏந்திய இரு பெருந்தேவியாரோடு வீற்றிருப்பார்.

2. பால கணபதி

நான்கு திருக்கரங்களும் யானை முகமும் கொண்டவர். உதிக்கின்ற செங்கதிர் போன்ற நிறமுடையவர். குழந்தைத் திருமேனியுடையவர். மாம்பழம், பலாப்பழம், வாழைப்பழம், கரும்பு ஆகியவற்றைக் கொண்டிருப்பார். துதிக்கையில் மோதகம் காணப்படும்.

3. தருண கணபதி

எட்டுத் திருக்கரங்களையும் அவற்றிலே பாசம், அங்குசம், மோதகம், விளாம்பழம், நாவற்பழம், ஓடிந்த தன் கொம்பு, நெற்கதிர், கரும்புத்துண்டு ஆகியவற்றைக் கொண்டிருப்பார். நண்பகலிலே தோன்றும் சூரியனைப் போன்ற சிவந்த திருமேனி கொண்டவர்.

4. ஸ்ரீ பக்தி கணபதி

சரத் காலத்து நிறைமதி போன்ற வெண்ணிறம் படைத்தவராக தேங்காய், மாம்பழம், வாழைப்பழம், பாயாச பாத்திரம் ஆகியவற்றைத் தனது திருக்கரங்களிலே ஏந்தியிருப்பார்.

5. வீர கணபதி

வேதாளம், வில்ஈ அம்பு, வேல், சக்கரம், சுத்தி, கேடகம், சம்மட்டி, கதை, அங்குசம், நாகம், பாசம், குழல், குந்தாலி, மழு, கொடி ஆகிய பதினாறையும் தாங்கிங் பதினாறு திருக்கரங்களையும் சிவந்த திருமேனியையும் சிறிது சினந்த திருமுகத்தையும் உடையவர்.

Hindu Sculpture and Iconography

6. சத்தி கணபதி

செவ்வந்தி வானம் போன்ற நிறமுடையவராக, பச்சைநிற மேனியளாகிய தேவியைத் தழுவிக்கொண்டிருப்பவர். இது ஒருவருக்கொருவர் இடுப்பில் கைகொடுத்துத் தழுவிய கோலமாகும். பாசம், பூமாலை என்பவற்றைத் தாங்கிய திருக்கரத்துடன் அஞ்சேல் என்கின்ற அபயகரமும் உடையவர்.

7. துவிஜ கணபதி

நான்கு திருக்கரங்களிலும் முறையே புத்தகம், அட்சமாலை, தண்டம், கமண்டலம் இவற்றைத் தரித்தவர். மின்னற் கொடிகோல் விளங்குகின்ற கைவளையல்களை உடையவர். சந்திரன் போல் மென்மையானவர். நான்கு யானை முகங்களை உடையவர்.

8. சித்தி கணபதி

மாம்பழம், பூங்கொத்து, கரும்புத்துண்டு, எள்ளுருண்டை, பரசு என்பவற்றுடன் துதிக்கையுட்பட ஐந்து கரங்களை கொண்டவரும் பொன்கலந்த பசுமை நிறமுடையவருமாக விளங்குபவர்.

9. உச்சிஜ்ஜ கணபதி

நீலோற்பழம், மாதுளம்பழம், வீணை, நெற்கதிர், அட்சமாலை இவற்றைத் தரித்தவர். நீல நிறத்திருமேனி உடையவர்.

10. விக்ன கணபதி

சங்கு, கரும்பு வில், புஜ்பபாணம், கோடலி, பாசம், சக்கரம், கொம்பு, மாலை, பூங்கொத்து, பாணம் முதலியவற்றோடு கூடிய திருக்கரங்களையும் அதிகளவான ஆபரணங்களையும் தரித்த பொன் நிறத் திருமேனி.

11. சஜப்ர கணபதி

தந்தம், கற்பகக்கொடி, பாசம், ரத்ன கும்பம், அங்குசம் போன்றவற்றை ஏந்தி, செவ்வரத்தம் பூப்போன்ற அழகிய செந்நிறமானவர்.

12. ஏரம்ப கணபதி

அபயம், வரதமாகிய கைகளையுடைவர். பாசம், தந்தம், அட்சமாலை, மாலை, பரசு, சம்மட்டி, மோதகம், பழம் போன்றவற்றைத் தாங்கியவர். சிங்க வாகனத்தைக் கொண்டவர். யானை முகங்கள் ஐந்துடையவர். பசுமை கலந்த கருநிறமுடையவர்.

13. மஹா கணபதி

மாதாளம்பழம், கதை, கரும்பு, வில், சக்கரம், தாமரை, பாசம், நீலோத்பலம், நெற்கதிர், தந்தம், ரத்னகலசம் இவற்றைத் திருக்கரங்களில் தாங்கியவர். செங்கதிர் போன்ற நிறமுடையவர். முக்கண்ணர், பிறை முடியர், தாமரையை ஏந்திய தேவியை மடிமீது கொண்டவர்.

14. விஜய கணபதி

பாசம், அங்குசம், தந்தம், மாம்பழம் என்பவற்றைத் தாங்கியவர். பெருச்சாளி வாகனத்தை உடையவர். செந்நிறமானவர்.

15. நிருத்த கணபதி

இவர் கூத்தாடும் பிள்ளையார் என அழைக்கடுவார். மோதிரங்களணிந்த விரல்களையுடைய கைகளால் பாசம், அங்குசம், அபுபம், கோடரி, தந்தம் என்பவற்றைக் கொண்டவர். பொன் போன்ற திருமேனியுடன் கற்பக விருட்சத்தினடியில் எழுந்தருளுபவர்.

Hindu Sculpture and Iconography

16. ஊர்த்துவ கணபதி

நீலப் பூ, நெற்பயிர், தாமரை, கரும்பு வில், பாணம், தந்தம் இவற்றையுடையவர். பொன் வண்ண வண்ணர். பச்சை நிற மேனியோடு விளங்குகின்ற தேவியைத் தழுவிருப்பவர்.

17. ஏகாட்சர கணபதி

செந்நிறமானவர். செம்பட்டாடை அணிந்தவர். செம்மலர் மாலையர், பிறை முடியர், முக்கண்ணார், குறுங்கையர். மாதாளம் பழம், பாசம், அங்குசம், வரதம் என்பவற்றை தாங்கிய கரங்களையுடையவர். பதுமாசனத்திலிருப்பவர். பெருச்சாளியை வாகனமாகக் கொண்டவர்.

18. வர கணபதி

செவ்வண்ணர், யானை முகவர், முக்கண்ணர், பாசம், அங்குசங்களைத் தரித்தவர். தேன் நிறைந்த மண்டையையுடையவர். பிறைமுடியர்.

19. திரயாசஜ்ர கணபதி

அசைகின்ற செவிகளில் சாமரையணிந்தவர்.
பொன்னிறமானவர். நான்கு கரங்களை உடையவர். பாசம்,
அங்குசம், தந்தம், மாம்பழம் ஆகியவற்றைத் தாங்கியவர்.
துதிக்கையில் மோதகம் உடையவர்.

20. சஜ்ரபிரசாதர்

பாசம், அங்குசம், கம்பலதை, மாதுளம்பழம், தாமரை,
தருப்பை, விஜ்ரம் போன்றவற்றைத் தரித்தவர்.
திருவாபரணங்களை அணிந்தவர். பேழை
வயிற்றையுடையவர்.

21. ஹரித்திரா கணபதி

மஞ்சள் நிறமானவர். நான்கு கரங்களையுடையவர்.
கைகளில் பாசம், அங்குசம், தந்தம், மோதகம்
வைத்திருப்பவர்.

22. ஏகதந்தர்

பேழை வயிற்றுடைய நீல மேனியர். கோடரி,
அட்சமாலை, இலட்டு, தந்தம் போன்றவற்றை
ஏந்தியவர்.

Hindu Sculpture and Iconography

23. சிருஜ்ஜி கணபதி

பாசம், அங்குசம், தந்தம், மாம்பழம் என்பவற்றைக் கரங்களில் ஏந்தியவர். பெருச்சாளி வாகனத்தையுடையவர். சிவந்த திருமேனியர்.

24. உத்தண்ட கணபதி

நீலம், தாமரை, மாதுளம்பழம், கதை, தந்தம், கரும்புவில், இரத்தன கலசம், பாசம், நெற்கதிர், மாலை போன்றவற்றை ஏந்திய பத்துக் கரங்களையுடையவர். அழகிய தாமரைப் பூவை ஏந்திய பச்சை மேனியளாகிய தேவியால் தழுவப்பெற்றவர்.

25. ரணமோசனர்

பாசம், அங்குசம், தந்தம், நாவற்பழம் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருப்பவர். வெண்பளிங்கு மேனியர். செந்நிறப்பட்டாடை உடுத்தியவர்.

26. துண்டி விநாயகர்

அட்சமாலை, கோடரி, இரத்தனகலசம், தந்தம் போன்றவற்றை ஏந்தியவர். நின்ற கோலத்தை உடையவர்.

27. துவிமுக கணபதி

தந்தம், பாசம், அங்குசம், இரத்தன பாத்திரம் என்பவற்றைக் கையில் ஏந்தியவர். பசு நீல மேனியர். செம்பட்டாடையும் இரத்தின கிரீடமும் அணிந்தவர். இருமுகம் உடையவர்.

28. மும்முகப் பிள்ளையார்

வலது கைகளில் கூரிய அங்குசம், அட்சமாலை, வரதம் கொண்டவர். இடது கைகளில் பாசம், அமுதகலாசம், அபயம் போன்றவற்றைக் கொண்டவர். பொற்றாமரை ஆசனத்தின் நடுப் பொகுட்டில் மூன்று முகங்களோடு எழுந்தருளியிருப்பவர். புரசம் பூப்போன்ற சிவந்த நிறமுடையவர்.

29. சிங்க கணபதி

வீணை, கற்பகக் கொடி, சிங்கம், வரதம் போன்றவற்றை வலது கைகளிலும் தாமரை, கலசம், பூங்கொத்து, அபயம் போன்றவற்றை இடது கைகளிலும் கொண்டிருப்பவர். வெண்ணிற மேனியர். சிங்க வாகனத்தில் எழுந்தருளுபவர்.

30. யோக கணபதி

யோக நிலையில் யோக பட்டம் தரித்துக் கொண்டு இளஞ்சூரியன் போன்ற நிறத்தோடு இந்திர நீலம் போன்ற ஆடையை உடுத்திக்கொண்டு பாசம், அட்ஷமாலை, யோகதண்டம், கரும்பு என்பவற்றை ஏந்தியிருப்பவர்.

Hindu Sculpture and Iconography

31. துர்க்கா கணபதி

சுட்ட பசும்பொன்னிறம். எட்டுக் கைகள், பெரிய மேனி. அங்குசம், பாணம், அட்சமாலை, தந்தம் போன்றவற்றை வலது கைகளிலும் பாசம், வில், கொடி, நாவற்பழம் போன்றவற்றை இடது கைகளில் ஏந்தியவர். செந்நிற ஆடையர்.

32. சங்கடஹரர்

இளஞ்சூரியன் போன்ற நிறத்தோடு, இடப்பாகத் தொடையில் அம்மையை உடையவர். அம்மை பசிய மேனியளாக, நீலப்பூவை ஏந்தியவளாக இருப்பாள். வலது கையில் அங்குசம், வரதம் உடையவர். இடது கையில் பாசம். பாயாச பாத்திரம் ஏந்தியவர். செந்தாமரைப் பீடத்தில் நிற்பவர். நீல நிறமான ஆடை அணிந்தவர்.

பஞ்ச முக விநாயகர்

சிவனுக்கும் கணபதிக்கும் இடையிலான தொடர்பு மிகவும் நெருக்கமானது. சிவனும் கணபதியும் முக்கண்ணன் என அழைக்கப்படுகின்றனர். விநாயகப் பெருமானை, கணபதி சிவானந்தம் என்று அழைக்கும் மரபுமுண்டு. விநாயகர், மேலான பரமேஸ்வர வடிவத்தை பெற்றுக்கொண்ட போது அவர் ஐந்து முகங்களைக் கொண்டவராக காட்சியளித்தாக விநாயக புராணம் கூறுகிறது. இதனால் அவர் பஞ்சமுக விநாயகர் என அழைக்கப்படுகிறார்.

சிவ விக்கிரக இலட்சணங்களையும் விநாயகரின் பிரதிமா லட்சணங்களையும் கலந்தவகையில் பஞ்சமுக விநாயகரின் பிரதிமா லட்சணம் அமைகின்றது. பஞ்சமுக விநாயக வடிவம் ஐந்து திருமுகங்களையும், பத்து திருக்கரங்களையும் கொண்டதாக அமையும். ஆசன நிலையில் அமர்ந்து, இடது கால் தொங்கிய நிலையிலும் வலது கால் ஆசனத்தில் மடித்தவாறும் இவ்வடிவம் அமையும். தலையில் கரண்ட மகுடம் கொண்டதாக அமையும் பஞ்சமுக விநாயகர் வடிவம் சகல ஆடை ஆபரணங்களையுடையவராக அமைக்கப்படும். ஸ்தானக நிலையிலும் பஞ்சமுக விநாயகர் வடிவம் அமையும். அவ்வாறு அமையும் வடிவம் உற்சவ மூர்த்தியாக காணப்படுகிறது.

சிவனுடைய ஐந்து முகங்களுடன் பத்துக் கரங்களையுடையவராக பஞ்ச முக

விநாயகர் வடிவம் அமைவுறுகிறது. சிவ வழிபாட்டு மரபில் பஞ்சமுக மரப பிரதான இடத்தைப் பெறுகிறது. சிவனது ஐந்து திருமுகங்களாக அகோரம், வாமதேவம், சத்யோதம், தற்புருடம், ஈசானம் என்பன அமைகின்றன. சிவன் தன் ஐந்து முகங்களிலிருந்தே இருபத்தெட்டு ஆகமங்களையும் அருளினார். சிவனை ஐந்து முகத்தினனாக நோக்குவது போலவே

விநாயக வழிபாட்டிலும் பஞ்ச முக விநாயகர் வடிவம் பிரதான இடத்தைப் பெறுகிறது. விநாயகர் தன்னுள் எல்லாத் தெய்வங்களின் அம்சங்களையும் கொண்டுள்ளமை பற்றி சமய நூல்கள் கூறுகின்றன.

பஞ்சமுக கணபதியின் பத்துத்திருக் கரங்களும் வலமிருந்து இடமாக திரிகுலம், மழு, வாள், வச்சிராயுதம், அக்கினி, அபயம், பாசம், மணி, சர்ப்பம், அங்குசம் எனும் வகையிலான அங்க இலட்சணத்தைக் கொண்டமைந்து அடியவர்களுக்கு அருள்பாலிக்கின்றார். கந்தபுராணத்தின் ‘திகட சக்கர செம்முகம் ஐந்துளான்....’ என வரும் காப்புச் செய்யுளில் கணபதி ஐந்து முகத்தையுடையவனாகக் கூறப்படுகிறார். பஞ்சமுக விநாயகரின் வடிவம் பல தத்துவ உண்மைகளுடன் தொடர்புபடுகிறது. சைவசித்தாந்தம் கூறும் பதியின் ஐந்தொழில் தத்துவத்தை உணர்த்துவதாக அவரது ஐந்து முகங்களும் அமைகின்றன. சைவ சமயத்திற்கும் விநாயக வழிபாட்டிற்குமிடையிலான தொடர்பை பஞ்சமுக விநாயக வடிவம் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

8.7 ஹரிஹர மூர்த்தி

சைவத்திற்கும் வைணவத்திற்கும் இடையேயான ஒரு நெருங்கிய தொடர்பை வெளிப்படுத்தும் வடிவமே ஹரிஹர மூர்த்தி வடிவமாகும். ஹரிஹரர் பற்றிய பெளராணிக சிந்தனை, சிவனை இத்தகைய உருவில் உருப்பெறச் செய்து வழிபாடியற்ற வழிகோலியது. வாமன புராணத்தில் விஷ்ணுவும் சிவனும் ஒரே பரம்பொருட் தத்துவத்தை உடையவர்கள் என்ற கருத்து இடம்பெறுகின்றது. தானும் சிவனும் ஒருவரே என்று இவ்விரு அம்சங்களையும் உள்ளடக்கிய நிலையிலேயே தோற்றம் பெறுவதாகவும் இருசி ஒருவருக்கு விஷ்ணு கூறுவதாக

Hindu Sculpture and Iconography

இப்புராணத்தில் இடம்பெறும் கருத்துக்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. சிற்ப நூல்களில் சகலாதிகாரம் ‘ஹரிஹரார்த்த லட்சணம்’ என இம்மூர்த்தியை வர்ணிக்கின்றது.

தோற்றப்பொலிவு

இம்மூர்த்தத்தின் வலப்பக்கம் சிவனது சந்திரசேகர வடிவத்தை ஒத்ததாக அமைய, இடப்பக்கம் விஷ்ணுவின் வடிவமைப்பினை உடையதாக விளங்கும் என காமிக ஆகமம் கூறுகின்றது. விஷ்ணுவுக்குரிய இரு கைகளில் ஒரு கை சங்குடனும் மற்றைய கை கடக அமைதியுடனும் விளங்கும். உத்தர காரணாகமத்தின் படி ஒரு கையில் ‘குரவ’ மலர் காணப்படும். உத்தர காரணாகமம் சிவனுக்கும் விஷ்ணுவுக்குரிய வடிவமைப்புப் பற்றிய விபரங்களை ஒப்பிட்டுக் கூறுகின்றது. இடப்புறத்தில் விஷ்ணுவிற்கு கிரீடம் அமைய, வலப்புறத்தில் சிவனுக்குரியதாக ஜடாமகுடம் விளங்கும். நெற்றிக் கண்ணின் அரைப்பகுதியும் காணப்படும். சிவனது பின் கையில் பரசு காணப்பட முன்கை அபய முத்திரையைக் காட்டி நிற்கும். விஷ்ணுவின் ஒரு கையில் சங்கிற்குப் பதிலாக மலரும் சித்தரிக்கப்படும். சிவன் புலித்தோலை அணிய விஷ்ணு பீதாம்பரத்துடன் காட்சியளிப்பார். சிவனது காதில் குண்டலமும் விஷ்ணுவின் காதில் தொங்கும் குண்டலமும் காணப்படும். வலப்பக்கக் கழுத்து நீல நிறம் பொருந்தியதாகக் காணப்படும். பத்ம பீடத்தில் விளங்கும் இம்மூர்த்தியின் வதனத்திற் புன்முறுவல் தவறும்.

இம்மூர்த்தியின் நிற்கும் கோலம் ‘சமபாத ஸ்தானகம்’ ஆகும். நேராக நீண்டு நிமிர்ந்து நிற்கும் நிலையை இது குறிக்கும். இடது கை தொடையில் அமையும். இடது கையில் சங்கு அல்லது கத்தி இருக்கலாமென சகலாதிகாரம் குறிப்பிடுகின்றது. சில்பரத்தினம் விஷ்ணு பாகத்தின் நிறம் கருமை எனவும் சிவ பாகத்தின் நிறம் பவளம் எனவும் சுட்டுகின்றது.

8.9 பஞ்சமுக ஆஞ்சநேயர்

பஞ்சமுக ஆஞ்சநேயர் ஐந்து முகங்களையும் பதினைந்து கண்களையும்

கோடிக் கதிரவன் ஒருங்கிணைந்தாற்
போன்ற ஒளியினையும் தெற்றுப்
பற்களோடு கூடிய அச்சம் தரும்
தோற்றத்தையும் புருவ நெறிப்பால்
கோணலான பார்வையையும்
உடையவராவார். வராகர், கருடர்,
ஆஞ்சநேயர், நரசிம்மர், ஹயக்ரீவர்
முதலிய முகங்களுடனும் பத்துக்க
கரங்களுடனும் காட்சியளிக்கின்றார்.
அரக்கர்களை வதைத்துப் பிரமனுக்கு
வேதங்களை மீட்டுக் கொடுத்த

ஹயக்ரீவருடைய முகம் பக்தர்களுடைய அஞ்ஞானம் அகற்றி ஞானம் அளிக்க
வல்லது. இரண்ய சம்காரம் செய்த நரசிம்மரின் முகம் பக்தர்களை பேய்
பிசாசுகளுடைய தொல்லைகளிலிருந்து பாதுகாக்க வல்லது. கருடருடைய
முகம் பாம்பின் கொடிய நஞ்சு போன்றவற்றிலிருந்து பாதுகாக்க வல்லது.
பாதாளம் சென்று பூமியை மீட்டுவந்த வராகருடைய முகம் மக்களை நோய்
நொடிகளிலிருந்து காக்க வல்லது. நடுவிலுள்ள ஆஞ்சநேய முகம் பக்தர்களை
அவர்களுடைய பகைவர்களிடமிருந்து காப்பது.

ஆஞ்சநேயர், கத்தி, முச்சூலம், கட்வாங்கம், அங்குசம், மலை, மரம்,
சோமுந்திரிகை, முண்டம் தரித்திருப்பவர். இவர் பொன்னிற
மேனியையுடையவர்.

இவருடைய தோற்றம் பற்றிய புராணக் கதை ஒன்றுள்ளது. இராமர்
இராவணனை வதம் செய்வதை கேட்டு சதகண்டன் எனும் அரக்கன்
இராமனுடன் யுத்தம் செய்ய எண்ணினான். இதையறிந்த இராமர் அனுமனுடன்
சதகண்டன் பட்டணம் சென்று போர் புரிந்தார். இதனால் ஆஞ்சநேய பகவான்
இராமரை இளைப்பாறச் செய்து தான் குரங்கு, நரசிங்கம், கருடன், வராக,
குதிரை முதலிய ஐந்து முகங்களுடன் தோன்றி அரக்கனை வதம் செய்தார்
என்று கூறப்படுகிறது.

Hindu Sculpture and Iconography

பஞ்ச முக ஆஞ்சனேயரின் ஐந்து முகங்களும் ஒவ்வொரு திசைகளையும் குறிப்பிட்டு நிற்கின்றன.

- கிழக்கு – அனுமன் முகம்
- மேற்கு – கருட முகம்
- வடக்கு – வராஹர் முகம்
- மேற்கு - ஹயக்ரீவர் முகம்
- தெற்கு - நரசிம்மர் முகம்

அனுமனை பஞ்சமுக ஆஞ்சனேயராக வழிபடும் போது மக்களின் குறைகள் தீர்ந்து, அவர்கள் இன்பம் சூழ்ந்த வாழ்வை வாழ்வார்கள் என்பது இந்துக்களின் நம்பிக்கையாகும்.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. இந்து சிற்பக்கலை மரபில் நடராஜர் திருவுருவம் பெறும் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைக்க.
2. பின்வரும் திருவுருவச் சிற்ப்புகள் பற்றி ஆராய்க.
ஹரிஹர்
பிச்சாடனர்
சந்திரசேகரர்
3. விநாயகரது 32 திருவுருவச் சிற்ப்புகளையும் எடுத்துக்கூறி, விளக்குக.
4. பஞ்சமுக ஆஞ்சனேயரின் தோற்றப் பொழிவினை ஆராய்க.
5. வைரவர் திருக்கோலம் பற்றியும் அத்திருக்கோல வகைகள் பற்றியும் விளக்குக.
6. தட்சிணா மூர்த்தி வடிவமுணர்த்தும் தத்துவ சிந்தனைகளை ஆராய்க.

அடிக்குறிப்புகள்

1. இராமசுவாமி, மே.சு., 1976, **தமிழ் நாட்டுச் செப்புத் திருமேனிகள்**, தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை, சென்னை.
2. கணபதி ஸ்தபதி, வை., 1978, **சிற்பச் செந்நூல்**, தொழில்நுட்பக் கல்வி இயக்கம், சென்னை.

3. காளிதாசு இராசு, வேலுச்சாமி சுதந்திரன், சந்திரகுமார், த., 1995, **சிந்தைக்கினிய சிற்பக்கலை**, தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
4. தண்டபாணி தேசிகர், ச., 1967, **ஆடல்வல்லான்**, திருவாவடுதுறை ஆதீனம், திருவாவடுதுறை.
5. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி, கே.எஸ்., 1960, **ஸ்ரீ காசியப்ப சில்பசாஸ்திரம்**, ஸரஸ்வதி மஹால், தஞ்சை.
6. சுந்தரம்பிள்ளை, செ., 2001, **இந்து நாகரிகத்திற் கலை**, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.
7. பத்மநாதன், சி., 2001, **இந்து கலாசாரம், கோயில்களும் சிற்பங்களும்**, இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு.
8. நவரத்தினம், க., 1941, **தென்னிந்திய சிற்ப வடிவங்கள்**, திருமகள் அழுத்தகம், சுன்னாகம்.
9. வைத்தியலிங்கன், செ., 2003, **சிற்பக்கலை**, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.
10. சிவத்தம்பி, கா., 2007, தமிழர் கலைகள், அனைத்துலக தமிழ்க்கலை நிறுவகம்.
11. Alice Boner, 1962, **Principles of Composition in Hindu Sculpture**, Cave Temple Period, E.J. Brill Leiden.
12. Aranda Coomaraswamy, 1927, **History of Indian and Indonesian Art**, (Reprint 1972), Munshi Ram Manoharlal, New Delhi.
13. Coomaraswamy, A.K., 1959, **The Dance of Siva**, The Noonday Press, New York.
14. Gopinath Rao, J.A., 1971, **Elements of Hindu Iconography**, Vol I & Vol. II, Indological Book House, Delhi.
15. Goswami, A., 1959, **Indian Sculpture**, Rupa & Co., Calcutta.
16. Kanwar Lal, 1970, **Temples and Sculpture of Bhuvaneshwar**, Art of Letters, Delhi.
17. Sivaramamurti, C., 1963, **South Indian Bronzes**, Lalit Kala Academy, New Delhi.
18. Srinivasan, K.R., 1975, **The Dharmaraja Ratha and its Sculptures**, Abhinav Publications, New Delhi.

சிற்பங்களில் வெளிப்படும் முத்திரைகள்

அறிமுகம்

யோகக் கலை என்பது சராசரியான ஒரு மனிதனை முழுமையாக்குவதாகும். அன்றாட வாழ்க்கையில் சிக்கித் தவிக்கும் மனிதன் தான் யார்? தான் எங்கிருந்து வந்தோம்? தனது பயணம் என்ன என்பதை அறியாதிருக்கின்றான். யோகத்தில் ஈடுபடுபவன் தன்னைப் பற்றியும் தன் உயிர், மனம், புத்தி, ஆகியவற்றைப் பற்றியும் புரிந்து கொள்வதுடன் பிரபஞ்ச சக்திகளான நிலம், நீர், நெருப்பு, தீ, ஆகாயம் ஆகிய இவை ஐந்தின் ஆதிக்கத்தையும் அனைத்தையும் படைத்துக் காத்து அழிப்பவனாகிய முத்தொழில் புரியும் இறைவனையும் உணர்ந்து கொள்கிறான். இதனால் அவனது வாழ்க்கை முழுமை பெறுகிறது. பிறவி எடுத்ததன் பயன், படைத்தவனை உணர்ந்து கொண்டு அவனோடு இரண்டறக்கலப்பதாகும். யோகக் கலையானது மனிதனுக்கு உடலளவில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி, ஆரோக்கிய வாழ்வளித்து, மனோசக்சியில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி, பிரபஞ்ச சக்தியோடு கலக்கத் துணை புரிகின்றது. அவற்றிலே முத்திரைகள் மிக முக்கியம் பெறுகின்றன. முத்திரை எனுஞ் சொல் “முத்ரா” என்று சமஸ்கிருத மொழியில் இருந்து ஏற்படுகின்றது. இதன் பொருள் “இறைவழிபாட்டின் போது விரல்களைக் குறிப்பிட்ட வகையாக வைத்துக் கொள்ளும் முறை” என்பதாகும். இவை மனிதனை நோய்களிலிருந்து பாதுகாக்கும் மிக முக்கிய சாதனங்களாக உள்ளன.

.....
.

பிரதான சொற்கள் : முத்திரைகள், சிற்பக்கலை, யோகக் கலை, அட்டாங்க யோகம்

நோக்கங்கள்

1. யோகக் கலை பற்றி அறிந்து கொள்வர்.
2. அட்டாங்க யோகம் பற்றி அறிந்து கொள்வர்.
3. கைவிரல்களுக்கும் பஞ்சபூதங்களுக்குமிடையிலான தொடர்பை விளக்கிக் கொள்வர்.

4. கை முத்திரைகளைப் பற்றியும் அதன் பயன்கள் பற்றியும் விளங்கிக் கொள்வர்.

கற்றல் பேறுகள்

1. யோக்கைவை பற்றி விரிவாக கூறுவர்.
2. முத்திரைகளின் முக்கியத்துவம் பற்றி கருத்துரைப்பர்.
3. முத்திரைகளின் பயன்கள் பற்றி விளக்கமளிப்பர்.
4. முத்திரைகளின் வகைகளைக் கண்டறிவர்.

பொருளடக்கம்

- 9.1 முத்திரைகள் அறிமுகம்
- 9.2 முத்திரைகள் பயிலும் முறைகள்
- 9.3 முத்திரைகளின் வகைகள்

9.1 முத்திரைகள் அறிமுகம்

உடல் ஆரோக்கியத்தின் அடிப்படையில் மனம் செம்மையாக இயங்கும். மனதை நெறிப்படுத்த உடல் ஆரோக்கியம் இன்றியமையாததாகும். சுவரில்லாமல் சித்திரம் இல்லை. அதைப்போல் உடலைப் பக்குவப்படுத்தும் ஆற்றல் பெறாதவன் மனதைப் பக்குவப்படுத்த முடியாது. மனதை வென்றவன் உடலை வென்றுவிட்டதாக கூறி அதனுடாக உடலைப் பக்குவப்படுத்த முடியும். இவ்வாறு மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி உடலின் ஆரோக்கியத்தை மேம்படுத்த யோக்கைவை இன்றியமையாததாகும்.

யோக்கைவை எட்டு அம்சமாக அமைகின்றது.

- ❖ இயமம்
- ❖ நியமம்
- ❖ ஆசனம்
- ❖ பிரணாயாமம்
- ❖ பிரத்தியாகாரம்
- ❖ தாரணை
- ❖ தியானம்

Hindu Sculpture and Iconography

❖ சமாதி

இவை ஒழுங்குமுறைப்படி மேற்கொள்ளப்படின் மனிதன் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கான ஆற்றலைப் பெறுவான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவை அனைத்தையும் ஒருங்கே மேற்கொண்டு நல்வாழ்வு வாழ துணைபுரிவதற்கு முத்திரைகள் ஆதாரமாக அமைகின்றன. முத்திரை எனுஞ் சொல் “முத்ரா” என்று சமஸ்கிருத மொழியில் இருந்து ஏற்படுகின்றது. இதன் பொருள் “இறைவழிபாட்டின் போது விரல்களைக் குறிப்பிட்ட வகையாக வைத்துக் கொள்ளும் முறை” என்பதாகும்.

மனித உடலானது ஒரு குறிப்பிட்ட விகித அளவில் பஞ்ச பூதங்களின் சேர்கையால் உருவானதாகும். இவ் பஞ்ச பூத கலவையின் விகித அளவுகளை மாறாது பேணிவந்தால் யோகத்தை உணர முடியும் என சித்தர்கள் கூறுகின்றனர். அவ்வாறு அவை பேணப்படாவிடின் ஏற்படும் மாற்றங்களே மனிதர்களுக்கு உடல் நலிவையும் நோயையும் உருவாக்குகின்றன என அவர்கள் கருதுகின்றனர். இவ் பஞ்சபூத கலவையின் விகிதாசாரங்களை மாற்றமின்றி எந்நாளும் கைக்கொள்வதற்காக சித்தர்கள் அருளிய முறைகளில் ஒன்றே முத்திரைகளாகும். சித்தர்கள் அருளிய முத்திரைகள் இரண்டு வகைப்படும்.

1. யோக முத்திரைகள்
2. மருத்துவ முத்திரைகள் (தேக முத்திரைகள்)

நம் உடலில் மறைந்திருக்கும் சக்தியை வெளிக்கொண்டு வருவதே முத்திரைகளாகும். நரம்புகளுடன் சம்பந்தப்பட்ட உடல் உறுப்புக்களை இம் முத்திரைகள் மூலம் கட்டுப்படுத்த முடியும். முத்திரைப் பயிற்சிக்கு கை விரல்களே மூலாதாரமாக அமைகின்றன. இக்கருத்தை தன்வந்திரி தன்னுடைய ‘தன்வந்திரி வைத்தியம் 1000’ எனும் நூலில் பின்வருமாறு பாடியுள்ளார்.

“முக்தியுள்ள கரத்தின் விரல் மகிமைதன்னை
முக்கியமுடன் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
பத்தியுள்ள அங்குட்டம் பெருவிரலாய் நிற்கும்.....
சுகமாக இதையறிந்து முத்திரையுஞ் செய்யே”

முத்திரைகள் பற்றி தன்வந்திரி தன்னுடைய ‘தன்வந்திரி வைத்தியம் 1000’ எனும் நூலில் கூறியுள்ளார்.

“சுத்தமுள்ள முத்திரைகள் தன்னிலேதான்

Centre for External Degree and Professional Learning

சுகமான அறுவகை முத்திரைகள் நன்று

பக்தியுடன் அறுவகை முத்திரையினாலே.....

வேதாந்த பூரணமாய் விளங்கு முக்தி”

அதாவது, யோக முத்திரைகள் பலவகை இருந்தாலும் தனித்துவமான முத்திரைகள் ஆறு உள்ளன என்றும் அவற்றைத் தவறாது செய்பவர்களுக்கு துன்பம் நீங்கி, வேதாந்த பூரணமான முக்தி கிட்டும் என்றுரைத்துள்ளார். “யோக முத்திரைகள் செய்வதற்கு தூய்மையும் அமைதியும் நிறைந்த இடத்தில், உடலைத் தளர்த்தி, இரண்டு கைகளையும் முழங்கால் மீது தளர்வாக வைத்து யோக முத்திரைகளைக் பிடிக்க வேண்டும்” எனவும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பிரபஞ்சம் பஞ்ச பூதங்களால் ஆனது. நம் உடலும் பஞ்ச பூத சேர்க்கையால் உண்டானது என்ற வகையில், நம் கை விரல்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பூதத்தை குறிப்பனவாக உள்ளன. இதனை தன்வந்திரி மேல்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“பக்தியுள்ள அங்குட்டம் பெருவிரலாய்

நிற்கும்

பதிவாக அடுத்த விரல்தர்ச்சினையாமைந்தே

சித்தமுள்ள நடுவிரல்தான் மத்திமையா நிற்கும்

திறமான பவுத்திரன்தான் அனாமிகையாய் நிற்கும்

சுத்தமுள்ள சுண்டு விரல் கனுட்டிகையாய் நிற்கும்....”

விரல்	வேறு பெயர்	பூதங்கள்
பெருவிரல்	அங்குட்டம்	நெருப்பு
சுட்டுவிரல்	தர்ச்சினை	காற்று
நடுவிரல்	மத்திமை	ஆகாயம்

Hindu Sculpture and Iconography

மோதிர விரல்	அனாமிகை	நிலம்
சுண்டுவிரல்	கனுட்டிகை	நீர்

முத்திரைகளைப் பயிலும் முறைகள்

1. 'பத்மாசனம்' போன்ற உட்காரும் ஆசனங்களில் அமர்ந்து யோக முத்திரைகளைச் செய்வது சிறந்தது. ஆனால் எமது வாய்ப்பிற்கேற்ப நின்றும் தொலைக்காட்சி பார்த்துக் கொண்டும் பயணிக்கும் போதும் செய்யலாம்.
2. ஞான முத்திரை தவிர மற்றவைகளை ஒரே சமயத்தில் இரண்டு கைகளை உபயோகித்து செய்யலாம்.
3. எல்லாப் பருவத்தினரும் எப்போது வேண்டுமானாலும் முத்திரைகளைச் செய்யலாம். சூன்ய முத்திரை மட்டும் காது கேளாதவர்கள் செய்ய வேண்டிய முத்திரையாகும்.
4. எல்லா முத்திரைகளும் அக்னியைக் குறிப்பிடும் பெருவிரலை இணைத்தே செய்யப்படுதல் வேண்டும்.
5. முத்திரைகளைச் செய்யும் போது விரலோடு விரலை மெதுவாக தடவ வேண்டும். மிகவும் பலமாக அழுத்திப் பிடித்தல் கூடாது.
6. ஆரம்பத்தில் 10 – 15 நிமிடங்களும் பின்னர் படிப்படியாக 45 நிமிடங்களும் யோக முத்திரைகளைச் செய்ய வேண்டும்.
7. வலது கை முத்திரைகள் உடலின் இடது பாகத்திற்கும் இடது கை முத்திரைகள் உடலின் வலது பாகத்திற்கும் பலன் கொடுக்கும்.

தாந்திரீகத்தில் 108 முத்திரைகள் உள்ளன. நம் உடல் ஆரோக்கியத்திற்கு மிக முக்கியமாக சில முத்திரைகள் அமைகின்றன.

1. அறிவு முத்திரை

ஆள்காட்டி விரல் நுனி கொண்டு கட்டை விரல் நுனியை தொட வேண்டும். மற்ற மூன்று விரல்களும் நேராக இருக்க வேண்டும். கட்டை விரல்

நுனிகள் பிடியூட்டரி மற்றும் எண்டாக்ரின் சுரப்பிகளுக்கு ஆதாரமாக அமைகின்றன.

ஆள்காட்டி விரல் நுனியால் அழுத்தம் கொடுக்கும்

போது மேற்கண்ட சுரப்பிகளின் இயக்கம் சுறுசுறுப்படையும். பெரு விரல் நெருப்பையும் சுட்டு விரல் காற்றையும் குறிப்பதால் இவை இரண்டும் சேர்ந்து மனதிலுள்ள தீய சிந்தனைகளை அகற்றி மெஞ்ஞான நிலைக்கு இட்டுச் செல்லும் என தன்வந்திரி கூறுகின்றார். இம்முத்திரையை நின்ற நிலை, உட்கார்ந்த நிலை, படுத்த நிலையிலும் செய்யலாம். ஒரு நாளைக்கு இரு தடவை என 5 -15 நிமிடங்கள் செய்யலாம். இம்முத்திரை அறிவைக் கூர்மையாக்கி நினைவாற்றலை அதிகரிக்கும். தூக்கமின்மையைப் போக்கும். கோபம் குறையும்.

2. பூமி முத்திரை

மோதிர விரல் நுனி கொண்டு கட்டை விரல் நுனியைத் தொட வேண்டும். மற்ற மூன்று விரல்களும் நேராக இருக்க வேண்டும். இது சோர்வைக் குறைக்கும். இம்முத்திரையை எப்போது வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். எடை குறைந்தவர்கள் உடல் எடை அதிகரிக்க இம் முத்திரையை செய்யலாம். மேனி அழகைக் கூட்டி மேனியை பளபளபாக்க உதவும் முத்திரை இதுவாகும். உடலை சுறுசுறுப்பாக்கி ஆரோக்கியத்தை நிலைப்படுத்தும்.

3. நீர் முத்திரை

சிவ்ன விரல் நுனி கொண்டு கட்டை விரல் நுனியைத் தொட வேண்டும். ஏனைய மூன்று விரல்களும் நேராக இருக்க வேண்டும். இது உடலில் உள்ள நீரைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்து நீர்க் குறைவால் ஏற்படும் குறைகளை நிவர்த்தி செய்யும். இதனை எப்போது வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். இம்முத்திரை செய்வதால் ஜூரண கோளாறு, சதைப்பிடிப்பு என்பன வர மாட்டாது.

Hindu Sculpture and Iconography

4. வாயு முத்திரை

ஆள்காட்டி விரலை கட்டை விரல் அடியில் வைத்து கட்டை விரலால் அழுத்த வேண்டும். மற்ற மூன்று விரல்களும் நேராக இருக்க வேண்டும். 45 நிமிடங்கள் தொடர்ச்சியாக செய்தால் வாயுவால் ஏற்படும் தொந்தரவை 24 மணி நேரத்தில் நிவர்த்தி செய்ய முடியும். தொடர்ந்து இரண்டு மாதங்கள் செய்து வந்தால் வாயுப்பிடிப்பு, கீழ்வாதம், பார்ச வாயு, மூட்டு வாதம், கழுத்து முதுகெழும்பு அழற்சி, முக நரம்கு செயலிழப்பு போன்ற வியாதிகளை கட்டுப்படுத்தலாம். வயிறு சம்பந்தப்பட்ட வாயு உபாதைகள் நீங்கும்.

5. சூன்ய முத்திரை

நடுவிரலை சக்கிர மேட்டின் மேல் வைத்து கட்டை விரலால் அழுத்த வேண்டும். மற்ற மூன்று விரல்களும் நேராக இருக்க வேண்டும். இம்முத்திரை உடற்சோர்வை நிவர்த்தி செய்யும். தினமும் 40 – 60 நிமிடங்கள் செய்து வர வேண்டும். இவ்வாறு செய்து வந்தால் காது தொடர்புடைய நோய்கள் கட்டுப்படுத்தப்படும். மூளை பாதிக்கப்பட்டோருக்கும் இம்முத்திரை ஏற்றதாகும்.

6. சூரிய முத்திரை

மோதிர விரலை மடக்கி கட்டை விரலால் அழுத்த வேண்டும். தைரோய்டு சுரப்பியை தூண்டும் சக்தி இம்முறைக்கு உண்டு. தினமும் இருமுறை 5 – 15 நிமிடங்கள் பயிற்சி தரலாம். கொலஸ்ரோலைக் குறைக்க உதவும். ஜூரணமின்மை என்பவற்றைப் போக்கும்.

7. வாழ்வு முத்திரை

சின்ன விரல் மற்றும் மோதிர விரலை மடக்கி கட்டை விரலால் அழுத்த வேண்டும். மற்ற மூன்று விரல்களும் நேராக இருக்க வேண்டும். பெயருக்கு ஏற்றாற் போல வாழ்வின் சிறப்பிற்கு வகை செய்யும். இம்முத்திரையை எப்போது வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். இம்முத்திரையை மேற்கொள்வதால் நோய் எதிர்ப்பு சக்தி அதிகரிக்கும். விற்றமின் குறைபாடு நீங்கும்.

சோர்வு நீங்கும். கண்பார்வை சிறப்பாகும். குருதிக் குழாய் அடைப்புகள் நீங்கும். பார்வை சக்தி அதிகரிக்கும்.

8. ஜீரண முத்திரை (பச்சன் முத்திரை)

நடு விரல் மற்றும் மோதிர விரல் நுனியின் கட்டை விரல் நுனியைத் தொட வேண்டும். தினமும் குறைந்தது 45 நிமிடங்கள் செய்ய வேண்டும். உணவுண்ட பின்னர் இம்முத்திரையை செய்வது சிறந்ததாகும். சர்க்கரை வியாதி, மலச்சிக்கல், மூல வியாதி போன்றவற்றைப் போக்கும். உடலின் கழிவுத்தொகுதியை சீராகப் பேணுவதற்கு ஏற்ற முத்திரையாகும்.

9. இதய முத்திரை

நடு விரல் மற்றும் மோதிர விரல் நுனிகள் கட்டை விரல் நுனியைத் தொட வேண்டும். ஆள்காட்டி விரல் நுனி கட்டை விரலின் அடியைத் தொட வேண்டும். சின்ன விரல் மட்டும் நேராக இருக்க வேண்டும். இம்முத்திரை இதய நலத்திற்குச் சிறந்தது. இதய நோய் உள்ளவர்கள் தினமும் இருமுறை 15 நிமிடங்கள் செய்தால் பலனுண்டு. ஜீரண கோளாறு மற்றும் சதைப்பிடிப்பு என்பன வராது தடுக்கும். தோல் சுருக்கத்தைப் போக்கவும் இம்முத்திரை சிறந்தது.

10. லிங்க முத்திரை

இரு கைகளையும் சேர்த்தது விரல்கள் ஒன்று பிணைந்திருப்பது போல் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு செய்யும் போது இடதுகைக் கட்டை விரல் நேராகவும் வலது கைக் கட்டை விரல் மற்றும் ஆள்காட்டி விரல் நடுவில் இருக்குமாறும் வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். இது உடலின் உஷ்ணத்தை அதிகரிக்கும் என்பதால் நெய், அதிக நீர், பழரசம் என்பன பருகுவது சிறந்தது. இதை அதிக நேரம் செய்யக் கூடாது. ஏனெனில் இம்முத்திரையை குளிர் காலத்திலே செய்தால் அதிக வியர்வை வெளியாகும். கபம் மற்றும் சளி போன்றவற்றை நீக்க வல்லது.

Hindu Sculpture and Iconography

11. குபேர முத்திரை

பெருவிரல் நுனியுடன் சுட்டு விரல், நடு விரல் நுனிகளை இணைப்பதே குபேர முத்திரையாகும். அதிக அழுத்தம் தராது விரல்களை சற்று தளர்வாகப் பிடித்தல் வேண்டும். 10 – 15 நிமிடங்கள் இம்முத்திரையைச் செய்யலாம். அம்முத்திரையானது நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் ஆகிய சக்திகளை இணைப்பதால் நினைத்த காரியத்தை சித்தியாக்கும் என கருதப்படுகின்றது. இதன் மூலம் வாழ்வு வளமாகும் எனக் கூறப்படுகின்றது.

12. மோகினி முத்திரை

இம்முத்திரையை இருகைகளிலும் வைத்துக் கொண்டு கண்களை மூடி, மனக்கண்ணால் புருவ மத்தியைப் பார்த்து “ஓம்” எனும் மந்திரத்தை மனதிற்குள் செபித்துக்கொண்டு தியானம் செய்ய நான்கு பாதங்களும், பரம்பொருள் பற்றிய தெளிவும் கருணையுள்ள மனோன்மணித் தாயின் அருளும் சித்தியாகும் என தன்வந்திரி உரைத்துள்ளார்.

“....மோகினி முத்திரை செய்து

அருள் பெருக்கும் புருவமதில் மனக்கண்சாற்றி

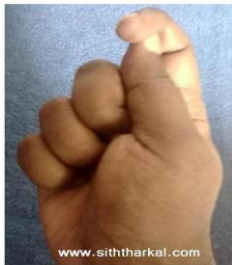
ஓம்பா யகாரமுடன் உகாரங் கூட்டி

உத்தமனே மகாரமென்ற மவுனத்தேத்தி.....”

13. சோபினி முத்திரை

இம்முத்திரையை இருகைகளிலும் வைத்துக் கொண்டு கண்களை மூடி, மனக்கண்ணால் புருவ மத்தியைப் பார்த்து “அம்” எனும் மந்திரத்தை மனதிற்குள் செபித்துக்கொண்டு தியானம் செய்ய, நிஜமான ஆதாரப் பொருளை உணர்வதுடன் மகேஸ்வரன், மகேஸ்வரி அருள் கிடைக்கும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“பாரப்பா சோபினி முத்திரையைச் செய்து

பக்தியுடன் அம்மென்று தியானஞ் செய்ய

நேரப்பா சொல்லுகிறேன் சர்வலோகம்

நிசமான ஆதாரஞ் சித்தியாகும்

மேரப்பா மேருகிரி தீபஞ்சக்தி.....”

14. திருவினி முத்திரை

திருவினி முத்திரையை இருகைகளிலும் அமைத்துக் கொண்டு கண்களை மூடி, மனக்கண்ணால் புருவ மத்தியைப் பார்த்து “வங்” எனும் மந்திரத்தை மனதிற்குள் செபித்துக்கொண்டு தியானம் செய்ய ருத்திரன் முதலான அனைத்து தெய்வங்களுடன் பூலோக அரசர்களும் வசியமாவதுடன் புத்திர பாக்கிமும் ஐந்தறிவும் உருவத்தை மாற்றும் தன்மையும் சித்திக்கும் என்கிறார். இம் முத்திரையை பிரம்ம முகூர்த்தத்தில் ஏழு நிமிடங்கள் செய்திடல் வேண்டும்.

“காணவே திருவினி முத்திரையைக் கொண்டு

கருணையுடன் வங்கொன்று தியானஞ்செய்யில்

பூணவே ருத்திரர் முதல் சகல செந்தும்

பூலோக ராசரோடு வசியமாகும்.....”

15. யோனி முத்திரை

“செய்யப்பா தேவாதி தேவர்களுக்குஞ் சித்தி

மேலான அண்டமொடு புவனஞ்சித்தி

மய்யப்பா மையமென்ற சுழினைசித்தி

மாலொடு லட்சுமியும் தனங்கள் சித்தி.....”

யோனி முத்திரையை இருகைகளிலும் அமைத்துக் கொண்டு கண்களை மூடி, மனக்கண்ணால் புருவ மத்தியைப் பார்த்து “றிங்” எனும் மந்திரத்தை

மனதிற்குள் செபித்துக்கொண்டு தியானம் செய்திட தேவாதி தேவர்களுடன் அண்டமும் புவனமும் சித்தியாவதுடன் லட்சுமியும் பொன் பொருட்களும் மையமான சுழினையும் சித்தியாகும் என்றுரைத்துள்ளார்.

Hindu Sculpture and Iconography

16. அபான முத்திரை

“சித்தான அபான முத்திரையைச் செய்து
தீர்க்கமுடன் கிலியொன்று தியானஞ்செய்ய
வத்தான பூரணமாய் சிவயோகஞ்சித்தி
மகத்தான கற்பூர தீபஞ்சித்தி
வித்தான பிரமனொரு சரசுவதியுஞ் சித்தி.....”

முத்திரையை இருகைகளிலும் அமைத்துக் கொண்டு
கண்களை மூடி, மனக்கண்ணால் புருவ மத்தியைப் பார்த்து

“கிலி” எனும் மந்திரத்தை மனதிற்குள் செபித்துக்கொண்டு தியானம் செய்ய,
பூரணமான சிவயோகமும் வேதமயமான சிவயோகமும்
சித்தியாவதுடன் பிரமன், சரசுவதி அருளும் சித்தியாகும்
என்கிறார்.

17. சுவகரண முத்திரை

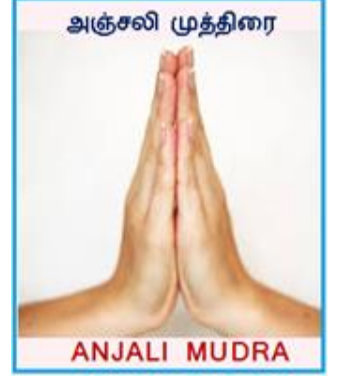
இம்முத்திரையை இருகைகளிலும் அமைத்துக் கொண்டு
கண்களை மூடி, மனக்கண்ணால் புருவ மத்தியைப்
பார்த்து “சம்” எனும் மந்திரத்தை மனதிற்குள்
செபித்துக்கொண்டு தியானம் செய்ய, பத்துக்கோடி மந்தரமும் சகல
சாத்திரங்களும் ஆதாரமான மூலப்பொருளும் சித்தியாவதுடன் வாசியும்
சித்திக்கும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“சாற்றுவது சுவகரண முத்திரையைக் கொண்டு
சங்கையுடன் சம்மென்று தியானஞ் செய்யில்
பார்த்திபனே சதாகோடி மந்திரமுஞ்சித்தி
சகலகலை சாத்திரமுஞ் சித்தி.....”

18. அஞ்சலி முத்திரை

நாம் இரு கரங்களையும் கூப்பி வணக்கம் செய்வதே அஞ்சலி முத்திரையாகும் என தன்வந்திரி கூறுகின்றார். ஒவ்வொருவரும் தமக்கு அறிவைக் கற்பித்த குருவையும் தெய்வத்தையும் பிரம்மமாக எண்ணி இம்முத்திரையைச் செய்ய வேண்டும் என்கிறார். வலது கையின் விரல்கள் இடது கையின் விரல்களுடன் இடைவெளியின்றி இணைத்து இருகைகளையும் ஒன்றோடொன்று சேர்த்துப் பிடித்தல் வேண்டும். கைகளை மார்புப் பகுதியின் மையத்திலிருத்தி, கண்களை அமதுவாக மூடி, தலையைச் சற்றுக் குனிந்து பத்து முதல் பதினைந்து நிமிடங்கள் வரை நின்று கொண்டு இம்முத்திரையைச் செய்ய வேண்டும். எம்முடலில் வலப்பாகம் சிவனாகவும் இடப்பாகம் சக்தியாகவும் இரண்டு ஆற்றல் மையங்களாக உள்ளது. கைகளை அவ்வாறு இணைக்கும் போது புதிய அருட்சக்தி ஓட்டம் உருவாகி பிராண சக்தியை நம்முள் நிலைகொள்ளச் செய்யும்.

19. சங்கு முத்திரை

இடது பெருவிரலை வலது உள்ளங்கையில் பதிய வைத்து, அதனை வலது கை விரல்களால் இறுக மூட வேண்டும். வலது பெருவிரலானது இடது கையின் மற்றைய நான்கு விரல்களை தொட்டுக் கொண்டு இருக்க வேண்டும். இதை 15 – 20 நிமிடங்கள் வரை செய்யலாம். இம்முத்திரையானது மணிபூரகத்தை சிறப்பாகச் செயல்பட வைத்து குரலை வளமாக்கும். மேலும் திக்குவாய், தொண்டை நோய்கள் போன்ற குறைபாடுகளையும் நீக்கும்.

Hindu Sculpture and Iconography

20. முகுள முத்திரை

வெகு இலகுவான முத்திரைகளில் இதுவும் ஒன்றாகும். நான்கு விரல் நுனிகளையும் பெரு விரல் நுனியுடன் இணைப்பதே முகுள முத்திரையாகும். நமது உடலில் ஏதாவது ஓர் பாகம் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தால், அப்பகுதியில் இம்முத்திரையைப் பிடித்து 5 நிமிடங்கள் வரை மன சக்தியை அவ்வுறுப்பின் மேல் செலுத்துவதன் மூலம் அவ்வுறுப்பு உறுதி அடைவதுடன் நோயும் படிப்படியாகக் குறையும். பஞ்ச பூத சக்திகளை ஒருங்கிணைத்து உடலில் நோய்வாய்ப்பட்ட இடத்தில் பிடிக்கும் போது அவ்விடத்திற்கு தேவையான ஆற்றலை வழங்குவதே இம்முறையின் தத்துவமாகும்.

இவ்வாறு மனிதன் இப்புவிடில் நோயின்றி வாழவும் மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி இறைநிலை எய்யவும் யோக முத்திரைகள் துணைபுரிகின்றன. இன்றைய காலகட்டத்திலே மனிதனை புதுப்புது நோய்கள் வந்தடைகின்றன. ஆனால் அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கான எளிய வழிமுறைகள் குறைந்தளவே காணப்படுகின்றன. எனவே உடலையும் மனதையும் பேணிப் பாதுகாக்கும் இம்முத்திரைகளை தினமும் மேற்கொள்வதன் மூலம் எம்முடலை என்றும் ஆரோக்கியமாக பாதுகாக்க முடியும்.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. மனித வாழ்வில் முத்திரைகள் பெறும் முக்கியத்துவத்தை ஆராய்க.
2. பஞ்சபூதங்களுக்கும் கைவிரல்களுக்குமான தொடர்பை விரிவாக விளக்குக.
3. முத்திரைகளின் வகைகளையும் அவற்றின் பயன்களையும் ஆராய்க.
4. அட்டாங்க யோகத்தினை விளக்குக.

அடிக்குறிப்புகள்

1. காளிதாச இராசு, வேலுச்சாமி சுதந்திரன், சந்திரகுமார், த., 1995, *சிந்தைக்கினிய சிற்பக்கலை*, தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
2. குமாரசுவாமிக்குருக்கள், ச., (1962). *முத்திராலட்சணம்*. சிவானந்த குருகுல வெளியீடு. மன்னார்: இலங்கை

Centre for External Degree and Professional Learning

3. தண்டபாணி தேசிகர், ச., 1967, **ஆடல்வல்லான்**, திருவாவடுதுறை ஆதீனம், திருவாவடுதுறை.
4. தாமஸ், பி.ஆர்., (2003). **ஆன்மீக வாழ்விற்கு உதவும் ஆசனப் பயிற்சிகள்**. நர்மதா பதிப்பகம். சென்னை: இந்தியா.
5. நவரத்தினம், க., 1941, **தென்னிந்திய சிற்ப வடிவங்கள்**, திருமகள் அழுத்தகம், சுன்னாகம்.
6. வைத்தியலிங்கன், செ., 2003, **சிற்பக்கலை**, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.
7. ஸ்ரீநிவாஸன், பி.ஆர்., 1965, **கோயிற் கலையும் சிற்பங்களும்**, கலைஞன் பதிப்பகம். சென்னை.
8. சிவத்தம்பி, கா., 2007, **தமிழர் கலைகள்**, அனைத்துலக தமிழ்க்கலை நிறுவகம்.
9. Douglas Barrett, 1965, **Early Chola Bronzes**, Bhulabhai Memorial Institute, Bombay.
10. Gangola, O.C., 1915, **South Indian Bronzes**, Calcutta.
11. Gopinath Rao, J.A., 1971, **Elements of Hindu Iconography**, Vol I & Vol. II, Indological Book House, Delhi.
12. Sivaramamurti, C., 1963, **South Indian Bronzes**, Lalit Kala Academy, New Delhi.

தூண்களும் அதில் வெளிப்படும் சிற்பக்கலை நுணுக்கங்களும்

அறிமுகம்

சிற்பத்தூபி அகலத்தை விட உயரம் சிறிது அதிகம் கொண்ட கல் அல்லது மரத்தூண் சிற்பத்தூணாகும். ஆலயங்களிலே தூண்கள் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தனவாக அமைகின்றன. ஆலயத்தைத் தாங்கி நிற்கும் இக்கற்களிலே பிற்பட்ட காலங்களிலே சிற்பங்களும் அலங்கார உருவங்களும் செதுக்கப்பட்டன. இவை பெரும்பாலும் கலை நுணுக்க அடிப்படையில் தனித்துவம் வாய்ந்தனவாக அமைந்திருந்தன. ஆலயத் தூண்களின் ஒவ்வொரு பட்டையிலும் பல்வேறு நுணுக்கமான கலையம்சம் கொண்ட சிற்பங்கள் செதுக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு செதுக்கப்படும் சிற்பங்களின் வேலைப்பாடுகள் மிக நுண்ணிய அளவு விகிதத்திலும் மாறுபாட்டடையாது அமைந்திருப்பது வியப்பிற்குரியதாகும். இத்தூண்களில் செதுக்கப்படும் சிற்பங்கள் பெரும்பாலும் அலங்காரத் தன்மை வாய்ந்தனவாக மட்டுன்றி புராண இதிகாசக் கதைகளை விளக்குவனவாயும் அமைந்துள்ளன. பதினாறு வகை நாட்டியக் கலைஞர்கள், சிவனின் திருவிளையாடல்கள், கிருஸ்ண லீலைகள் என்பனகூட இச்சிற்பத்தூண்களிலே செதுக்கப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்கு ஆதாரமாக தாராகுரம் கோயிலிலுள்ள தூண்களைக் குறிப்பிடலாம். தூண்கள் ஆலயத்தின் தொன்மையை மட்டுமன்றி ஆலய வரலாறுகளையும் கதை வடிவில் எடுத்துரைக்கும் ஆவணங்களாக மிளிர்கின்றன.

பிரதான சொற்கள் : தூண்கள், சிற்பக்கலை

நோக்கங்கள்

1. ஆலய அமைப்பு முறையில் தூண்களின் முக்கியத்துவத்தை விளங்கிக் கொள்வர்.
2. தூண்களின் அமைப்பு முறைகளை விளங்கிக் கொள்வர்.
3. தூண்களில் காணப்படும் சிற்பக்கலை நுணுக்கங்களை கண்டறிவர்.

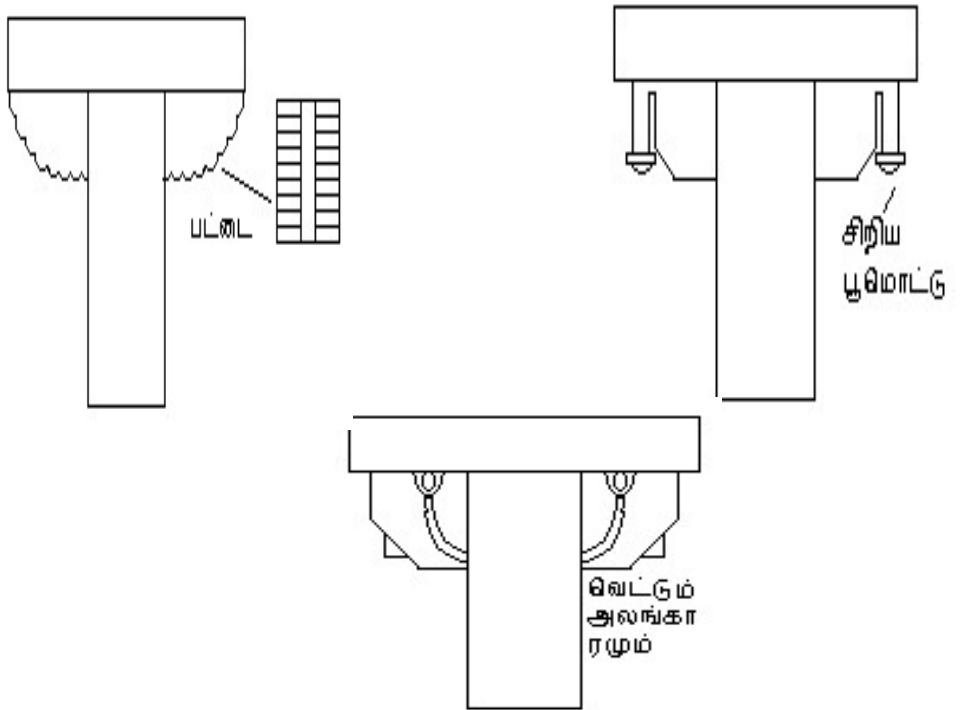
கற்றல் பேறுகள்

1. ஆலய அமைப்பு முறையில் தூண்கள் பெறும் முக்கியத்துவம் பற்றிக் கருத்துரைப்பர்.
2. தூண்களின் அமைப்பு முறைகளை கண்டறிந்து கூறுவார்.
3. தூண்களில் காணப்படும் சிற்பக்கலை நுணுக்கங்களை பற்றிக் கருத்துரைப்பார்.

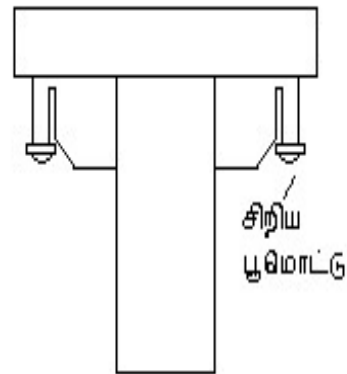
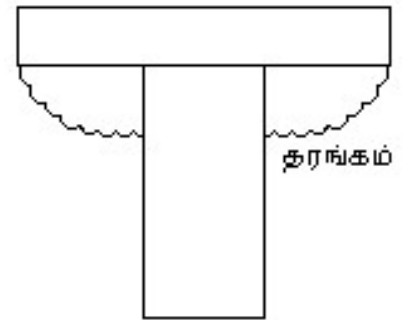
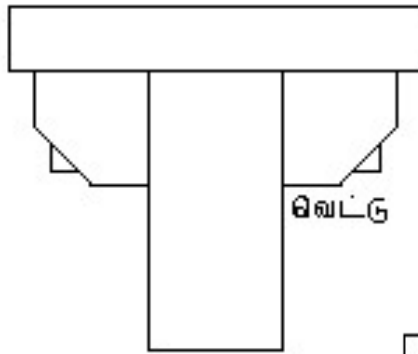
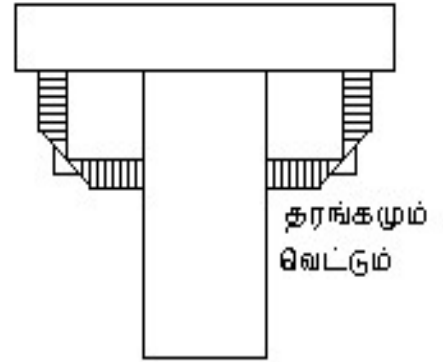
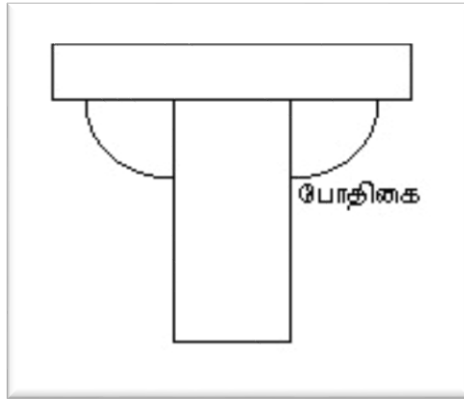
பொருளடக்கம்

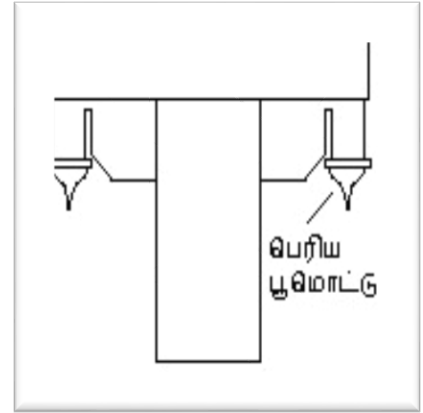
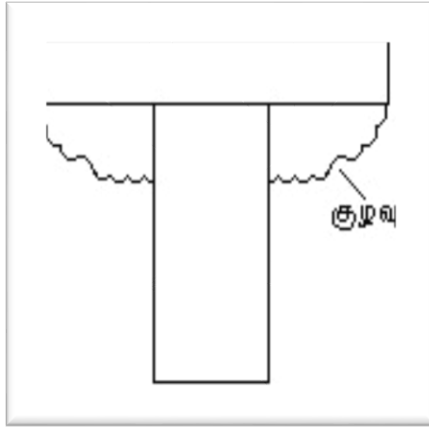
- 10.1 தூண்களின் அமைப்பு முறைகள்
- 10.2 தூண்களில் இறைத் திருவுருவங்கள்
- 10.3 தூண்களில் அலங்கார வேலைப்பாடுகள்

10.1 தூண்களின் அமைப்பு முறைகள்

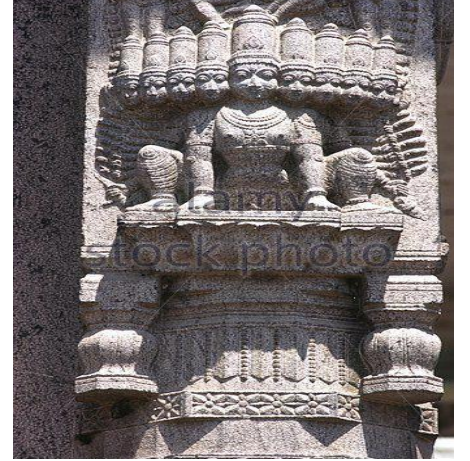

Hindu Sculpture and Iconography

10.2 தூண்களில் இறைத் திருவுருவங்கள்

Hindu Sculpture and Iconography

10.3 தூண்களில் அலங்கார வேலைப்பாடுகள்

Hindu Sculpture and Iconography

பயிற்சி வினாக்கள்

1. ஆலய அமைப்பு முறைகளில் தூண்களின் முக்கியத்துவத்தை பற்றி தெளிவாகக் குறிப்பிடுக.
2. தூண்களின் அமைப்பு முறை பற்றி விளக்குக?
3. தூண்களில் காணப்படும் சிற்பக்கலை நுணுக்கங்களை பற்றிக் குறிப்பிடுக.
4. தூண்களிலே அலங்கார வடிவங்கள் அமையும் முறைகளை படம் வரைந்து விளக்குக.

அடிக்குறிப்புகள்

1. கணபதி ஸ்தபதி, வை., 1978, *சிற்பச் செந்நூல்*, தொழில்நுட்பக் கல்வி இயக்கம், சென்னை.
2. காளிதாசு இராசு, வேலுச்சாமி சுதந்திரன், சந்திரகுமார், த., 1995, *சிந்தைக்கினிய சிற்பக்கலை*, தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
3. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி, கே.எஸ்., 1960, *ஸ்ரீ காசியப்ப சிலப்பசாஸ்திரம்*, ஸரஸ்வதி மஹால், தஞ்சை.
4. தேவநாதாச்சாரியார், (பதி.), 1961, சிலப்பரத்தினம், சிவஞான போத யந்திரசாலை, ஸரஸ்வதி மஹால், தஞ்சை.
5. பத்மநாதன், சி., 2001, *இந்து கலாசாரம், கோயில்களும் சிற்பங்களும்*, இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு.
6. நவரத்தினம், க., 1941, *தென்னிந்திய சிற்ப வடிவங்கள்*, திருமகள் அழுத்தகம், சுன்னாகம்.
7. வைத்தியலிங்கன், செ., 2003, *சிற்பக்கலை*, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.
8. ஸ்ரீநிவாஸன், பி.ஆர்., 1965, *கோயிற் கலையும் சிற்பங்களும்*, கலைஞன் பதிப்பகம், சென்னை.
9. சிவத்தம்பி, கா., 2007, தமிழர் கலைகள், அனைத்துலக தமிழ்க்கலை நிறுவகம்.
10. Alice Boner, 1962, *Principles of Composition in Hindu Sculpture*, Cave Temple Period, E.J. Brill Leiden.
11. Aranda Coomaraswamy, 1927, *History of Indian and Indonesian Art*, (Reprint 1972), Munshi Ram Manoharlal, New Delhi.
12. Banerjea, J.N., 1941, *The Development of Hindu Iconography*, University of Calcutta, Calcutta.
13. Coomaraswamy, A.K., 1959, *The Dance of Siva*, The Noonday Press, New York.
14. Coomaraswamy, A.K., 1976, *Visvakarma*, Munshi Ram Manohar Lal, Pvt. Ltd., New Dehli.
15. Douglas Barrett, 1965, *Early Chola Bronzes*, Bhulabhai Memorial Institute, Bombay.

16. Gangola, O.C., 1915, ***South Indian Bronzes***, Calcutta.
17. Gopinath Rao, J.A., 1971, ***Elements of Hindu Iconography***, Vol I & Vol. II, Indological Book House, Delhi.
18. Goswami, A., 1959, ***Indian Sculpture***, Rupa & Co., Calcutta.
19. Kanwar Lal, 1970, ***Temples and Sculpture of Bhuvaneshwar***, Art of Letters, Delhi.
20. Sivaramamurti, C., 1963, ***South Indian Bronzes***, Lalit Kala Academy, New Delhi.
21. Srinivasan, K.R., 1975, ***The Dharmaraja Ratha and its Sculptures***, Abhinav Publications, New Delhi.